

ویلیام شکسپیر

بہ تربیت آوردن دختر سندھوی

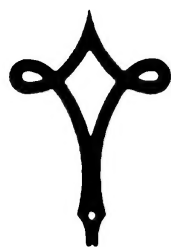
ترجمہ حسین علی سالور عماد الحسنی

ویلیام شکسپیر
مجلس تماشاخانه
به تربیت آوردن دختر تندخوی

ترجمه

حسینقلی سالور (عماد السلطنه)

به کوشش محمد علی صوتی

نشر نقره

یکهزار و سیصد و شصت و چهار خورشیدی

نشر نقره

ویلیام شکسپیر
به تربیت آوردن دختر تندخوی
ترجمه حسنة قلی سالور «عماد السلطنة»
به کوشش: محمد علی صوتی
خط روی جلد: محمد احمائی
طرح روی جلد: احمد عالی
حروفچینی کاویان چاپ: سکه
لیتوگرافی: پیچاز
صحافی: میخک
چاپ اول، سه هزار نسخه، ۱۳۶۴
حق چاپ برای شرکت سهامی نشر نقره محفوظ است.

یادداشت مصحح

وقتی که به لطف یکی از دوستان نسخه خطی نمایشنامه «به تربیت آوردن دختر تندخوی» اثر شکسپیر و نمایشنامه «الکترا» اثر سوفوکل را دیدم، با توجه به عنوان و لقب «نواب والاحسینقلی میرزا عمادالسلطنه» در صفحه عنوان نسخه خطی، فکر می کردم به آسانی می توانم به هر حال شرح حالی از مترجم پیدا کنم. بنابراین ابتدا به آماده کردن متن برای چاپ پرداختم و بعد از آن وقتی به سراغ کتب متعارف شرح حال رجال دوره قاجاریه رفتم، با تعجب نامی از این مترجم نیافتم. موضوع را با استادان و خبرگان در میان گذاشتم. نخستین کسی که اطلاعاتی در این باره در اختیارم گذاشت، آقای جمشید ملکپور بود که با گشاده دستی هر جا نامی از وی دیده بود، بذل محبت کرد. در همین جا برخورد لازم می دانم از ایشان تشکر کنم. این مآخذ تنها نشان می داد که عمادالسلطنه آثار دیگری هم داشته، ولی

باز مسأله شرح احوال وی لاینحل می‌ماند.

دست آخر بادیدن نام حسینقلی سالور بر صفحه عنوان کتاب «جفت پاك» و فهرست کتب چاپی مشار، بر آن شدم که موضوع را از طریق خانواده سالور دنبال کنم. پس از تماس با دوستانی که باین خانواده آشنائی و آمدوشدی دارند، افتخار ملاقات با آقای عباس سالور نصیبم شد. ایشان با گشاده‌روئی و سعه صدر مقدمه بسیار ارزنده و گویایی در باب زندگی و خدمات علمی واداری مرحوم عمادالسلطنه مرقوم داشتند که زینت بخش این کتاب است. امید است ایشان سپاس قلبی مرا بپذیرند.

قصد من این بود که فهرست دقیقی از آثار چاپ شده و نسخ خطی این مترجم دانشمند و پرکار گردآوری کنم که متأسفانه میسر نشد. عجالتاً آنچه تا کنون جمع‌آوری کرده‌ام، در زیر می‌آورم.

۱- جفت پاك در احوال فردوسی، ۲ جلد، طهران،

۱۳۱۱ شمسی، سربی، جیبی، ۴۲۴ ص.

۲- خاطرات يك خر، نوشته کنتس دوسگور، ترجمه،

طهران، سربی، ۱۲۸ ص.

۳- مرآت‌العالم در هیأت‌وجغرافیا، طهران، ۱۳۱۵ ق.

۴۰۴ ص.^۱

مرحوم عمادالسلطنه در انتهای این کتاب شرحی از

آثار خود آورده است.

۴- عروسی مجبوری، اثر مولیر، ترجمه، سربی،

۱۳۳۱ ق، طهران، مطبعه تمدن.

در صفحه آخر کتاب این آگهی جالب به نظر می‌رسد:

«چند مجلس از تاترهای ملیر وشکسپیر

---

۱. ردیف‌های ۱ تا ۳ از: «مؤلفین کتب چاپی فارسی

و عربی، خانبا‌امشار، ۱۳۴۰ ش، جلد دوم، ص ۹۳۸ و ۹۳۹»

واشیل با بعضی رمان و تاریخ سابقاً ترجمه کرده‌ام اگر کسی میل طبع کردن آنها را داشته باشد با شرایط آسان نسخه خطی آن را می‌دهم. عمادالسلطنه حسینقلی قاجار»

۵- شرافت و شیطان یا دختر رژان، اثر الکساندر دوما، ترجمه، انتشارات جام، ۳۵۱ ص، بی‌تاریخ [ظ: ۱۳۶۳ ش] در باب چاپ این کتاب گفتنی است:

۱- در مقدمه کتاب (که بدون مضاء است) اولین بار شرح حالی از عمادالسلطنه آمده است.

۲- معلوم نیست عنوان شرافت و شیطان از مرحوم عمادالسلطنه است یا ناشر انتخاب کرده و چرا تلفظ Regnant (به معنی نایب‌السلطنه) رژان شده؟

۳- مقدمه نویسنده می‌نویسد: «... و اما با توجه به فاصله‌ی زمانی از هنگامه‌ی [کذا] ترجمه‌ای [کذا] این کتاب تا به امروز و دیگر گونی‌هایی که در نشر پارسی پدید آمده است، باز نویسی و ویرایش کلی کتاب ضروری می‌نمود که زجمت این مهم را...» اگر در طول این شصت هفتاد سال اخیر زبان فارسی دستخوش این همه دگرگونی شده، پس بیهوده استادان معاصر ادبیات فارسی ادعا می‌کنند که زبان امروز ما همان زبان فردوسی و سعدی و حافظ است، و اگر کار بدین منوال پیش رود که در نوشته هر کسی بتوان به بهانه ویرایش دستکاری کرد - چیزی نمی‌گذرد که باید منتظر چاپ ویرایش شده‌ای از گلستان و تاریخ بیهقی و قابوسنامه و... باشیم.

ملخص کلام آنکه جای بسی تأسف است که ترجمه از اصالت افتاده و خواننده نمی‌داند که سیاق ترجمه عمادالسلطنه کدام است و دستکاری‌های «ویرایش پرداز» کدام؟

۶- مجموعه چهل و هشت جلدی خاطرات که به صورت نسخه خطی باقی مانده و مسلماً از روی این خاطرات می‌توان به شرح حال دقیق و آثار عمادالسلطنه پی برد.

۷- مقالات چاپ شده در مجلهٔ ارمغان.

۸- «الکتر» اثر سوفوکل، ترجمه، نسخه خطی محفوظ در کتابخانه ملی ایران (زیر چاپ).

۹- به تربیت آوردن دختر تندخو، اثر ویلیام شکسپیر، نسخه خطی محفوظ در کتابخانهٔ ملی ایران، (کتاب حاضر).
عمادالسلطنه ترجمهٔ متن این نمایشنامه را از زبان فرانسه انجام داده و خود در مقدمهٔ کوتاهش برای این امر تصریح دارد. بدین لحاظ اصل انگلیسی اسامی در پانویس آمده است.

متن ترجمه به تربیت آوردن دختر تندخو، دقیقاً با متن انگلیسی مقابله شده و هر تغییر و افتادگی عمدی یا سهوی مترجم در داخل کروشه [ ] یا در پانویس آمده است.

لازم به تذکر است که در دورهٔ قاجار، با نهضت ترجمه‌ای که می‌توان گفت عباس میرزا یکی از بنیان‌گذاران آن بود، حرکت گسترده‌ای در ترجمهٔ آثار ادبی و تاریخی آغاز شد که در دورهٔ اخیر کمتر شناخته شده و در تاریخ ادبی، نثرهای ترجمه به‌عنوان بخشی از ادبیات ما منظور نشده است. در حالیکه نثر این ترجمه‌ها تأثیر بسیاری در شیوهٔ نگارش و پرداخت نثر زبان فارسی داشته است و می‌تواند یکی از مباحث تاریخ ادبی در دورهٔ تحول اجتماعی-سیاسی جامعهٔ ما باشد.

براین انگاره، احیای این ترجمه‌ها که اغلب متروک و ناشناخته مانده، می‌تواند بخشی اساسی از تحول ادبیات ما را روشن سازد و تا آنجا که مقدور است این منتها به‌صورتی اصیل و بدون دستبرد، چاپ و در اختیار خوانندگان قرار داده شود تا در آینده بتوان تحلیل جامعی بر این بخش داشت. از این سلسله، کتاب حاضر نمونه‌ای جالب است.

---

۱. The Taming of the Shrew. عنوان این نمایشنامه

در فارسی به «رام کردن زن سرکش» نیز معروف است.

عمادالسلطنه ترجمه‌هایی دیگر از این دست دارد که از آن جمله می‌توان نمایشنامه «الکتر» اثر سوفوکل را نام برد که بعد از این اثر به چاپ خواهد رسید. همچنین استمسله آثاری که از دیگر نویسندگان بزرگ اروپا ترجمه کرده و در گنج کتابخانه‌های شخصی و ملی محفوظ است. امید آنکه با انتشار مرتب آثار و ترجمه‌های این مترجم پرکار و با فرهنگ و دیگر مترجمان آن دوره توفیق یابیم که در معرفی این بخش مهم از ادبیات معاصر ایران سهمی داشته باشیم.

محمد علی صوتی
دکتر در ادبیات

عماد السلطنة

شرح احوال عمادالسلطنه

در دم مردن فلاتون این دو بیت گفت و رفت
حیف دانا مردن و افسوس نادان زیستن

آنچه در زیر به نظر خوانندگان می‌رسد،
مختصری است در شرح حال یکی از فضلا و
دانشمندان معاصر که کمتر نامی از وی برده
شده، ولی مراتب فضل و مقام علمی او تابدان
پایه است که جا دارد درباره زندگی و ارزش
آثار او تحقیقی دقیق صورت پذیرد.

مرحوم حسینقلی میرزا سالور قاجار ملقب
به عمادالسلطنه فرزند ارشد شاهزاده عبدالصمد
میرزا عزالدوله فرزند محمدشاه قاجار در هشتم
محرم سال ۱۲۸۵ هـ. ق. مطابق با اردیبهشت ماه
۱۲۴۷ ش. از بطن تاج ماه خانم دختر شاهزاده

علیقلی میرزا اعتضادالسلطنه وزیر علوم وقت، در تهران به دنیا آمد و پس از عمری پر ثمر در ششم شعبان ۱۳۵۱ ه. ق. برابر با چهاردهم آذر ۱۳۱۱ ش. دیده از جهان فرو بست.

حسینقلی میرزا از زمان طفولیت به آموختن علم و دانش پرداخت و از محضر استادانی چون آقامیرزا هادی ملقب به «جناب» (از شاگردان حاج ملاهادی سبزواری) که استاد فقه و اصول و حکمت الهی بود، کسب فیض کرد. پس از اندک زمانی وی بابه‌ره‌گیری از محضر استادان زمان بر ادبیات فارسی و عربی و فرانسه، هیأت و نجوم و ریاضی، تاریخ و جغرافیا تبحر یافت و در هر يك از این زمینه‌ها به نگارش و ترجمه آثار دست زد: در علم نجوم و جغرافیا کتابی به نام مرآت العالم نگاشت. در زمینه تاریخ ایران خصوصاً تاریخ باستان صاحب تحقیقاتی است و بر سفرنامه‌های تاریخی تاورنیه و شاردن و دیولافوآ تحشیه نویسی کرد. از آثار با - ارزش او در این باره، بررسی آثار باستانی اصفهان و شیراز بویژه تخت جمشید و نقش رستم و نقش رجب، بسیار درخور توجه است که با عدم وسائل کافی توانسته است در این آثار تحقیق نماید و اثری جامع از خود به یادگار گذاشته است.

وی در نمایشنامه‌نویسی ید طولایی داشت. منبع‌الهام او در این نمایشنامه‌ها رویدادهای روزمره اجتماعی و بعضاً خانوادگی است که در عین تشریح اوضاع زمان بسیار دلچسب و خواندنی است.

عمادالسلطنه در ادبیات فارسی صاحب‌نظر بود و به استاد طوس حکیم ابوالقاسم فردوسی ارادتی خاص داشت و به همین لحاظ کتابی به نام «جفت پاك» در دو جلد به‌رشته تحریر درآورد.

از خدمات پر ارزش وی ترجمه شاهکارهای ادبیات اروپائی به‌زبان فارسی است بخصوص در زمانی که هنوز آغاز راه بود و آثار چندانی از این دست به زبان فارسی ترجمه نشده بود. او در این زمینه آثاری از مولیر، شکسپیر، الکساندر دوما، اشیل و سوفوکل ترجمه کرده است.

جالب‌ترین و دقیق‌ترین اثر آن مرحوم خاطرات و سفرنامه‌هایی است که از سن هشت سالگی تا آخرین ساعات عمر در چهل و هشت جلد (هر جلد پانصد صفحه‌ای) نگاشته است. بطور کلی آثار ایشان در حدود يك صد و بیست جلد است.

عمادالسلطنه در دوران زندگی خود در

داخل و خارج از کشور مسافرتهاى زيادى
كرد. وي چندين بار به عثمانى ، روسيه و اروپا
سفر كرد و مدتى در فرانسه براى تحقيق و
مطالعه اقامت گزيد.

در سال ۱۳۲۵ هـ. ق. به عنوان نماينده رسمى
ورئيس هيات به همراه عده اى از شخصيتهاى
مملكتى و خوانين محلى براى حل و فصل
اختلافات مرزى با روسيه و عقد موافقت نامه به
سرحدات شمالى ايران مسافرت كرد.
مرحوم عمادالسلطنه سالور گذشته از خدمات
علمى و فرهنگى، داراى مشاغل دولتى نيز بود
كه از آن جمله است: حكومت شهرهاى بزرگ
آذربايجان و شهرهاى شمالى ايران و حكومت
همدان و ملایر. در استبداد صغير به عضويت
دارالشوراى كبراى مملكتى درآمد. مدتى از
سوى وزارت عدليه براى همكارى در ديوان
عالى تميز برگزيده شد. پس از آن به عضويت
شوراى عالى معارف انتخاب و سرپرستى امور
خالصه وزارت مالیه را عهده دار شد. آخرين
شغل او رياست ديوان محاكمات و خالصه جات
وزارت مالیه بود. زمانى كه ميلسپو به عنوان
مستشار كل مالى به ايران آمد، براى اجراى
طرحهاى خود صاحبان مناصب ورؤساى ادارات
وزارت مالیه را جمع كرد. مرحوم عمادالسلطنه

که تمایلی به ریاست خارجیها نداشت، در همان
جلسه اول با گفتن: «این کلاه لگنی‌ها ایران
را به باد خواهند داد» مخالفت خود را اعلام
کرد. بدیهی است همین امر او را مجبور به
استعفا کرد.

عباس سالور
اول اسفند ۱۳۶۳

مجلس عا شاخانه

برتریت اسول دختر تہ خوی

تجربہ

نواب والا حسینقل میرزا عماد اسطہ

۱۳۱۱

شکسپیر

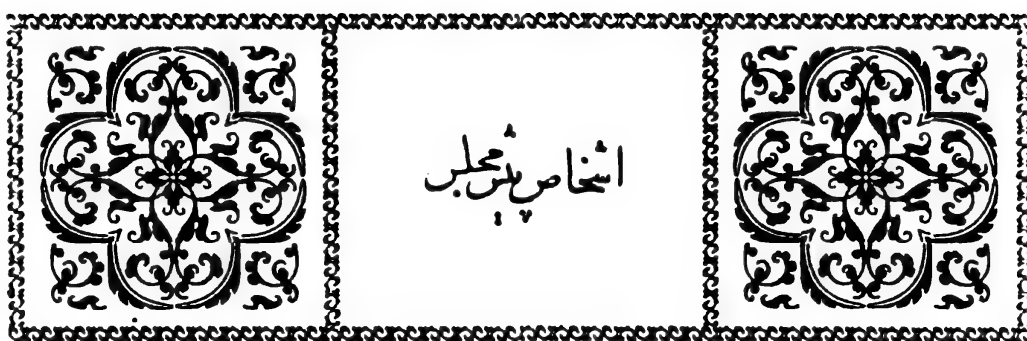
اولین شاعر در زبان انگلیس که سی و پنج مجلس تماشاخانه به نظم درآورده. يك مجلس او را از ترجمه فرانسۀ آن بعون الله ترجمه به فارسی می کنم.

شکسپیر در سال هزار و پانصد و شصت سه مسیحی متولد و در هزار و ششصد پانزده فوت شده. در اول حال خیلی بی چیز و فقیر بوده بعد یکی از بازیگرهای تماشاخانه. پس از تصنیف کردن چند مجلس، طرف توجه ملکه «الی زابت» و «ژاک اول» پادشاهان انگلیس شد. شکسپیر در انگلیس مثل کورنیل در فرانسه است.

۱۰۱
بہ نریب اور دن زن تند

حکایت مضحکہ پر مجلس

يك آقای بزرگ^۱

کریستوف فوته^۲ مسگر مست

زن يك قهوه‌چی

يك پیشخدمت

بازی‌گرها

[شکارچیان]

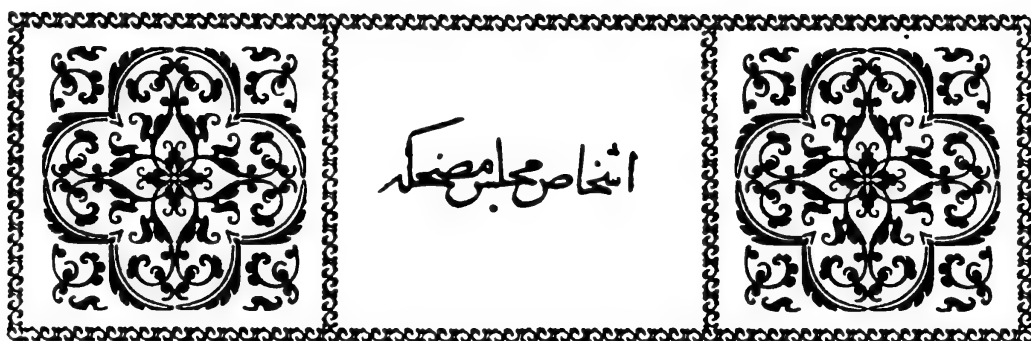
نوکرهای مختلف آقای بزرگ

---

1. A lord.

2. Cristopher Sly.

Sly در زبان انگلیسی به معنی: آب‌زیرکاه، مودبی، ناقلاست Futé در زبان فرانسه نیز به همین معناست.

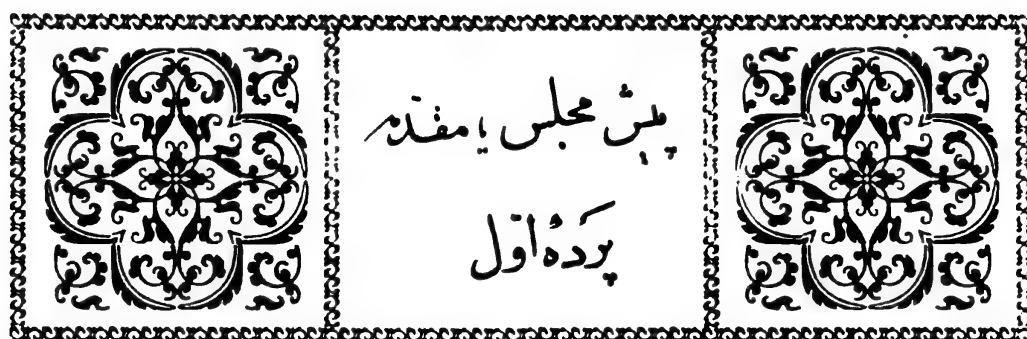
اصلزاده از اهل پادو ^۴ (شهر ایتالیا)	باپ تيستا ^۲
اصلزاده پير از اهل پيز ^۶ (شهر ایتالیا)	ونسانتيو ^۵
پسر ونسانتيو عاشق بيانكا	لوسانتيو ^۷
اصلزاده از اهل ورون ^۹ که با کاتارينا مغازله می کند	پتروکيو ^۸
شخصی که با بيانکا مغازله می کند	گرميو ^{۱۰}
شخصی که با بيانکا مغازله می کند	هورتانسيو ^{۱۱}
نوکر لوسانتيو	ترانيو ^{۱۲}
نوکر لوسانتيو	بيوندلو ^{۱۳}
نوکر پتروکيو	گروميو ^{۱۴}
ايضاً نوکر پتروکيو	کور تيس ^{۱۵}

يك كشيښ پير
 ڪاتارينا^{۱۶} دختر تندخوي باپ تيستا
 بيانكا^{۱۷} خواهر ڪاتارينا
 يك زن بيوه
 يك پسر خياط
 يك خورده فروش
 نوکر خدمتکار باپ تيستا و پتروكيو

-
3. Baptista.
  4. Padua.
  5. Vincentio.
  6. Pisa.
  7. Lucentio.
  8. Petruchio.
  9. Verona.
  10. Gremio.
  11. Hortensio.
  12. Tranio.
  13. Biondello.
  14. Grumio.
  15. Curtis.
  16. Katherina.
  17. Bianca.

مجلس منعقد می‌شود: گاهی در پادو، گاهی

در منزل ییلاقی پتروکیو

مجلس در علفزاری مقابل يك قهوه‌خانه‌ای است.

زن قهوه‌چی با فوته می‌رسند.

فوته   خبردار باش یا ترا با شانه می‌زنم.

زن قهوه‌چی   با يك جفت قلم مو، صحرا گرد!

فوته   تو خودت زن ول گرد هستی. فوته‌ها صحرا گرد نیستند. تاریخ قدیم را ببین. ما از انگلیس باریشار فاتح^۱ آمده‌ایم. پس ساکت باش و حرف بی‌معنی مزن.

---

1. Richard Conqueror.

زن قهوه‌چی تو قیمت گیلای که شکسته‌ای بده.

فوته يك قاز هم نمی‌دهم. برو برو زیر آن لحاف
کثیف سردت بخواب و پاهایت را جمع کن تا
گرم شوی.

زن قهوه‌چی خودم تکلیف خودم را بهتر می‌دانم، الآن می‌روم
پولیس می‌آورم.

زن قهوه‌چی می‌رود.

فوته (تنها) برای من فرقی ندارد، قانون در دستم است از
آن ترسی ندارم، از اینجا هم تکان نمی‌خورم.
بیاید، منتظرش هستم.

فوته روی زمین می‌خوابد، همان وقت صدای بوق شکارچی‌ها
می‌آید.

يك آقای بزرگ و متشخصی با لباس شکاری با چند نوکر
و سگبان و غیره وارد می‌شود.

آقای بزرگ سگبان، از توله‌های من متوجه باش، خیلی
سفارش به‌تومی‌کنم، بخصوص «بربسکه»^۲ آن‌را
با «دماغ‌بهوا»^۳ (اسم سگ دیگر) ببند، دیدی که با
«زیبق»^۴ (اسم سگ دیگر) چطور از مرداب
در آن موقع مشکل گذشت. هرگز به‌صدتومان^۵

2. Clowder.

3. deep - mouthed.

4. Silver.

5. Twenty Pound.

هم راضی نمی‌شوم همچو توله را از دست بدهم.

سگبان اول شما را خاطر جمع می‌کنم خداوند گارا که «زنگوله»^۶ (اسم توله دیگر) بهتر از اوست و بهتر می‌گردد، و بورا دو مرتبه وقتی که آن حیوان گم شد، او پیدا کرد. یقین بکنید که بهترین توله‌های جناب عالی اوست.

آقای بزرگ تو نمی‌فهمی چه می‌گوئی. اگر «اک»^۷ يك پُخورده زرنگتر بود، من او را به دوازده مثل (زنگوله) نمی‌دادم، اما غذا به آنها بده و مواظبت بکن، میل دارم که صبح دو مرتبه به شکار بروم.

سگبان اول خداوند گارا، اطاعت فرمان می‌کنم.

آقای بزرگ این چه چیز است، آدم زنده است یا نعش است؟
ببین نفس می‌کشد؟

سگبان دوم خداوند گارا، نفس می‌کشد؛ اگر آب جو که خورده گرمش نمی‌کرد، برای همچو خواب سنگین، اینجا خیلی سرد بود.

آقای بزرگ ای حیوان کلفت سخت! اینجا مثل بچه خوک افتاده! ای مرگ بی‌رحم، چقدر شکل زشت

هولناکی داری! بچه‌ها می‌خواهم که سر این مست يك بازی در بیاورم و بخندم. اگر او را از اینجا بگویم بلند کنند و روی يك رختخواب خوبی بخوابانند و لحاف خوبی رویش بیندازند و به تمام انگشتانش انگشتی کرده در بیداری میزی با غذای مهیابینند، همچو نوکران حاضر فرمان و خدمت ببینند، کفایت نمی‌کند که این شیطان فقیر خودش را گم کند و نشناسد.

سگبان اول هیچ شك ندارم خداوند گارا.

سگبان دوم وقتی که بیدار شود یقیناً خیلی متحیر و متعجب می‌شود.

آقای بزرگ تصور خواهد کرد که این خوابی است یا آنکه چشمش عوضی می‌بیند. پس بلندش کنید و این بازی مسخره را همچو به‌طور لایق پیش ببرید، در بهترین اطاقهای من که پرده‌های نقاشی بسیار اعلی دارد. او را بگذارید و به سرو صورتش عطر بزنید، از چوبهای معطر آتش روشن کرده عمارت را خوشبو نمائید. همین که موقع بیداریش رسید، سازنده‌ها و موزیکان چیان بهترین نغمات را بنوازند. تا دهنش را باز کرد که حرفی بزند فوراً حاضر خدمت شوید و با آهنگ خیلی پست و با احترام بگوئید

«خداوندگارا چه فرمایش و خدمتی دارید که حاضر هستیم.» و یکی از شما ظرفی [سیمین] پر از گلاب که اطرافش را با گل مزین کرده باشند، به دست گرفته، دیگری آفتابه در دست، سومی پارچه سفید، و بگوئید: «خداوندگارا میل دارید سروصورت را بشوئید و خنک شوید.» یکی لباسهای پاکیزه^۸ برای پوشیدنش بدست بگیرد و پرسد که چه لباس میل دارید بپوشید؟ دیگری از سگهایش صحبت نماید همچنین از اسبش، از زنش که ناخوشی او باعث غم و غصه شده و خاطر جمعی نماید که مدت زمانی است مبتلا به مرض جنون شده. اگر به شما گفت که من کسی نیستم جز آدم مفلوک فقیری، جوابش بدهید که خیال می کنید و در واقع آقای مشخص معتبری است.

دوستان همچو با حالت طبیعی و صحیح دلم می خواهد رفتار نمائید. اگر کار را به قاعده انجام برسانید، بسیار مجلس خنده داری خواهد شد.

سگبان اول مطمئن باشید که به تکالیف عمل خواهیم کرد، طوری که یقین کند آنچه می گوئیم راست است و از روی حقیقت.

---

۸. در متن انگلیسی costly (گرانها).

آقای بزرگ آرام بلندش کنید و روی رختخواب بگذارید
و در همان لحظه که بیدار می شود هر کس حاضر
خدمت معین خودش باشد.

بعضی از نوکرها فوته را می برند. همان وقت صدای شیپور
می آید.

آقای بزرگ برو بین این صدای شیپور از کجا می آید و
چیست؟

نوکر روانه می شود.

آقای بزرگ علی الظاهر بعضی از اصلزاده ها هستند که سفر
(باز می گوید) می کنند و اینجابرای استراحت کردن می خواهند
ببایند.

نوکر می آید.

آقای بزرگ خیلی خوب، چه بود؟

نوکر به خوشحالی زیاد شما، اینها بازیگر هستند که
آمده اند خدمت خودشان را به سرکار عرضه
بدارند.

آقای بزرگ بگو نزدیک بیایند.

بازیگرها می رسند.

آقای بزرگ فرزندان، خوش آمدید.

بازیگر اول از مرحمت عالی متشکر شدم.

آقای بزرگ میل دارید امشب را نزد ما بمانید؟

بازیگر دوم اگر خدمت ما پسند خاطر مبارك باشد البته. آقای بزرگ با کمال شغف (نزد یکی از آنها می‌شود) آها همچو نظرم می‌آید که این را دیده‌ام که در بازی پسر مستاجر دهی شده بود آری همچو می‌دانم که در يك مجلس بازی که با زن صاحب خانه مغازله می‌کردی؛ اسمت فراموشم شده، ولی یادم است که تکلیف خودت را در بازی با کمال مهارت و طبیعی بجا آوردی.

بازیگر اول اگر سهو نکنم وقتی شبیه «سوتو»^۹ شده بودم، می‌فرمائید.

آقای بزرگ راست است. در این شبیه خیلی ممتاز بودی. برویم وقت خوبی رسیدید زیرا که من در خیالی بودم که شما کمک زیادی می‌توانید در آن خیال بنمائید.

امشب حضور آقای محترم معتبری باید بازی در بیاورید.

این آدمی است که هرگز در مجلس تماشاخانه حضور بهم نرسانیده، پس می‌توانید خودتان را ضبط کنید و طرز رفتار عجیب او اسباب خنده شما بشود و این شکل حرکت و هنر بزرگی

---

9. Soto.

است، زیرا همین‌قدر ببیند که لب‌خند
می‌زنید^{۱۰}، اوقات تلخ خواهد شد.

بازیگر اول هرگز آقا، البته که خودمان را می‌توانیم نگاه
داریم، اگر چه آدم بسیار خنده‌دار و مضحک
دنیا هم باشد.

آقای بزرگ اینها را ببرید، پذیرائی کنید واز هیچ جهت
(به يك نوكر) نگذارید مکر و هی به آنها برسد.
نوکرها و بازیگرها می‌روند.

آقای بزرگ تو برو بارتلمی^{۱۱} پیشخدمت مرا بیاور
(به نوکر دیگر) واز سر تا پا لباسش را تازه [و همانند يك بانو]
پوشان و داخل اطاق این آقای مست بکن. در
آنجا او را خانم خطاب کن و احترام زیاد از
او بنما. بگو اگر درست به میل من رفتار
می‌خواهد بکند، باید تقلید خانمهای بزرگ را
که دیده در حضور شوهرها چطور رفتار می‌کنند،
بنماید و با صدای شیرین ملایم با مست حرف
بزند خیلی با احترام و از روی اطاعت و باو
بگوید: «چه فرمانی خداوند گارم به من دارید
که زن تو، زوجه تو، مطیع حضرت تو، بتواند

---

۱۰. در ترجمه فارسی: می‌زند.

11. Bartholomew.

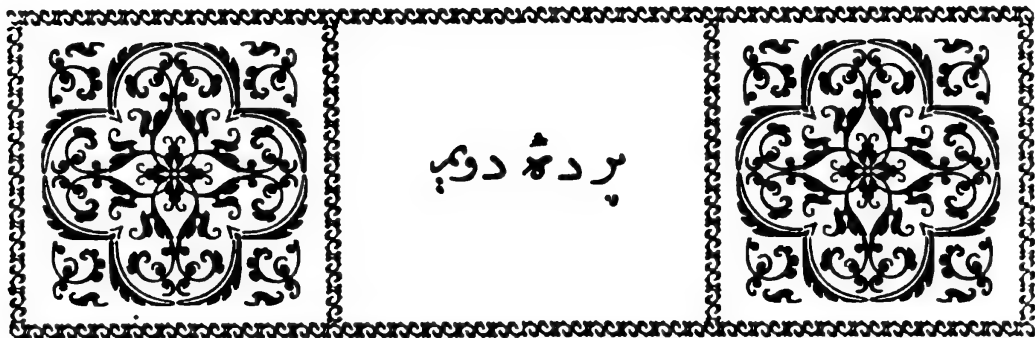
اطاعت نماید و از آن رو عشق و محبت خود را آشکار سازد» بعد با يك عشوه و غمزه بغلش کرده ماچش کند و سرش را به بغل شوهرش بگذارد و از خوشحالی گریه کند که آقايش از مرض شفا یافته که در مدت هفت سال دو مرتبه یقینش شده بود که به گدائی خواهد رسید. اگر پیشخدمت من بسهولت زنها بتواند گریه کند، قدری پیاز اسبابش را فراهم می‌آورد.

پیاز را در يك دستمالی مضبوط بپیچد و وقت احتیاج بر خلاف میل خودش هم باشد، آب و بوی پیاز اشك زیادی از چشمش خواهد آورد. مواظب باش که تمام اینها طوری که ممکن است زود و چسبان اجرا شود و بلادرنگك باز دستورالعملهای لازم به تو بعد ازین خواهم داد. نوکر بیرون می‌رود.

آقای بزرگ می‌داند که این پسر جوان که دختر می‌شود، بدرستی تقلید صدا و حرکات و غمزات خانم کار کرده می‌تواند در بیاورد. طولی نمی‌کشد که می‌شنوم مست را شوهر خود خطاب کند. می‌خواهم ببینم نوکران من بدون خنده چطور این کار را خواهند کرد [زمانی که به این روستایی ساده اظهار بندگی می‌کنند] بروم آنها

را كمك كنم ييحتمل حضور من اسباب شود
كه تخلفى در كار نكنند و از حدود خود تجاوز
ننمايند

بيرون مى رود.

يك اطاق خواب در قصر آقای بزرگ. در آنجا فوته با لباس مزین خواب ظاهر می‌شود. نوکرها دورش حلقه زده: بعضی لباسهای خوب پر قیمت در دست برخی جام آب، آفتابه و سایر اسبابهای روشوری. در این وقت آقای بزرگ که لباس نوکر پوشیده می‌رسد.

فوته به اسم خدا، يك كاسه آب جو.

نوکر اول خداوندگارا میل دارید يك گیلّاس از شراب اسپانیول؟

نوکر دویم سرکار میل دارید از این مرباآلات و غیره تغییر ذایقه بدهید؟

نوکړ سوم جناب عالی [امروز] چه لباس می پوشید؟

فوته اسم من «کریستوف فوته» است. مرا آقا و خداوندگار نخوانید. من در عمرم شراب اسپانیول نخورده‌ام، اما از مربا آلات و غیره به من قدری گوشت گاو بدهید.

هرگز از من نپرسید که چه لباس میل دارم بپوشم، زیرا من چیزی سوای این نیم تنه ندارم، چونکه يك پشت هم بیشتر ندارم؛ چون يك جفت ساق دارم، يك جفت هم جوراب، هر قدر پادارم همان قدر کفش. بعضی اوقات پایم زیاده‌تر از کفش است یا يك کفشی که انگشت پایم از سوراخش بیرون می‌آید.

آقای بزرگ خدا کند که این اخلاق شما زودتر اصلاح شود، ممکن است که شخص مقتدری از خانواده معروف، مالک این املاک آباد، با لیاقت زیاد، اینطور دچار خیالات عامیانه و پست باشد!

فوته چه چیز! مرا دیوانه تصور می‌کنی؟ مگر من کریستوف فوته نیستم پسر فوته پیرمرد اهل بورتون برویر^۲ که منتهای بزرگی نسلش این است که از خانواده خرازی فروش است و

شغلش مقوا سازی، پیش از آن هم خرس بان،
 حالیه مسگر و دیگ ساز مثل بنده. احوال مرا از
 ماریان [هاکت] پرس، از همین زن شراب
 فروش کثیف ونکوت^۴. اگر او نگفت که من
 چهارده پنی (تقریباً سه قران) به او از بابت
 قیمت آب جو مقروض هستم، پس مرا یکی از
 مردمان دروغگوی بی مذهب عیسوی بدانید.
 من خل که نیستم.

نوکر اول   آه همین حرفها اسباب گریه خانم می شود .

نوکر دوم   این است که نوکران ترامهموم و مغموم می کند.

آقای بزرگ   از همین جهت است که اقوام شما از قصرت فرار
 می کنند که جنون شما اسباب فرار آنها شده.
 ای آقای نجیب به خانواده ات فکر کن، خیالات
 سابقه را که از مغزت بیرون رفته، به خاطر
 بیار و این تصورات موهونه پست را از خودت
 خارج نما.

بین خدمتکاران چطور منتظر فرمانت هستند
 که به اشاره ای مختصر حاضر و مطیع می باشند.
 موزیک میل دارید بزنند، گوش بدهید.

(موزیک صدایش بلند می شود).

---

3. Marian Hacket.

4. Wincot.

«آپلون»^۵ سازش را به دست می گیرد، بیست
 بلبل در قفس مشغول خواندن می شوند.
 میل خواب دارید؟ تا شما را روی رختخوابی
 نرم تر و ملایم تر از آنچه برای «سمرامیس»^۶
 سابقاً درست می کردند، بگذاریم؟ میل گردش
 دارید؟ که جلو راه شما گلها بریزیم. میل دارید
 سوار اسب بشوید؟ تا برویم واسبها را زین و
 حاضر کنیم با اسبابهای مروارید و طلا و شکار
 قوش دوست دارید؟ شما الآن قوشها دارید که
 بلندتر از طرقة هنگام سحر به آسمان پرواز
 می کنند. کجا خوشتان می آید که به شکار
 برویم؟ طولههای شما صدای شادی خودشان
 به آسمان بلند می کنند و عکس صدایشان از غارها
 به گوش می رسد.

نوکر اول اگر بخواهید دنبال مرال^۷ کنید. تازیهای شما
 همچو پر دو و چابک هستند که از بره آهوبهتر
 و همچو جلد وزرنگ مثل بز کوهی.

نوکر دوم به پرده نقاشی میل دارید؟ الآن برویم پرده ای
 بیاوریم که «آدونی»^۸ کنارنهری خوابیده و همان

---

5. Apollo.

6. Semiramis.

۷. مرال: گاو کوهی، غزال، آهو. (فرهنگ معین)

8. Adonis.

نزدیک «سی تره»^۹ که پشت گلها مخفی است
و همچو می نماید که به میل خاطر بمجرد اشاره
خداوند عشق حرکت می کند و در نسیم خنک
هوا نفس می کشد.

آقای بزرگ ما بتوانیم شما را نشان بدهیم پرده صورت یسو
موقعی که گرفته می شود. طوری نقاش استادی
در کشیدن کرده که گوئی زنده هستند.

نوکر سوم یا پرده دافنه^{۱۰} در حالت سرگردانی میان جنگل
خار، طوری که آدمی تواند قسم بخورد جریان
خون ساق پای او را می بیند و به ملاحظه آن
زخم، آپلون ایستاده و گریه می کند، از بس
قلم قابل نقاش حالت خون و گریه را مجسم
کرده.

آقای بزرگ شما یک لرد هستید، بلی یک لرد. خانمی هم
دارید که در وجاهت مافوق آن است که در
این قرن صنایع بدانسان می بیند.

نوکر اول پیش از این اشکهای زیادی که به صورتش
جاری شده خوشگلترین مخلوق دنیا شمرده
می شد، حالا هم از هیچ کسی پست تر نیست.

9. Cytherea.

10. Daphne.

فوته

من لرد هستم؟ واقعاً خانمی دارم که زن من است؟ خواب می بینم؟ یا تا حالا خواب می دیدم؟ خواب نیستم، می بینم، می شنوم، حرف می زنم، نفس راحت می کشم، باقوه لامسه نرمی احساس می کنم . به جان خودم قسم در حقیقت يك لردی هستم، دینگ ساز و مسگر نیستم. کریستوف فوته هم نه برویم^{۱۱}. زنم را بیاورید، باز هم يك جامی، يك کاسه آبجوی به من بدهید.

نوکر دوم

سرکار عالی میل دارید دستهایتان را بشوئید. (نوکران دیگر آفتابه لگن و هوله به حضور بردند). آه چقدر راضی و متشکر هستم که به حال آمده اید. خدا کند که مثل همیشه که بودید، به عقل و حالت بیائید. پانزده سال است که این خیالات و مرض دچار شدید که هر گاه بیدار می شدید بیداری شما به خواب بیشتر شباهت داشت.

فوته

پانزده سال است ! به خودم قسم که این مقدار زیادی است. در این مدت حرف نزده ام؟

نوکر اول

آه، چرا حرف می زدی، لیکن کلمات شما لایعنی اگر چه این قصر و در همین جا می خوابیدی،

ولی اصرار داشتی که بیرون ترا کتک زده‌اند
 واز خدمتکار مذمت زیاد می‌کردی، تهدیدش
 می‌نمودی که به‌حضور قضات اورا خواهی برد،
 چرا که عوض بطری لاک کرده برای شما
 بایخدان و کوزه شراب می‌آورده. گاهی هم‌اورا
 «سسیل هوکه»^{۱۲} خطاب می‌کردی.

فوته آری، خدمتکار قهوه‌خانه.

نوکر سوم^{۱۳} شما نه قهوه‌خانه می‌شناسید نه خدمتکار نه تمام
 اشخاصی که عادت کرده اسم می‌بردید، مثل:
 اتین فوته^{۱۴} پیرمرد ژان پاپ لوگرا^{۱۵}، پیر
 دوگازون^{۱۶}، هنری پومپرنل^{۱۷} ویست اسم دیگر
 مثل این که هرگز وجود ندارند و هرگز شما
 ندیده‌اید.

فوته الحمدالله که سر عقل آمده و شفا یافتم.

همه نوکرها خدا کند انشاءالله.

فوته از تو تشکر می‌کنم چیز گم نخواهی کرد.

12. Cicely Hacket.

۱۳. در ترجمه فارسی: نوکر اول

14. Stephen Sly.

15. John Naps of Greece.

16. Peter Turf.

17. Henry Pimpernell.

پیشخدمت جوان که لباس خانمهای متشخص پوشیده باجمعی نوکر و عمله وارد می‌شود.

پیشخدمت خداوندگار نجیب من احوالش چطور است؟

فوته بسیار خوب در اینجا گوشت و غذای خوب پیدا می‌شود؟^{۱۸} زن من کجا است؟

پیشخدمت آقای محترم حاضر است، چه چیز از اومی‌طلبی؟

فوته شما زن من هستید و مرا شوهر خودت نمی‌خوانی. نوکرها مرا خداوندگار و آقا باید بخوانند، عیب ندارد، اما من جفت و مرد تو هستم.

پیشخدمت شما آقا و شوهر من هستید، خداوندگار من شوهر من است، من زن مطیع فرمان بردار شما هستم.

فوته این را که می‌دانم. چطور و به چه اسم من شما را بخوانم؟

آقای بزرگ خانم.

فوته آلیس خانم یا ژان خوانم، کدام؟

آقای بزرگ خیلی کوتاه و مختصر، همان خانم خالی؛ این اسمی است که لوردها به زنهایشان می‌دهند.

---

18. Marry, I fare well; for here is cheer enough.

فوته خانم زن من، می گویند که حالا پانزده سال بیشتر است که من خوابیده‌ام یا خیالات بی معنی می کرده‌ام.

پیشخدمت بلی و این پانزده سال به ما سی سال گذشته، چون که در این مدت از رختخواب تو دور بوده و جلای وطن کرده بودم.

فوته خیلی زیاد است، نوکرها مرا با خانم تنها بگذارید - خانم لباس‌تان را بکنید و بیائید استراحت نمائید.

پیشخدمت آقای نجیب از شما التماس می کنم که تايك شب یا دو شب یا اقلاً تا امروز بعد از غروب صبر کنید، زیرا که اطبای شما مخصوصاً سفارش کرده‌اند که از بغل خوابی پرهیز کنم که مبادا ناخوشی شما عود کند. امیدوارم که از این سبب عذر مرا بپذیرید .

فوته در این حالتی که هستم خیلی مشکل است انتظار بکشم اما از جهت دیگر نمی‌خواهم که باز به آن خیالات نیفتم، پس صبر می‌کنم، اگر چه سخت هم باشد.

يك نوكر داخل می‌شود:

باز یگرهای سرکار عالی چون بهبودی

شما را شنیده‌اند، آمده‌اند که در حضور عالی بازی مضحکه خوبی در بیاورند و اطباء هم اصرار در این کار کرده‌اند، چه به ملاحظه آنکه زیادی غصه و اندوه خون شما را فسرده کرده، و دیوانگی می‌گویند دختر اندوه و غم است، تصور می‌کنند در آوردن يك مجلس بازی مضحکه برای شما خیلی خوب و مناسب است و می‌گویند اسباب خوشحالی و خرمی شده هزار بلا را دور می‌کند و زندگی را طولانی می‌نماید.

فوته خیلی دوست دارم، بیایند بازی در بیاورند. بازی مضحکه کوسه گلین و خرس برقص مگر نیست؟

پیشخدمت خیر خداوند گارم، این بازی خیلی مطبوع طبعی است.

فوته پس چه چیز است؟

پیشخدمت این يك قسم تاریخی است.

فوته بسیار خوب، ببینم، ببینم. بیا خانم زن من کنار من بنشین، پس از ما دنیا آخر بشود، پس از ما طوفان نوح، ما هرگز دیگر جوان نخواهیم شد در روی صندلی قرار می‌گیرند.

«پادو»، يك ميدان عمومي.

ورود لوسانتیو و ترانیو.

لوسانتیو «ترانیو» خیلی میل داشتم که پادوی قشنگ را ببینم؛ این محل صنعت – بالاخره به این لومباردی حاصل خیز رسیدم، [باغ دلکش ایتالیای کبیر]. در اینجا به اجازه پدر مهربانی آمدم که به مهربانی اوقوی و پشت گرم همچنین به رفقای با فایده مثل تو نوکر با وفا. پس استنشاق هوای خوش اینجا بکنم و نفس راحتی بکشم و بطور خوش در اینجا تحصیل اطلاعات علمی بنمائیم، «پیز» که به واسطه ثروت اهالی معروف

است، شهری است که در آنجا متولد شده‌ام؛ همچنین پدرم هم مولدش آنجاست. پدرم و نساتیو معروف و دولتمندترین تجار عالم که از نسل بانتی و گلیو^۱ است، اما پسر و نسانیتودر فلورانس تربیت شده. ناامیدی که پدرش به او داشت ضایع نشود و معلوم شد که گذشته از آنکه این بخت خوب است، تقوی و پرهیزکاری هم دارد، ترانیو، برای این است، در حالتی که می‌خواهم وقت خود را صرف تحصیل کنم، از صفات خوب و تقوا هم دور نباشم. بگو بینم آنچه خیال می‌کنی، زیرا از «پیز» بیرون آمدم و به «پادو» آمدم، مثل شخصی که از گودال مختصر آب خودش را به محیط پیندازد و عطش خود را به بی‌اشتهائی و نخوردن غذا بنشاند.

ترانیو

آقای مهربان مرا عفو کنید از این جسارت، عقیده من هم با عقاید عالی یکی است. خیلی خوشحال هستم که می‌بینم این مطالب حکیمانه رغبت دارید و فرمایش می‌فرمائید. فقط آقای عزیزم، از تقوا و اخلاق حکیمانه استدعای کنم که دل سخت و بی‌احساس نباشیم، در اخلاق ارسطو - همچو يك مرتبه - خودمان را غرق نکنیم که اخلاق «اوید»^۲ را بکلی خارج نمائیم.

1. Bentivolii.

2. Ovid.

بطور منطق با مردمی که می‌شناسید، رفتار کنید
و تحصیل علم فصاحت نمائید که به فصاحت
صحبت خودمانی را هم بنمائید. در موسیقی و
اشعار استعداد فطری را میان بیاورید، اما در
علم ریاضی و تصورات^۳ آن قدر مشغول نشوید،
مگر همان قدری که لازم است و میل دارید
زیرا چیزی که به انسان خوش نیاید، فایده هم
ندارد. بالاخره مختصرأ خداوند گارادر تحصیل
پیروی میل و رغبت خودتان را بنمائید.

لوسانتیو

بسیار متشکر شدم، نصیحت ترا خیلی پسندیدم—
آه بیوندلو^۴ اگر رسیده بودی حالا آنچه باید،
کرده بودم. و قسمی منزل نموده بودیم که بتوانیم
تمام دوستانی را که در «پادو» پیدا می‌کنیم،
پذیرائی نمائیم؛ اما صبر کن، این جمعیت چه
کسانند؟

ترانیو

[آقا، نمایشی بر پاست تا ورود ما را به
شهر خوش آمد بگویند.]

باپ تیستا، کاتارینا، بیانکا، گرمیو، هورتانسیو می‌رسند.
لوسانتیو و ترانیو دور می‌شوند.

باپ تیستا

آقایان، اصرار پیش ازین شما عبث است، شما

3. Metaphysics.

4. Biondello.

می‌دانید برخودم ختم کرده‌ام که دختر کوچکم را تا شوهری برای دختر بزرگم پیدا نکنم، به کسی ندهم. اگر یکی از شما دوتا کاتارینا را دوست دارید، چون شما را می‌شناسم و به شما محبت دارم، اذن می‌دهم که به میل خاطر با او صحبت کرده، راه بروید.

گرمیو   من خودم را آلوده نمی‌کنم - بیش از آنچه باید برای من سخت است اما تو هورتانسیو میل‌داری که زنت بشود؟

کاتارینا   پدرم، می‌خواهی مرا به سر این زن گیرها (به باپ‌تیستا) بیندازی، همچو خیال داری؟

هورتانسیو   خانم كوچك، زن گیر! معنی این کلام چیست؟ اینجا زن گیر برای شما میانه نیست تا مدتی که خلق بهتر ازین پیدا نمائید و بهتر از این بشوید.

کاتارینا   به جان خودم، آقا زاده، آن قدر ترس نباید داشته باشید، شما باز راهی دارید که بتوانید به دل من برسید، ولی همان قدر که باید نزدیک باشید دور هستید؛ تردید نکنید، اول کار من شکستن يك صندلی است روی سر شما و چنگ زدن به صورت، رفتار کردن با شما مثل آنکه با يك دیوانه باید رفتار کنند.

هورتانسیو از همچو شیطانی ما را خداوندا خلاص کن!

گرمیو خدایا مرا هم محافظت کن!

ترانیو (به لوسانتیو)
آقا متوجه شو برای ما عجب مجلس بامزه‌ای پیدا شده؛ یقیناً این دختر دیوانه است یا به‌طور غریبی سخت و نجسب و بد خلق است.

لوسانتیو آری درست گفتی، اما [در سکوت او رفتاری ملایم و با متانت می‌بینم. حال] دهن را بیندیم و با تمام چشم نگاه کنیم.

ترانیو [پسندیده گفتید آقا، با تمام وجود تماشا کنید]

باپ تیستا آقایان باید قول با فعل یکی باشد- بیانکایا اوقات تلخ نشود. بیانکای خوب من، ترا کمتر دوست ندارم، دخترم.

کاتارینا بچه خوشگل ضایع شده حقیقه انگشتی به چشمش نگذاشته باشند یا برای چیزی گریه می‌کند.

بیانکا خواهر بهرنج و تعب من خوشحال می‌شوی و لذت می‌بری. پدر، من حقیرانه به‌میل خاطر تو راه می‌زوم. مشغولیات و عشق من کتابها و اسبابهای من است، تحصیل می‌کنم و مشق می‌نمایم، همین بس است.

لوساتیو خارج با ترانیو:

ترانیو گوش بده، واقعاً رب النوع عقل^۵ است
که حرف می‌زند.

هورتانیو آقای باپ‌تیستا، میل دارید که برای خاطر زبان
بد و خاطر هرزه خواه‌ش بی‌جهت او را منزوی
نمائید که آن دیگری را خوش بیاید؟

گرمیو [آقای باپ‌تیستا، شما چرا می‌خواهید
او را حبس کنید بخاطر این شیطان جهنمی و
او را وادار سازید که بخاطر زبان او رنج
بکشد.]

باپ تیستا آقایان هر کاری میل دارید بکنید، عقیده من
همان است بیانکا برود.

بیانکا دور می‌شود.

باپ تیستا باز می‌گوید:

چون می‌دانم موزیک و اسباب ساز و شعر و
شاعری اسباب خشنودی خاطر اوست، شما هور-
تانسیو و گرمیو اگر از این اشیاء و اشخاص
می‌شناسید برای من بفرستید، باکمال محبت و
دوستی مردمان باکمال را پذیرائی می‌کنم و
هیچ دریغ نمی‌کنم برای تربیت کردن فرزندانم؛

پس خدا حافظ . کاتارینا تو می توانی بمانی،
 زیرا من صحبتی بایانکا دارم و می روم.
 باپ تیستا دور می شود.

کاتارینا   من هم خوب است بروم، صحیح نیست که بروم؟
 چطور شده به من دستورالعمل ساعت بساعت
 می دهند؟ مثل اینکه من نمی دانم چه کنم و تکلیفم
 چیست. به!
 دور می شود

گرمیو   تو هر گوری دلت می خواهد برو، جهنم! تو آن
 قدر صفت های خوب داری که هیچکس از تو
 چیزی متوقع نیست. هورتانسیو عشق ما آنقدر
 زیاد نیست که بتوانیم بر راحتی نفس بکشیم و
 خودمان را خلاص کنیم. عجالتاً نه خمیر داریم
 نه تنور و پخته کی نان؟! خدا حافظ به هر جهت
 برای عشقی که به بیانکا دارم، اگر بتوانم کسی
 را پیدا کنم که به او درس بدهد، چون راحتی
 او در این است، البته به پدرش اطلاع خواهیم
 داد.

هورتانسیو   آقای گرمیو، من هم همینطور ، اما يك كلمه.
 استدعا می کنم گوش بدهید؛ اگر چه طبیعت
 ما دو تا نگذاشته که مدتی باهم صحبت بداریم،
 اگر بخواهیم فکر همین است و چاره ندارد،

یعنی اگر میل داشته باشیم^۶ که هر دو رقیب
خوشبخت باشیم و با بیانکعشق بازی کنیم، پیش
از هر چیزی این يك کار را باید بکنم.

گرمیو چه چیز است؟ خواهش دارم بگوئید.

هورتانیو اینکه شوهری برای خواهر او پیدا کنم.

گرمیو يك شوهر! خیر بفرمائید يك شیطان و دیوبهتر
است.

هورتانیو می گویم يك شوهر.

گرمیو يك شیطان به تو می گویم؛ اگر چه پدرش
دولتمند است، هورتانیو گمان می کنم که در
دنیا آدمی آنقدر احمق پیدا بشود که این سفیه
غضب آلود بدزبان را بگیرد.

هورتانیو به، عجب! گرمیو، اگر چه نه تو، نه من آنقدر
حوصله نداریم که خلق بد و صدای بلند او را
ترکش بدهیم، اما عزیزم باور کن که مردمان
رشیدی در دنیا هستند و کاری ندارد سوای
جستجو کردن و پیدا کردن که این دختر را
باتمام عیش و با پول زیاد بگیرد.

گرمیو این چیزی است که من نمی دانم، چیزی که
می دانم این است که میل دارم جهیز او را بگیرم

بدون خودش، به شرط آنکه مرا هر روز در وسط
جاده عام چندین تازیانه هم بزنند.

هورتانسیو واقعاً همین طور است که می گوئید. میان سیبهای
پوسیده دیگر وقتی در انتخاب لازم نیست، ولی
بیائید چون این مانع اسباب دوستی باشد پس
دوستی تا برقرار بماند. تا وقتی که شوهری برای
خواهر بزرگ بیانکا پیدا کنم و بیانکا را آزاد
نمائیم، آن وقت به اختیار او واگذار می کنم که
هریک از ما دو نفر را خواست خودش منتخب
کند و آن وقت که رقابت ما باز شروع شد، برای
کسی که بخت آمده و اقبال همراهی کردم متشکر
باشد. هر کس بیشتر دویدوزنگ تر بود، بیدق
مال وست چه می گوئی و عقیده تو چیست
آقای گرمیو؟

گرمیو من راضی هستم بهترین اسب «پادو» را به میل
خاطر به کسی می دهم که راضی شود با این
شیطان مغازله کند، عقدش نماید. بغلش بخوابد
و این خانه را از وجود او خلاص کند. بیا.
گرمیو و هورتانسیو دور می شوند.

ترانیو خداوند گارا، درست بیان کن چطور ممکن است
(جلو می آید) که عشق یک مرتبه با این حدت و تندى دلی را
بگیرد؟

لوسانتیو

پیش از آنکه بهسر خودم بیاید، هرگز بساور
 نمی‌کردم که این چیز ممکن است یا محتمل. اما
 پس بین در مدتی که آسوده ملاحظه‌می‌کردم
 عشق آمد و اهمال مرا بههم زد و احوال مرا
 مغشوش نمود و تو که برای من شخص معتمد و
 عزیز نادرالوجودی هستی مثل «آنا»^۷ که معتمد
 ملکه کارتاژ^۸ بود پس هر چه در دل دارم
 می‌گویم: ترانیو، می‌سوزم، ناخوش می‌شوم،
 ترانیو، می‌میرم، اگر عشق این دختر جوان با
 حیای با ادب را تحصیل نکنم و دوست من نشود،
 ترانیو، مرا نصیحتی کن، می‌دانم که قابل
 نصیحت کردن هستی، مرا کمک نما، ترانیو،
 چون می‌دانم که میل آن را داری.

ترانیو

آقای خودم تمام ملاحظات بی‌فایده است،...
 نمی‌توان محبت را از دل بیرون آورد، اگر
 عشق‌شمارا با تیرتیزش زده، هیچکاری نمی‌توانی
 بکنی، مگر همین که بر حسب مثل لاتن رفتار کنی:
 «اسیری را به کمترین قیمت خواهی خرید.»^۹

لوسانتیو

از تو تشکر می‌کنم؛ آنچه به‌من گفتی، مرا
 راضی کرد، پیروی خواهم کرد، البته عاقبت
 به تسلی خاطر ختم خواهد شد.

7. Anna.

8. Carthage.

9. Redime te captum quam queas minimo.

ترانیو آقا، شما آنقدر مشغول نگاه کردن دختر جوان بودید که احتمال می‌دهم آنچه عمده‌تراز همه بود، ندیده باشید.

لوسانتیو آه بلی، من در صورتش همان وجاهت را دیدم که در صورت دختر «اژه نور»^{۱۰} سابقاً می‌درخشید. وقتی که به‌دقت نگاه می‌کرد، به‌زیر پای خودش «ژوپیتتر»^{۱۱} مقتدر را، هنگامی که در ساحل جزیره «کرت»^{۱۲} جلو او زانو زده بود.

ترانیو آنچه شما دیدید همین بود؟ ندیدید خواهرش در پی نزاع و بهانه می‌گشت که طوفانی بلند کند و مردم را کر نماید؟

لوسانتیو ترانیو دیدم، لبهای مرجانش حرکت می‌کرد و فضای هوا از تنفس او معطر می‌شد، آنچه در او دیدم همه آسمانی و خدائی بود.

ترانیو حالا وقت است که او را از بیچارگی بیرون بیاوریم - استدعا می‌کنم بیدار شوید، اگر این دختر جوان را دوست دارید تمام حواس و شعور خودمان را صرف نصرت و ظفر بنمائید.

---

10. Agenor.

11. Jove.

12. Cretan.

احوال واقعه اینطور است.

خواهر بزرگش این قدر شرور و تند خوست که تا پدرش از دست او خلاص نشود. باید آقا جان یقین کنید که عشق شما پیش رفتی نخواهد داشت، باید به حالت بکر و اتروا باقی بماند. از این جهت است که دختر كوچك را پدرش به بیرون نیامدن حکم کرده، برای آنکه از اصرار و ابرام مردم عاشق و آه کشها آسوده باشد.

لوسانتیو   آه ترانیو، چه پدر ظالمی است! ولی ندیدی که پدرش معلم برای تعلیم او می خواست پیدا کند؟

ترانیو   بلی، یقین از همین راه است که من پایه نقشه خودم را می ریزم.

لوسانتیو   از آن قرار راه می روم، ترانیو.

ترانیو   آقا می بینم هر دو یک خیال داریم.

لوسانتیو   اول تو به من بگو چه خیال داری؟

ترانیو   اینکه شما معلم بشوید و مأمور تعلیم دختر جوان. خیال شما همین باید باشد.

لوسانتیو   همین است، نمی توان مگر اجرا کرد؟

ترانیو

مجال است، چه کس به تکلیف شما پس اینجا
عمل خواهد کرد؟ که در «پادو» پسر «ونساتتیو»
می شود که خانه بگیرد و تحصیل نماید؟ پذیرائی
دوستان بکند دید و بازدید از هموطنان بنماید؟

ئوسانتیو

به! آسوده باش! همه اینهارا پیش بینی کرده ام
هنوز ما در هیچ خانه ای نرفته ایم، هیچکس از
روی قیافه نمی شناسد که کدام يك از ما آقاو
کدام نوکر هستیم. آنچه باید بکنم همین است-
ترانیو تو بجای من آقا می شوی، در خانه
می نشینی، نوکرها و غیره آنچه بامن رفتار
می کنند من به تکلیف دیگر عمل می نمایم.
می شوم يك نفر از اهل «فلورانس» یا «ناپل»
یا آدم جوان غیر معروفی از اهل «پیز»- برویم،
همین است- ترانیو الآن لخت شو، سرداری
مرا بپوش، کلاهم را سرت بگذار. وقتی که
«بیوندلو» آمد به فرمان تو حاضر خدمت خواهد
بود. ولی می خواهم قبل از وقت درسی به او
بدهم که زبانش را ببندم.

ترانیو

بلی لازم است (لباسش را عوض می کند) ،
مختصراً آقا چون میل شما این است و من هم
تعهد اطاعت کرده ام به هرچه بگوئی سرپیچی
نکنم. زیرا وقت عزیمت پدرت مرا خیلی
سفارش کرد و گفت به پسر من همه قسم اطاعت بنما

آیا یقین است که همچو خدمتی را دیگر تصور
نمی‌کرد - راضی شدم که لوسانتو باشم تا
وقتی که به او آن قدر محبت دارم.

لوسانتو   لوسانتو باش ، برای خاطر عشق او لازم است ،
بگذار من به اسم یکنفر نو کرفقیر بتوانم براین
وجاهت جوان غلبه کنم که يك مرتبه دل مرا
از شرم و دلربائی مجروح نمود.
بیوندلو می‌رسد.

لوسانتو   خیلی غریب است، کجا بودی؟

بیوندلو   کجا بودم؟ خودت کجا هستی؟ آقا، رفیق من
ترانیو لباس ترا گرفته؟ کجا شما لباس او را
پوشیده‌اید؟ در کجا این تبدیل لباس را
نموده‌اید؟ حرف بزنید. چه چیز تازه‌ای پیدا
شده؟

لوسانتو   نزدیک بیا. حالا وقت شوخی نیست، فکر کن
که متابعت به اتفاق حالیه بنمائی. رفیق تو ترانیو
برای آنکه زندگی مرا نجات بدهد^{۱۳}، لباس من
و تکلیف مرا قبول کرده و مرا برای خاطر جمعی
شخص خودم لباس او را پوشیدم، زیرا از وقتی
که به ساحل پیاده شدیم، نزاعی کرده‌ام و شخصی

را کشته‌ام ، می‌ترسم معلوم شود و مرا بشناسند،
به‌تو حکم می‌کنم که خدمت او را بکن تا وقتی
که من از اینجا برای خلاص جانم دور خواهم
شد، فهمیدی؟

بیوندلو   بنده را می‌فرمائید؟ بلی ، ملتفت شدم.

لوسانتیو   هرگز اسم ترانیو نبری، عجاله ترانیو به
لوسانتیو مسخ شده.

بیوندلو   چه بهتر، کاش من هم اینطور مسخ شوم.

ترانیو   من هم می‌خواهم پسر جان ، به‌شرط آنکه به‌این
ترتیب لوسانتیو بتواند دختر كوچك باپ
تستارا بگیرد - به‌تو نصیحت می‌کنم، گوش
بده - نه برای خاطر خودم، بلکه برای خاطر
آقاییت - خیلی بااحترام به‌من راه برو، بخصوص
وقتی میان مردم و جمعیت هستم، هر وقت تنها
بودیم، من همان ترانیو هستم، اما در جاهای
دیگر آقای تو واسم لوسانتیو است.

لوسانتیو   ترانیو پس برویم - چیزی نمانده مگر یکی که
آنرا باید اجرا داری - باید توهم در میان
عشاق بیانکا واز جمله خاك نشینان این درگاه
بشوی - از من نپرس چرا. همین قدر بدان که
در این مسئله خیال صحیح درستی کرده‌ام.

هرسه دور می‌شوند .

نوکر اول به فوته که خواب رفته، می‌گوید:

خداوند گارا، خوابیده‌اید؟ به بازی و تماشاخانه
دقت ندارید؟

فوته بیدار می‌شود.

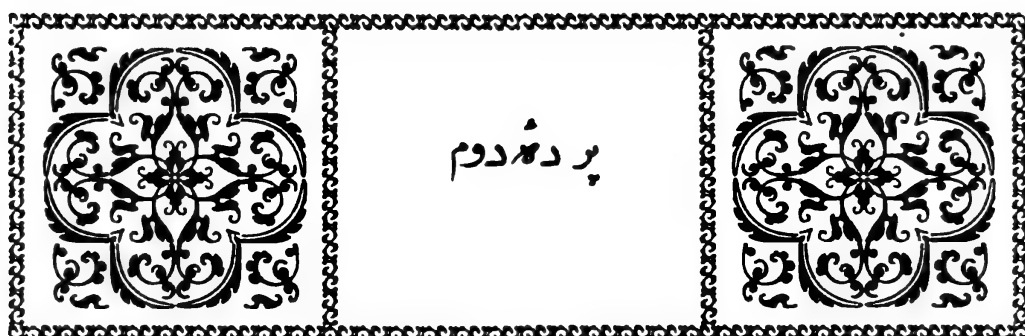
فوته چرا به حق «سنت آن»^{۱۴} خیلی خوب بازی بود.
بازهم هست؟

پیشخدمت خداوند گارا تازه شروع شده.

فوته خمیازه می‌کشد.

فوته خیلی بازی ممتازی بود [خانم زن]، باشد من
در آخرش می‌خواهم تماشا کنم.

دومرتبه می‌خواهد.

همان شهر، جلو خانه هورتانسیو

ورود پتروکیو و گرومیو

پتروکیو «ورون»^۱ از شما مرخصی چند روزی گرفتم،
آدمم که دوستان را در «پادو» دیدن کنم.
بخصوص هورتانسیو که بهترین و عزیزترین
دوستان من است. اگر سهونکنم این خانه اوست.
گرومیو بزن.

گرومیو خداوند گارا بزنم؟ که را بزنم؟ مگر به جناب عالی
کسی بی احترامی کرده؟

پتروکیو حالا بین مرد که، مرا اینجا بزن، قایم هم بزن.

- گرومیو خداوند گارا، من شما را اینجا بزنم ؟ آقا من چه کسی هستم که سرکار را بزنم؟
- پتروکیو الدنگ، مرا به این در می گویم بزن، زود باش، یا اینکه قرمپف سرت را من می زنم.
- گرومیو آقای من دعوا کن شده- آری من شما را بزنم که بعد قیمت گیلای شکسته رامن بدهم.
- پتروکیو نمی خواهی چون مضایقه از زدن می کنی من حالا ترا به آوازه خوانی وامی دارم.
گوشهایش را می کشد.
- گرومیو (با فریاد) آخ، مرا کمک کنید، مردم یاری کنید، آقایم دیوانه است.
- پتروکیو حالا الدنگ دزد به تو فرمان که می دهیم مرا بزن، خواهی زد.
- هورتانسیو چه خبر است؟ آها، دوست قدیم من گرومیو و (می رسد و می گوید) عزیزم پتروکیو. چطور هر دو از «ورون» می آئید؟
- پتروکیو آقای هورتانسیو خیلی به موقع آمدید، برای آنکه ما را سوا کنید. می توانم به شما می گویم، (ترجمه شعر لاتنی): با تمام دل خوب ملاقات کردم. [Con tutto il cuore ben Trovato]

هورتانیو (ترجمه شعر لاتنی): خیلی خوش آمدید به خانه

من، آقای پتروکیوی محترم.

[Alla nostra casa ben venuto, molto honorato, signor mio Petruccio]

برویم گرومیو، داخل شو نزاع را درست خواهیم کرد.

گرومیو

آنچه به زبان لاتنی گفته شد، چیزی نیست، بگوئید به من که حالا وقت آن نیست که دیگر نوکری ترا نکنم - آقا ببین - این به من حکم می کند که او را بزمن، قایم بزمن، واقعاً صحیح است که نوکر به آقایش اینطور رفتار کند؟ آن هم مثل من آدم عاقل به قدر سی نفر آدم رد شد که این به من اذیت می کرد. کاش که اول او را زده بودم که دیگر به گرومیو اینطور رفتار نمی شد و اذیت نمی کشید.

پتروکیو

آدم احمق نفهم! عزیزم، هورتانیو من به این می گویم که در را بزمن و نتوانستم این کار را به هیچ وجه گردنش بگذارم که اطاعت کند.

گرومیو

در را بزمن؟ ای خدا به من نگفتی همچو صریحاً که احمق مرا اینجا بزمن، مرا خوب بزمن، مرا قایم بزمن. حالا می گوئی که من گفتم در را بزمن.

پتروکیو

ای بی معنی، برو گم شو یا ساکت شو، حرف بشنو.

هورتانسیو   پتروکیو آرام بگیر، من ضامن گرومیو هستم
حقیقه شما هردو عبث مباحثه می کنید. گرومیو
آدم باوفای قدیم من است. حالا بگو ببینم
عزیزم، چه باد مساعدی شما را از «ورون» به
«پادو» آورده؟

پتروکیو   بادی که جوانان را به اطراف عالم می برد و دور
از شهر و وطن و مال و اقبال و سعادت می فرستد.
بالاخره هورتانسیو بگویم برای چه آمده ام.
آنتنیو^۲ پدرم فوت شد و من خودم را به گرداب
زندگانی انداخته ام، برای آنکه زنی اختیار کنم
و به اندازه ای که مقدور است، خودم را خوشبخت
نمایم. اشرفی در خورجین دارم، در ولایت ملك
و علاقه دارم؛ حالا بر حسب مثل، آمده ام که
تماشای دنیا بکنم.

هورتانسیو   پتروکیو، میل داری که باتو بی ریا حرف بزنم؟
من يك زن زشت شروری سراغ دارم و می توانم
به شما عرضه بدارم، از این اظهار تشکری
نخواهید کرد، اما مع هذا وعده می کنم که
این زن بسیار دولتمند است - اما تو دوست
عزیزم خیلی تندی، مشکل می دانم ببینم که
شوهر او شوی.

پتروکیو

آقای هورتانسیو، میان دوستان مثل ما حرف مختصر کافی است. اگر شما زنی رامی شناسید که آن قدر دولتمند است و می شود که زن پتروکیو بشود، چون مکنت و ثروت فقط همان چیزی است که من می جویم و زن صاحب چیز دوست دارم، حالا دیگر هر قدر زشت باشد نقلی نیست. اگر چه زشت تر از عاشق فلورانت^۳ و پیرتر از سیبیل^۴ و لجوج تر و بد خلق تر از زانتیپ^۵ سقراط باشد، اگر چه تندتر از امواج دریای آدریاتیک باشد، تیغ تیز محبت من هرگز به اینها کند نخواهد شد. من به «پادو» آمده ام که عروسی معتبری بکنم و زنی که می گیرم دولتمند باشد، دیگری چیزی زیاده براین نمی خواهم.

گرومیو

آقابین، به شما همچو راستی را گفت یعنی آنچه در دلش بود همین است، همین قدر که پول باشد، شما می توانید او را بایک عروسی هم عروسی کنید یا بایک شکل مسخره یا بایک زن پیر، اگر چه یک دندان هم در دهنش نباشد. اگر چه عیب پنجاه و دو اسب دراو باشد، پیش

---

3. Florentius.

4. Sibyl.

5. Xantippe.

او فرق ندارد، همین قدر باشد که پول داشته باشد.

هورتانسیو   پتروکیو، چون من آنقدر جلو رفتم، می‌خواهم مابقی آنچه‌ها را که به شوخی عنوان کرده بگویم. پتروکیو می‌توانم برای تو زنی دولتمند تحصیل کنم، جوان و خوشگل که همانطوری که باید مردمان بزرگ تربیت شوند، او هم شده، فقط عیبی که دارد و آن هم عیب بزرگی است، این است که خیلی کج خلق، لجوج و خود خواه و نترس^۶ است و این صفاتش بقدری، از اندازه خارج است که اگر چه من خیلی بی‌چیزتر از او هستم، اما اگر بایک معدن طلا او را بدمن بدهند، قبول نخواهم کرد.

پتروکیو   بس است هورتانسیو، تو فضیلت طلا را نمی‌دانی. اسم پدرش را بدمن بگو، همین دیگر کافی است، من جهد می‌کنم که به او برسم، اگر چه مثل رعد آسمان غرش کند.

هورتانسیو   پدرش باپ‌تیس‌تامینولا^۷ اصل زاده مهربان شوخی، اسم دختر «کاتارینا‌مینولا» که در «پادو» به واسطه زبان بد بی‌حیایش معروف و مشهور است

۶. در ترجمه فارسی: نونور.

پتروکیو

اگر چه دختر را نمی‌شناسم، اما پدرش را می‌شناسم. او هم مرا می‌شناسد. هورتانسیو نخواهم خوابید تا او را نبینم. مرا ببخشید از این بی‌ادبی که هنوز خدمت شما آنقدر مانده می‌روم. اگر چه خوب است راضی شوید و مرا تا منزل او همراهی بفرمائید.

گرومیو

آقا، از شما تمنا دارم بگذارید تا این خلق را دارد، همین طور باشد، به شما جواب می‌دهم که اگر این زن را که می‌گویند، او را مثل من بشناسید، ناامید خواهید شد که حرفهای بسد او هیچ اثر نخواهد کرد. هر اسمی می‌خواهید به او بدهید، برای او فرقی نخواهد داشت. اگر اتفاقاً گاهی بامن [آن] زن حرف خوش بزند، یقین کند که اگر فی‌الجمله بی‌اعتنائی بعد ببیند، به صورتش چیزی خواهد زد که سی‌وشش شمعدان به‌شماره خواهد دید. شما او را نمی‌شناسید.

هورتانسیو

پتروکیو، صبر کنید من هم با شما می‌آیم، زیرا گنج و خزانه من در دست باپ تیس‌تا است و در دست قدرت او مایه زندگانی من است، یعنی دختر کوچکش بیانکای خوشگل و نمی‌گذارد من و سایر عشاق او را ببینیم، همچو ملاحظه کرده که به واسطه این عیوبات که به شما گفتم کاتارینا محال است شوهر کند، پس شرط کرده هیچکس

باید با بیانکا راه نرود تا موقعی که برای
کاتارینای لعنتی شوهری پیدا شود.

گرومیو کاتارینای لعنتی! لقب مقبولی است برای دختر
جوانی.

هورتانسیو حالا هم خدمتی دارم که تمنا می کنم در حق من
بجا بیاورید؛ اینکه من لباس دیگری می پوشم
و مرا به باپ تیستا مثل معلم موزیک عرضه بدار
که به بیانکا تعلیم بدهم. با این تدبیر فرصت
خواهم داشت و وقت پیدا می کنم که با بیانکا
مغازله کنم و صحبت نمایم بدون آنکه از من
کسی رم بکند.

گرومیو و لوسانتیو می رسند که لوسانتیو لباس معلم پوشیده
و چند کتاب هم زیر بغل گرفته.

گرومیو کافر و بی اعتقاد را ببین که می خواهد پیرمردی
را فریب بدهد!
(باز می گوید) آقا آقا، عقب ت را نگاه کن، اینها کی هستند؟
آه!

هورتانسیو ساکت باش گرومیو، این رقیب من است.
پتروکیو، قدری خودمان را عقب بکشیم.

گرومیو یک جوان نجیبی و یک عاشق قشنگی، همین
هستند؟

هر سه کنار می‌کشند.

گرمیو خیلی خوب است، من یاد داشت‌ها را خواندم—
(بدلوسانتیو) آقا، گوش به‌من بده، می‌خواهم که همه کتابها،
کتاب عشق باشد.

مواظب باش که چیز دیگر به‌اونگوئی و نخوانی،
درست گوش می‌دهی؟ علاوه بر آنچه باپ‌تیستا
به‌شما می‌دهد، من هم بقدر مقدور می‌دهم.
کاغذهایت را بگیر، مواظبت کن که خوب
معطرش کنی، زیرا به‌کسی این کاغذها بایسد
برسد که خوشبوترین تمام عطرها است. از چه
مقوله در درس به‌او حرف خواهی زد؟

لوسانتیو از هر مطلبی با او حرف بزنم، مطمئن باش که
غیر از آن نخواهد بود؛ از همان مقوله حرفی
که ولی نعمت به‌من گفته، چنان باگرمی و
خوشی ادا خواهم کرد که بهتر از خودشما،
بلکه مطمئن‌تر از شما یعنی اگر شما آدم عالمی
نباشید، من بهتر می‌توانم این کار را از پیش
ببرم.

گرمیو آه چه چیز خوبی است تعلیم و سواد!

گرومیو آه چه احمق نفهمی است این خل دردو!

پتروکیو ساکت شو بی‌کمال!

هورتانیو اهو گرمیو، هیچ مگو.

جلو می‌رود به طرف گرمیو.

خدا شما را آقای گرمیو نگاه دارد!

گرمیو من شما را چه به موقع پیدا کردم، می‌دانی کجا می‌روم؟ - نزد باپ‌تیستا مینولا به او وعده کرده بودم معلمی برای بیانکای خوشگل پیدا کنم؛ ستارهٔ خوب همراهی کرد که این معلم جوان را پیدا کردم که به‌طور کامل از ادبیت و شعر اطلاع دارد - خیلی خوب و من ضامن او هستم.

هورتانیو بسیار خوب است، من هم کسی را ملاقات کردم که به‌من وعده داد موسیقی دان قابلی را نشان بدهد برای تعلیم خانم خودمان؛ پس من هم در خدمتگذاری بیانکا عقب نیفتاده‌ام، کسی را که آن قدر دوست دارم.

گرمیو من هم همان‌طور دوست دارم، مثل آنکه خدمتم مدلل می‌کند.

گرمیو علیحده با خودش

مثل آنکه کیسه‌های پول او مدلل می‌کند.

هورتانیو گرمیو حالا وقت آن نیست که ما از عشق خودمان با او حرف [و] صحبت نمائیم. گوش بده، اگر عقل

داری، من خبر خوبی به تو می‌دهم، این مردی است که ملاقات کردم که اگر ترتیبات ما به او خوش بیاید، راضی شده با کاتارینای لعنتی مغازله کند و اگر جهازش هم خوب باشد، او را بگیرد.

گرمیو این طور گفت و این طور می‌کند. به به، چه خوب شد! هورتانسیو جانم، عیبهایش را به او گفته- [ای].

پتروکیو می‌دانم که از حیثیت اخلاق و احوال شیطانی است. اگر همه عیب همین است، آقایان، من بدی نمی‌بینم.

گرمیو دوست عزیزم، حقیقه کجائی هستید؟

پتروکیو در «ورون» متولد شده‌ام. پسر آنتونیو پیر هستم. پدرم چون مرد هرچه دارم، مال خودم است. امیدوار هستم که بخوشی عمر بگذرانم.

گرمیو آه آقا، این طور زندگانی که خوش باشد باهمچو زن چیز غریبی است. ولی اگر دلت راضی شده به خدا که من لازمه سعی و کوشش را تادرجه‌ای که قدرت دارم، بجا می‌آورم. ولی همچو راستی بگو ببینم، می‌خواهی این ببر درنده را مغلوب کنی؟

پتروکیو   مثل این است که پرسید، دلم می‌خواهد زندگی
کنم وزنده باشم؟

گرومیو (علیحه)   اگر براو غلبه کند، بلی. البته همه شیطانها کنار
بایستند.

پتروکیو   چرا پس اینجا آمده‌ایم؟ برای همین کار است.
خیال می‌کنی که گوشهای من از صدای کمی
وحشت می‌کند؟ در مدت عمرم غرش شیر را
نشنیده‌ام؟ صدای امواج دریا مثل گرازی که
در حالت غضب باشد، مگر به گوشم نرسیده؟
مگر صدای توپ رادر صحرای جنگ نشنیده‌ام؟
همچنین صدای رعد آسمان و در صحرای جنگ
صدای هیاهوی و شیهه اسب و شیپور و بالابان و
غیره؟ حالا شما از زبان يك زن برای من آنقدر
ترتیبات می‌چینید که در گوش نصف صدای
ترکیدن شاه بلوط هنگام پختن نخواهد داد.
به‌به! عجب! این حرفها و وحشتها را برای
بچه نگاه دارید.

گرومیو (علیحه) برای آنکه از هیچ چیزی نمی‌ترسید، البته.

گرمیو   هورتانسیو گوش بده. همچو خیال می‌کنم که
این جوان با حیا کاری خوش برای ما خودش
خواهد^۸ کرد.

- هورتانیو   من به او وعده کردم که مخارج او را تامدتی
که این مذاکره را می کند، مابدهیم.
- گرمیو   من راضی هستم. به شرط آنکه به مقصودش در
این حرکت برسد.
- گرومیو
(علیحه)   من دلم می خواهد که از حیثیت غذای خوب
مطمئن و خاطر جمع باشد.
ترانیو با لباسهای مزین بایوندلو می رسند.
- ترانیو   آقایان خدا شما را نگاه دارد، از این قسم سؤال
مرا معذور دارید و التفات فرموده به من بفرمائید
و بنمائید نزدیکترین راهی را که بتوان به خانه
آقای باب تیستا مینولا رسید.
- گرمیو   همان که دو دختر خوشگل دارد؟ همان را سؤال
می فرمائید؟
- ترانیو   بیوندلو - همان نیست؟
- گرمیو   آقا گوش به من بده! شما بدون شك نمی خواهید.
از آن حرف بزنید که - ...
- ترانیو   از این واز آن، هر کدام باشد چه ضرری بشما
دارد؟
- پتروکیو   به شرط آنکه حرف از آنکه دعوا می کند و غرغر
می کند، نباشد. فهمیدی؟

ترانیو   من زن غرغری را دوست ندارم، سرکار عالی
- بیوندلو برویم.

لوسانتیو   ترانیو، معقول حرف می‌زند.
(علی‌حده)
هورتانیو   پیش از تشریف بردن يك کلمه حرف گوش
کنید میل گرفتن این دختر جوان را که
می‌گوئید، دارید یانه؟ پوست کنده بگوئید.

[ترانیو   اگر چنین است، اشکالی ندارد.]

[گرمیو   ...نه، حرف دیگری نخواهم زد، شما در کار
خود مختارید.]

ترانیو   آقای من، مگر این راه همان‌طور که برای شما
باز و آزاد است، برای من نیست؟

گرمیو   اما این دختر جوان که صحبت می‌کنید، این‌طور
نیست.

ترانیو   استدعا دارم بفرمائید بچه دلیل؟

گرمیو   اگر می‌خواهی بدانی، به این دلیل که دوست و
معشوق آقای گرمیو است.

هورتانیو   برای آنکه صنم عزیز هورتانیو است.

ترانیو   عزیزان نجیب، قدری آرام‌تر! اگر مردم نجیب

هستید با تانی و صبر گوش بدهید. باپ‌تیستا
 اصلزاده نجیبی است که پدر من هم پیش او
 چندان مجهول نیست. دخترش خوشگلتر از این
 هم باشد، ممکن است من هم در زمره عشاق او
 باشم و مرا هم جزو آنها حساب بیاورد. دختر
 «لدا»^۹ هزار عاشق داشت، بیانکای مقبول
 می‌تواند یکی هم بیشتر داشته باشد و همین‌طور
 خواهد داشت. لوساتیو خودش را به آن ردیف
 قرار می‌دهد، تا وقتی که «پاریس» خودش را
 بیابد و معرفی کند به امیدواری و اطمینان
 ظفریابی و غلبه بر همه.

گرمیو   عجب این آدمی است که دهان همه مارا خواهد
 بست.

لوساتیو   آقا، جلو او را رها کنید، خواهید دید که خیلی
 جلو نخواهد رفت.

پتروکیو   هورتانسیو، این قدر حرف برای چه می‌زنید؟

هورتانسیو   آقا مرا اذن بدهید که يك سئوالی از شما بکنم
 می‌خواهم بدانم هیچ شما دختر باپ تیستا را
 دیده‌اید؟

ترانیو   خیر آقا؛ ولی شنیده‌ام دو دختر دارد، یکی به
واسطهٔ زبان بد معروف است، دیگری از حیثیت
حیا و جاهت.

پتروکیو   آقا، اولی مال من است، از آن حرف نزنیم.

گرمیو   بلی، این کار مشکل‌تر از دوازده عمل آلسید^{۱۰}
را بهر کول بزرگ واگذار می‌کنیم.

پتروکیو   بالاخره آقا، آنچه واقعیت دارد، این است،
دختر جوانی را که شما می‌جوئید، پدرش قایم
کرده که هیچ يك از عشاق نمی‌توانند او را
ببینند و اذن عروسی به او تا خواهر بزرگش
شوهر نکند، نمی‌دهند؛ پس از شوهر کردن او
این دختر آزاد خواهد بود. پس من مقدم هستم.

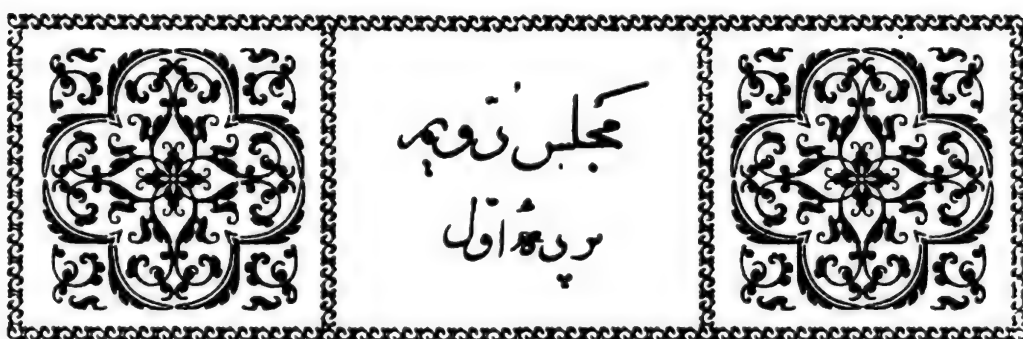
ترانیو   آقا، اگر این طور است و اگر تو مردی هستی
که کمک به حال همه می‌کنی به من و سایرین، و
شیشه را اگر شما می‌شکنید و این کار بزرگ
را به انتها می‌رسانید، و بزرگتر را می‌گیرید و
راه رسیدن به کوچک را برای ما باز می‌نمائید،
آن کسی که اقبال و قسمت با او همراهی کرده،
دختر را گرفت، البته حق نعمت وجود ترا باید
بداند.

هورتانیو   راست گفتید . حرف شما صحیح است. چون تو هم در این ردیف خودت را قرار می‌دهی، باید مثل ما ادا کنی. خدمتی را که به این شخص عزیز نجیب باید بکنیم که همه‌جمعا امتثال کلی از او داریم.

ترانیو   آقا استدعا نمی‌کنم؛ اگر میل دارید، بعداز غذا جمع می‌شویم و در يك جا به سلامتی خانم خودمان باده نوش می‌کنیم و تقلید می‌کنیم و کلا را که بعداز جنگ و جدل کردن زیاد با هم، در کمال مهربانی صرف غذا می‌کنند و شراب می‌خورند.

گرومیو و بیوندلوآه، چه اظهار بقاعده‌ای! رفقا برویم.

هورتانیو   این اظهار واقعاً خوب است، همین‌طور می‌کنیم، پتروکیو، شما هم خوش باشید.
دور شد.

همان شهر - يك عمارتی در خانه باپ تـیـسـتا.
ورود کاتارینا و بیانکا

بیانکا
خواهر جانم، به من، بلکه به خودت آن قدر اذیت
مکن و مرا مثل محبوس یا کنیز، رفتار مکن.
شان من لایق این نیست.
اما از جهت این زینت‌های بی معنی - دستم را اول
کن، من خودم آنها را می‌کنم. خودم همه لباسم
را در می‌آورم، حتی تنبانم را... هر چه به من
فرمان بدهی، اطاعت می‌کنم، زیرا تکلیف خودم
نزد بزرگترم می‌دانم.

کاتارینا میان تمام پرستش کنهای خودت، بگو ببینم، کدام را ترجیح می‌دهی، بخصوص دروغ مگوی.

بیانکا خواهر، بدان که میان تمام مردم زنده هنوز صورتی را ندیده‌ام که آن را بیش از همه دوست داشته خوشم بیاید.

کاتارینا خوشگل بامزه، دروغ می‌گوئی - هورتانسیو نیست؟

بیانکا اگر شما او را می‌خواهید، قسم می‌خورم که برای شما حرف او را بزنم. اگر این کار بسته به من است، یقین کن که درست خواهد شد.

کاتارینا آه، می‌بینم که تو دولت را ترجیح می‌دهی و میل داری زن گرمیو بشوی تا جواهر وزینت خوب داشته باشی.

بیانکا برای خاطر اوست که به من حسد می‌بری؟ اما می‌خواهی شوخی کنی. حالا می‌بینم که آنچه به من گفتید، همه مسخره بود. خواهش دارم کاتارینا جانم دست مرا ول کنی.

کاتارینا اگر اینها شوخی بود، باقی هم همانطور است.
کنکش می‌زند.
باب تیستا داخل می‌شود.

باب تیستا آهای، چه چیز است خانم کوچك؟ کی ترا

همچو کرده؟ - بیانکا دورشو - طفل بیچاره^۱
 گریه می‌کند برو مشغول خیاطی باش - ای
 مخلوق شیطان چرا او را می‌زنی واذیتش
 می‌کنی؟ او که هرگز به تو بدی نکرده. مگر به
 تو حرفی غیر قاعده زده ویا حرفت رانشنیده؟

کاتارینا همین سکوت او از فحش برای من بدتر است
 من هم تلافی می‌کنم.
 به طرف بیانکا می‌دود.

باپ تیستا چطور، جلو چشم من؟ - بیانکا برو به اطاق
 خودت.
 بیانکا می‌رود

کاتارینا حالا می‌بینم که نمی‌توانی مرا تحمل^۲ کنی.
 همان گنج توست. شما او را عروسی خواهید
 کرد و من در عروسی او پای برهنه می‌رقصم و
 به‌شکرانه محبتی که به‌او دارید، من باید پیر
 دختر بمیرم. دیگر به‌من حرف مزن. می‌خواهم
 بروم به‌اطاقم و گریه کنم تا موقعی که بتوانم
 انتقام خودم را بگیرم.

دور می‌شود.

---

۱. در ترجمه فارسی: فقیر.

۲. در ترجمه فارسی: نگاهداری.

باپ تیستا (تنها) هیچ پدری نیست که مثل من قابل ترحم باشد.
— اما کی می آید؟

ورود گرمیو با لوساتیو که لباس عوام پوشیده. همچنین پتروکیو با هورتانسیو که لباس مشاق موزیک پوشیده. بالاخره ترانیو با بیوندلو کساز باچند کتاب همراه دارد.

گرمیو سلام عليك باپ تیستای همسایه.

باپ تیستا عليك السلام گرمیوی همسایه . آقایان خدا نگهدار شما.

پتروکیو خدا نگهدار شما، خداوندگارا بگو به من شما دختری خوشگل و پرهیزگار ندارید که اسمش کاتارینا باشد؟

[باپ تیستا بلی آقا، دختری دارم به نام کاتارینا.]

گرمیو تو خیلی تند و پوست کنده مطلب را عنوان (به پتروکیو) کردی؛ آخر قدری مقدمات بچین.

پتروکیو آقای گرمیو، به شما مشتبه شده، بگذار من کارم را بکنم.

به باپ تیستا خطاب می کند:

خداوندگارا، من از اهل «ورون» هستم؛ چون از وجاهت دختر بزرگ شما خیلی شنیدم که چقدر باهوش و مهربان، و باحیا، و دارای

صفت‌های نادره شیرین و خوش رفتار است، لهذا افتخار دارم که خدمت شما رسیدم، بدون مقدمه و توسط، می‌خواهم با چشم خودم آنچه را که آن‌قدر شنیدم، ببینم و برای آنکه به خدمت برسم این شخص (هورتانیو را نشان می‌دهد)

را معرفی می‌کنم و همراه آوردم که در علم موسیقی سرآمد زمان است، همچنین در علوم ریاضی، تا دختران شما را تکمیل نماید. چنانچه شنیده‌ام آنها هم بی‌سواد و بی‌تربیت نیستند، خدمت او را قبول بفرمائید، اگر مضایقه کنید نسبت به من درشتی کرده‌اید. اسمش لوسیو^۳ و از اهل مانتو^۴ است.

بپ تیستا خوش آمدید آقا، ایشان هم همینطور، اما از بابت دختر من کاتارینا، یقین دارم که به شما خوش نخواهد آمد و از این رو خیلی مغموم هستم.

پتروکیو همچو می‌فهمم که شما نمی‌خواهید از او جدا شوید یا اینکه از من خوشتان نیامده.

بپ تیستا این تصور را نکنید، من آن طوری که خیال می‌کنم، حرف می‌زنم. حالا بگو ببینم از کدام خانواده هستید؟ اسم شما چیست؟

3. Lucio.

4. Mantua.

پتروکیو اسم من پتروکیو پسر آنتونیو، کسی که در تمام ایتالیا معروف بود.

باپ تیستا می شناختمش و به ملاحظه شناسائی او به خانه من خیلی خوش آمدید.

گرمیو اگر کلام شما را قطع می کنم آقای پتروکیو، (جلو می آید) مرا عفو بفرمائید. ماهم برای کاری وسئوالی آمده ایم. بگذار ماهم به نوبت خودمان حرف بزنیم. جا به ما بده ای شیطان؛ ما چیزی از تو کم نداریم.

پتروکیو آقای گرمیو، اذن بده که کلامم را تمام کنم.

گرمیو آقا، من تردید ندارم که تو میل به تمام حرفت داری، اما نزدیک است که این طور صحبت تو عرضت را به خطر بیندازد. رویش را به باپ تیستا می کند.

همسایه تردید ندارم که تحفه ای که برای شما آوردند، مطبوع طبع شما نشده باشد. میل دارم که من هم همان طور دلیل محبت خود را ظاهر سازم؛ من که از همه کس بیشتر از شما امتنان دارم.

لوساتیو را نشان می دهد.

لهذا باکمال شرف این جوان عالم را به شما

معرفی می‌کنم که مدت زمانی در ریم^۵ تحصیل کرده در علم و زبان یونانی و لاتنی و سایرالسنه همان‌طور سرآمد است که آن رفیقش در علم موسیقی و ریاضی؛ اسمش کامبیو^۶ استدعای‌کنم که خدمت او را بپذیرید.

باپ تیستا

هزار مرتبه تشکر می‌گویم. سرکار گرمیو، کامبیو خوش آمدید (به‌ترانیو) اما آقا، من شما [را] مثل آن است که ندیده‌ام. مرا عفو نمائید از اینکه سؤال می‌کنم که سبب حضور شما در اینجا چیست؟

ترانیو

بنده، خداوندگارا باید عفو بخواهم که بدون معرفی به‌حضور آمدم. من که در این شهر غریب هستم و خود را در زمره کسانی قرار دارم که خواستار دختر جناب‌عالی هستند، یعنی بیانکای با تقوای مقبول، و می‌دانم که چه شرطی کرده‌اید و بر خود قرار داده‌اید که تا دختر بزرگ را سرانجامی ندهید به کوچك نپردازید. چیزی که از شما می‌پرسم و می‌دانم، این است که وقتی که خانواده مرا شناختید، بنده را هم مثل سایر عشاق پذیرائی و در ورود به‌خانه آزاد می‌نمائید. می‌خواهم من هم به‌قدر قسوه در

5. Rheims.

6. Cambio

تربیت دختران شما همراهی کرده باشم. و این اسباب کم بها را با این کتاب مجمع کتب لاتنی و یونانی تقدیم می‌کنم که اگر قبول بفرمائید، قیمت زیادی خواهد داشت.

باپ تیستا   اسمت لوساتیو است ؟ استدعا دارم بفرمائید.
از کدام شهر و اهل کجا هستید؟

ترانیو   اهل «پیز» خداوندگارا، پسرونسانیتو هستم.

باپ تیستا   این یکی از اشخاص معزز و معتبرترین اهالی
«پیز» است.

شهرت او را خیلی شنیده‌ام. خیلی خوش آمدید
به هورتانسیو

شما این ساز را بگیرید.

به لوساتیو

شما این کتابهارا، و همین‌الآن بروید شاگردان
خودتان را ببینید آهای بچه‌ها.

نوکری داخل می‌شود.

باپ تیستا   این آقایان را ببر نزد دخترانم، بگوبه‌هر دو که
(می‌گوید) اینها معلمشان هستند و سفارش کن که جمع
احترامات را از آنها بنمایند.

نوکر^۷ با هورتانسیو و لوساتیو و بیوندلو بیرون می‌رود.

باب تیستا (باز می‌گوید) ما می‌رویم گردشی در باغ بکنیم. پس از آن غذا صرف می‌کنیم. شما خوش آمده‌اید، خواهش دارم که منزل را از خود بدانید.

پتروکیو آقای باب تیستا، من قدری عجله و کار دارم و نمی‌توانم هر روز اینجا به خدمت برسم. پدر مرا که شناختید، هر چه آن بود من حال هستم. تنها وارث مایملک او که احتمال دارد بر آنچه او داشت، افزوده باشم و کم نشده باشد. اگر جذب دقت و نظر دختر شما را بکنم، چه جهازی آیا به او خواهید داد که زن من بشود؟

باب تیستا پس از مرگ خودم نصف مایملکم و بیست هزار هم اشرفی نقد.

پتروکیو عوض این جهیز، اگر او بعد از من زنده باشد و به ضمانت مهرش تمام املاک خودم را گرو می‌دهم. پس قرار عقد را بدهیم تا ازدو طرف عمل بگذرد و ختم شود.

باب تیستا بلی، وقتی که تحصیل شرط اصلی را کردی، یعنی عشق و میل دختر مرا، زیرا که عمده مطلب آن است.

پتروکیو به! اینکه چیز جزئی است. پدر زن ملاحظه کنید، من همان‌طور که او متکبر است، دندان

شکن هستم. وقتی که دو آتش سوزان تلاقی کردند، آن اسبابی که باعث اشتعال غضب هردو می‌شود، خواهند سوزاند، اگرچه باد مختصری محوطه زیادی را روشن می‌کند و می‌سوزاند، اما طوفان شدید [آتش] را متفرق و خاموش^۸ می‌کند، پس من برای او همین هستم و باید حکماً خودش را به من واگذار کند، زیرا طبعاً خوش خلق نیستم و مثل اطفال راه نمی‌روم.

باپ تیستا   تعارفات خودت را به او اظهار کن، بلکه انشاءالله به مقصود برسی، ولی خودت مهیا کن که بتوانی کلمات سخت بد را بشنوی.

[پتروکیو]   تصدیق می‌کنم. همانگونه که کوهها در مقابل طوفان- هرچند که همیشه در وزش باشد- از جای خود تکان نمی‌خورند.

دخول هورتانسیو درحالی که سرش خون‌آلوده است.

باپ تیستا   آخ عزیزم! چرا آنقدر رنگت پریده؟

هورتانسیو   اگر رنگم پریده از ترس است، یقین بدان!

باپ تیستا   بسیار خوب، گمان داری که دخترم موسیقی- دان خوبی خواهد شد؟

هورتانیو گمان می‌کنم که سرباز خوبی می‌شود، برای به کار بردن شمشیر بهتر تربیت می‌شود تا ساز.

باپ تیستا پس نتوانستی او را به این اسباب بزنی و تنبیهش کنی؟

هورتانیو خیر، یقیناً برخلاف، اسباب را او به سر من زد و شکست. من به او می‌گفتم که در حرکت زبانه‌ها را سهو می‌کند و دستش را می‌گرفتم که درست او را بفهمانم چطور و کجا انگشت را حرکت بدهد که یک مرتبه با یک حرکت بی‌صبری و شیطانی گفت: زبانه‌ها یا محك، این‌طور آن را می‌خوانی؟ بسیار خوب، الآن من به تو زبانه داده و محك می‌زنم. پس از ادای این کلمات ساز را چنان به سر من زد که سرم از میان شکسته ساز بیرون آمد، مثل آدم به دار آویخته. من لال و مبهوت ماندم؛ در صورتی که خطابات و کلمات فحش به من می‌داد. و مراقره‌چی، چگور-زن، معیوب، بد ساز زن و غیره می‌خواند، مثل اینکه همان فحش دادن به من را درس خوانده.

پتروکیو خداوندا، عجب متهوری است. ده مرتبه حالا دیگر بیشتر دوستش دارم. طاقتم تمام شده که لحظه‌ای با او صحبت بدارم، آخ کی می‌شود؟

باپ تیستا با من بیا؛ قدری آرام بگیر، دختر كوچك مرا (به هورتانیو)

مواظبت کن و علم بیاموز، اوهم با هوش است،
هم قدر کسی که او را خدمت می کند می داند
آقای پتروکیو باما می آئی یا میل داری دخترم
کاتارینا را نزد تو بفرستم؟

پتروکیو   استدعا دارم او را بفرستید، من همین جامنتظر
او هستم۔

باب تیسثا، گرمیو، ترانیو و هورتانیو بیرون می روند.

پتروکیو   وقتی که آمد، من واضح با او حرف می زنم و
(تنها)   مغالزه می کنم . اگر مرا فحش بدهد، خواهم
گفت که آوازش خوشتر و با آهنگتر از بلبل
است. اگر رنگش تیره بشود، می گویم روشن تر
و نورانی تر از گل سرخ صبحگاه است که عرق
شبم طلعه صبح به او رسیده باشد. اگر ساکت
بماند و هیچ حرف نزنند، از تند حرف زدن و
فصاحتش تمجید و تحسین می نمایم. اگر به من
حکم بکند که از پیش او دور بشوم، همچو از
او تشکر و امتنان باید بکنم، مثل آنکه گفته یك
هفته نزد او بمانم. اگر از عقد شدن و زن من
بودن مضایقه و سرپیچی کند، سؤال خواهم
کرد که چه روزی را برای مهمانی و ولیمه
عروسی معین کرده اما آمد، حالا پتروکیو
جانم حرف بزن.

کاتارینا داخل می‌شود.

پتروکیو سلام علیکم، صبح شما بخیر. کترین^۹، زیرا اسم شما طوری که شنیده‌ام، این است.

کاتارینا اگر تو شنیده‌ای، گوشت سنگین بوده. کسانی که از من حرف زده‌اند، مرا کاتارینا گفته‌اند.

پتروکیو شما سهو کرده‌اید، شمارا کترین می‌خوانند. خیلی اسم کوتاه. گاهی کترین خوب، گاهی کترین لعنتی؛ ولی بالاخره کترین خوشگل-ترین، کترین عیسوی‌ها، ای کترین بی‌مثل و مانند من و مایه تسلیت من. اینهارا یاد بگیر، چون در تمام شهر از ملایمت و شیرینی تو شنیده‌ام که از تقوا و حسن تو صحبت‌ها کرده و مثل‌ها می‌زدند، خیلی کمتر از آنچه لیاقتش را داری. پس میل کردم که شما را جستجو کرده برای خودم بگیرم و احساس کردم که میل مرا می‌برد.

کاتارینا برده شدی! آه! حقیقه؟ همان میل و احساسی که شما را آورده، از اینجا هم خواهد برد. در همان نظر اول دیدم که شما اثاث‌البیتی بودید که از محل خودتان حرکتان داده‌اند.

---

9. Kate.

- پتروکیو   چه اثاث البیتی؟
- کاتارینا   صندلی شکسته بی‌دسته.
- پتروکیو   خیلی خوب، باشد. شما روی من پس بنشینید.
- کاتارینا   آدم سوار خر می‌شود. شما هم هستید؟
- پتروکیو   زن‌ها را آدم می‌برد، شما هم مثل آنها.
- کاتارینا   پس اقلا شما نخواهید بود. اگر از من می‌خواهید حرف بزنید.
- پتروکیو   افسوس، کترین خوب من! شما را اذیت نمی‌کنم، زیرا می‌دانم شما جوان و سبك هستید.
- کاتارینا   خیلی سبك که پسرهای مثل تو بتوانند مرا بگیرد و معه‌ذا همان قدر سنگین که وزن من اجازه بدهد.
- پتروکیو   خودتان اذن داده راهنمایی کنید، چه بهتر از این!
- کاتارینا   هوش خوبی داری، مثل يك دلیجه^{۱۰}
- پتروکیو   قمری آرام، باید دلیجه ترا تعاقب کند.
- کاتارینا   عقب کند، خواهد دید که من هم منقار و هم چنگال دارم.

---

۱۰. دلیجه: کاروانك، که پرنده‌ای است... فرانسوی: diligence (لغت نامه دهخدا). در متن انگلیسی: buzzard.

پتروکیو   بچه زنبور عسل آرام آرام! خیلی کج خلق هستی.

کاتارینا   اگر من زنبور عسل هستم، از نیش من خبردار باش.

پتروکیو   همین که نیش را کردم، آزاد هستم.

کاتارینا   باید اقلاً بدانی که نیش در کجاست؟

پتروکیو   چه کس باشد که نداند! نیش زنبور در کجای اوست؟ معلوم است در دمش.

کاتارینا   خیر در زبانش است.

پتروکیو   زبان کی؟

کاتارینا   زبان تو. اگر حرف بزنی، دیگر خدا حافظ. چند قدم برمی دارد که برود.

پتروکیو   کاتارینا برگرد، من اصلزاده هستم.

کاتارینا   می خواهم حال به من مدلل شود.
يك سيلی به او می زند.

پتروکیو   اگر یکی دیگر بزنی، درست متوجه خودت باش!

- کاتارینا   تونشان پهلوانی خودت را گم خواهی کرد،
اگر زنی را کتک بزنی. اصلزاده نیستی، اگر
اصلزاده باشی، نشان افتخارش را نداری.
- پتروکیو   آه کاتارینا! شما در صنعت و علم اسلحه شناسی
و پهلوانی معقول مهارت دارید. استدعا دارم
مرا هم در کتاب انساب خودت اسم ببری.
- کاتارینا   ابلق تو چه چیز است؟ یقین یک تاج خروس.
پتروکیو   چه عیب دارد؟ و بشرط آنکه کاتارینا مرغ من
باشد.
- کاتارینا   من نمی‌خواهم تو خروس من باشی؛ صدای تو
خیلی شبیه است به بچه خروس.
- پتروکیو   بیا برویم، این قدر ترش‌روئی مکن.
- کاتارینا   عادت من هرگاه مقابل بچه وحشی‌های شوم ،
همین است.
- پتروکیو   اینجا بچه وحشی نیست ، آنقدر بدرو نباش،
ملایم شو.
- کاتارینا   یکی اینجا هست. یکی آنجا هست.
- پتروکیو   به من نشان بده.
- کاتارینا   می‌دادم، اگر یک آینده می‌داشتم.

پتروکیو می‌خواهی بگوئی وامی‌داشتی صورت خودم را
در آئینه بینم؟

کاتارینا جوان بی‌تجربه بد حدس نزد.

پتروکیو بحق «سنت ژورژ»^{۱۲} برای تو خیلی جوان
هستم.

کاتارینا معه‌ذا خیلی وقت است که پوسیده و پرمرده
شدی.

پتروکیو از غصه است.

کاتارینا از این جهت است که من کم غصه می‌خورم.

پتروکیو کاتارینا، گوش بده. این طور حرف مزن و
این‌قسم رفتار نکن.

کاتارینا بگذار بروم. اگر بمانم، اوقات را تلخ می‌کنم.

پتروکیو هرگز، خدا نکند. شما را هم خیلی مهربان
می‌بینم. به‌من می‌گفتند که شما تند و بد خلق و
کم حرف هستید. حالا می‌بینم دروغ گفته‌اند؛
زیرا خیلی هم بعکس دلربا، پیر حرف، مؤدب
به‌درجه‌ی اعلی‌ هستید، کلمات‌شما مرتب، شیرین،
معطرتر از گل بهاری، هیچ‌نمی‌دانید بدخلقی

کنید و این طرف آن طرف نگاه کنید، نعلب را بگزید، مثل دخترهائی که وقت غضب این کار را می‌کنند. در وقت مذاکره و صحبت هیچ میل ندارید که برخلاف آدم حرف بزنید و با عشاق خودتان می‌دانید چطور به مهربانی سخن بگوئید. چه کسانی هستند که می‌گفتند کاتارینا لنگ است؟ ای بد زبانها، کاتارینا راست و مستقیم است، مثل شاخه درخت فندق، گیسوانش هم بخور مثل فندق، احوال و اخلاقش شیرین- تر از مغز فندق، آه! ترا به خدا قدری راه برو، تو که هیچ نمی‌لنگی.

کاتارینا   احمق برو به نوکرهایت حکم بکن.

پتروکیو   هرگز «دیان»^{۱۳} در زیر سایه درختان جنگل با نمایش‌تر از کاتارینا در این اطاق مزین نخواهد بود. تودیان باش و دیان کاتارینا که آن وقت کاتارینا پاک شد و دیان عاشق.

کاتارینا   کجا این نطقهای خوب را تحصیل کرده‌ای؟

پتروکیو   بداهه^{۱۴} می‌گویم و اینها حاصل طبیعی هوش من است.

کاتارینا   باید خیلی احمق باشد که این طور حاصل می‌دهد.^{۱۴}

---

13. Dian.

۱۴. در متن انگلیسی: مادر باهوش! پسر به این بی‌هوشی!

پتروکیو   من با هوش و ذکاوت نیستم؟

کاتارینا   آری خودت را گرم نگهدار.

پتروکیو   ان شاءالله در رختخواب شما کاتارینای دلربا. میل و نیت من هم همین است. اما این پر حرفی - ها را کنار بگذاریم و از اصل مسئله صحبت نمائیم.

- پدر تو راضی است که شما زن من بشوید. جهیز شما هم قرارش داده شده، چه آن را قبول کنی یا نکنی، من شما را می گیرم. کاتارینا، حرف مرا بشنو، من همان شوهری که می خواهی هستم؛ زیرا قسم به همین آفتابی که به واسطهٔ روشنائی او حسن و صورت ترا می بینم، همین وجاهتی که دل مرا برده، شما نباید هیچکس را اختیار کنید سوای من. کاتارینا، من مستولد شده ام محض آنکه ترا به عقل بیاورم و این طبیعت وحشیانه ترا آرام نمایم و ترا مثل گوسفند مطیع و ملایم کنم. این است پدرت. هرگز مضایقه نکن. من کاتارینا را می خواهم و او را خواهم داشت.

ورود باپ تیستا، گرمیو و ترانیو

باپ تیستا   خیلی [خوب] آقای پتروکیو، با دخترم چه کردی؟

پتروکیو خیلی هم به قاعده و خوب، کارها مرتب،
خداوندگارا، غیر ممکن است که به مقصود
نرسم.

باپ تیستا چه بهتر، کاتارینا چه می گوئی، دختر همیشه
بدخلق من؟

[کاتارینا] تو مرا دخترت می خوانی؟ شاهد دوستی پدرانه
هم واقعاً همین است که برای من شوهری پیدا
کرده ای که نصف دیوانه و آدم مفلوک بی مغز
که هیچ چیز ندارد مگر زیاد قسم خوردن و
خیال می کند همین که قسم خورد، دیگر همه
حرفی را زده و باید آدم به حرفش برود و باور
کند.

پتروکیو پدر زن، حاصل همین است— شما و هر کس که
در حق او حرف می زدند به صحت و عدالت
چیزی نمی گفتند. اگر قدری تند و کج خلق
است فقط پلتیک خود قرار داده و دور است از
اینکه بی حیا او را بخوانند، بلکه بعکس خیلی
معقول و مؤدب مثل کبوتر؛ هرگز شدید و
تند نیست، بلکه آرام مثل سفیده صبح از حیثیت
صبر و حوصله او را گریزل^{۱۵} دوم می توان
گفت، از پاکی و عفت لوگرس^{۱۶} دوم. برای

15. Grissel.

16. Roman Lucrece.

اتمام حجت می گویم که ما آن قدر باهم خوش صحبت داشتیم که قرار روز عقد وزفاف را به یکشنبه گذاشتیم.

کاتارینا انشاءالله روز یکشنبه ترا می بینم که بهدار آویخته اند؛ آن را خوشتر دارم.

گرمیو پتروکیو می شنوی؟ می گوید که خوشتر دارد روز یکشنبه ترا بهدار زده باشند.

ترانیو تمام پیشرفت کار شما این بوده؟ برویم، هرچه بافته بودیم، پاره شد.

پتروکیو آقایان، قدری حوصله کنید. من خودم آن روز را قرار داده ام، در صورتی که ما هم کنار بیائیم. حالا به شما چه ضرری دارد؟ ما قرار گذاشتیم که در حضور مردم خودش را بدخلق بنماید. آه، شما نمی توانید تصور کنید که چه قدر مرا دوست دارد، و چه قدر هم دختر مهربانی است. باید شما ببینید که خود او به گردن من آویخته شده و مرا متصل بوسه می کند و هزار قسم بخورد که در يك چشم به هم زدن عاشق دل خسته من شده. آه، که شما شاگرد مکتبی هستید، وقتی که يك مرد وزنی مقابل شدند، تماشا همان دارد که زن بدخلق بد طبیعت به واسطه مرد کثیف و زشت، آرام و دست آموز بشود - کاتارینا، دست به من

بده. الآن می‌خواهم بروم به‌ونیز برای خریدن
بعضی اشیاء لازمه روز عروسی. پدر زن تهیه
مهمانی روز عقد را بین ومهمان‌هارا وعده
بگیر، خاطر جمع هستم که آن‌روز کاتارینا
قشنگ و زیبا خواهد شد.

باب تیستا   من نمی‌فهمم چه بگویم؟ خیلی خوب فرزندم،
دست را به‌من بده. خداوند به‌تو خوشی وشادی
عطا کند پتروکیو، این عمل گذشت.

گرمیو و ترانیو این‌طور باشد، ماهم شاهد خواهیم بود.

پتروکیو   خدا حافظ پدر زن، خدا حافظ عیالم، خدا حافظ
آقایان، من می‌روم به‌ونیز، یکشنبه برمی‌گردم،
با انگشتر و جواهرات و اسباب‌های قشنگ.
کاتارینا مرا در آغوش بگیر.
پتروکیو کاتارینا را بغل می‌کند.

یکشنبه عروسی خواهیم کرد.

پتروکیو و کاتارینا به دو جهت مختلف بیرون می‌روند.

گرمیو   هیچ عروسی به‌این عجله وشتاب می‌شود دید
که درست بشود؟

باب تیستا   به‌جان خودم آقایان، من اینجا کار یک تاجری
را می‌کنم و دیوانه وار به‌کشتی می‌نشینم تا
بینم مقدر چه شده؟

ترانیو   این باری است که شما را معطل و حیران کرده،
یا مداخلی برای شما می‌آورد یا در امواج بحر
غرق خواهید شد.

باپ تیستا   تنها صرفه‌ای که می‌خواهم در آن ببرم آسودگی
و راحت شدن است.

گرمیو   باید اقرار کرد که در آنجا چیز خوب خواهد
خرید^{۱۷}. حالا باپ تیستا از دختر كوچك شما
حرف بزنیم - این روز همان روزی است که
مدتها آرزوی رسیدنش را داشتیم - من همسایه
شما و اول کسی هستم که در این زدیف خودم را
قرار دادم.

ترانیو   من همان بیانکا را به قدری دوست دارم، که
هیچ کلامی برای بیان کردنش نمی‌توانم پیدا
کنم و هیچکس نمی‌تواند تصورش را بکند.

گرمیو   جوان بی تجربه، تو هرگز به قدر من دوستش
نداری.

ترانیو   ریش جو گندمی، عشق تو رو به سردی است و
یخ کرده.

گرمیو   مال تو هم يك آبگوشت شیراست، عقب برو جوان

---

۱۷. در متن انگلیسی: بدون شك او چیز خوبی به دست آورده است.

دیوانه، دود از کنده برمی‌خیزد.

ترانیو به‌چشم خوشگلها جوانی رونق دارد.^{۱۸}

بپ تستا آقایان، آرام بگیرید. الآن دعوا را تمام می‌کنم. باید ببینم کدام بهتر هستید. حرف‌خالی اعتبار ندارد. هر يك از شما دونفر که اطمینان مهر دخترم را بهتر بدهید و بیشتر بدهید بیانکا را خواهید برد- آقای گرمیو بگو ببینم چه چیز به‌او خواهی داد و افتخارش به‌شوهر کردن به‌تو چه خواهد بود؟

گرمیو اول آنکه می‌دانی در خانه شهر من از ظروف نقره و طلا چقدر هست، همین‌طور از آفتابه لگنهای متعدد برای شستن دستهای ظریفش. تمام فرشهای آنجا از قالی‌های تیر^{۱۹}، پولهای خودم را در صندوق عاج گذارده‌ام و یخدانهای چوب سرو و عود دارم که پارچه‌ها و البسه‌ای که دارم ماهوت‌های اعلی و متکاهای مروارید- دوز عثمانی و پارچه‌های گلابتون دوزی و غیره، آنجا گذاشته‌ام، بدون آنکه بگویم به‌قدر اسباب، برنج و مس و آنچه لازم زندگانی يك خانه است، دارم.

۱۸. در متن انگلیسی این جمله نیست.

19. Tyrian.

اما املاك و آنچه دارم: اول صد گاو شیرده و صد گاونر در طویله وزاغه دارم، سایر چیزها به همین نسبت. اما خودم اقرار دارم مسن هستم، اگر فردا بمیرم، تمام مایملکم به او تعلق دارد، به شرط آنکه راضی شود در مدت کمی که از عمرم باقی مانده، نزد من باشد و مال من.

ترانیو

تمام این حرفها چیزی درست و صحیح و خوب نبود، مگر همان مطلب آخر — خداوندگارا لطف فرموده گوش بدهید. من پسر واحد و وارث فرد پدرم هستم. اگر دختر شما را بگیرم، پس از خودم در وسط شهر بزرگ پسر نعمت «پیز» سه چهار خانه خوب، مثل آنکه گرمیو در پادو دارد، می گذارم، بدون آنکه بشمار بیاورم. مداخل زمینی که عوض مهرش واگذار می کنم و به پنج هزار تومان^{۲۰} بالغ می شود. حالا آقای گرمیو راضی هستید؟

گرمیو

پنج هزار تومان مداخل زمین سرمایه تمام آنچه که من دارم، مال اوست، به علاوه يك کشتی که الآن در لنگرگاه «مارسیل» است — خیلی خوب آیا کشتی من اسباب زحمت و اذیت شما شد؟

---

20. Two thousands ducats.

ترانیو گرمیو، همه می‌دانند که پدر من کمتر از سه کشتی بزرگ ندارد. بدون آنکه به حساب بیاوریم، دو کشتی کوچکتر و دوازده کرجی؛ تمام اینها رامی‌دهم و اگر باز چیزی زیاد کنی دو مقابل آن را می‌دهم.

گرمیو من آنچه داشتم همین بود که گفتم و بیشتر ندارم و نمی‌توانم بیش از دارائی چیزی بدهم—اگر شما را پسند باشد، او مرا با آنچه دارم خواهد داشت.

ترانیو در این صورت دختر جوان مال [من] است. اجرای وعده شما را حال ادعا می‌کنم، زیرا بر آنچه گرمیو می‌دهد، من پیشی گرفتم و زیادتر می‌دهم.

باپ تیستا باید اقرار کنم که تعارف و پیشکش تو بر مال او تفوق پیدا کرده. همینقدر پدر تو تصدیق کند و سند بدهد، دخترم مال تست، اگر قبول نکرد، دیگر عذر من پذیرفته است. اگر تو زودتر از پدرت^{۲۱} مردی، مهر او چه خواهد شد؟

ترانیو شما شوخی می‌کنید. این مرد پیر است، من که جوان هستم.

گرمیو جوانان نمی‌شود که زودتر از پیرها بمیرند؟

جوانی و پیری به نزد اجل
یکی دان چودر دین نداری خلل^{۲۲}

باپ تیستا بالاخره آقایان، خیال من این است می دانید
که یکشنبه آینده کاتارینا دخترم را عروسی
می کنم. خیلی خوب ترانیو، اگر پدرت تصدیق
اقوال را کرد، یکشنبه دیگر دخترم بیانکا را
به تو عروسی کرده می دهم و اگر تصدیق نکرد،
همان یکشنبه او را به آقای گرمیو خواهم داد.
دیگر مرخص می شوم و از شما تشکر می کنم.
بیرون می رود.

گرمیو خدا حافظ همسایه عزیزم.
به ترانیو

حالا از تو نمی ترسم جوان بی مغز، پدرت اگر
هرچه دارد به تو بدهد، دیوانه خواهد بود که
در پیری محتاج و نان خور تو بشود. باه! باه!
روباه پیر ایطالیائی آن قدر احمق و دماغ خشک
نیست، پسر^{۲۳}.

بیرون می رود.

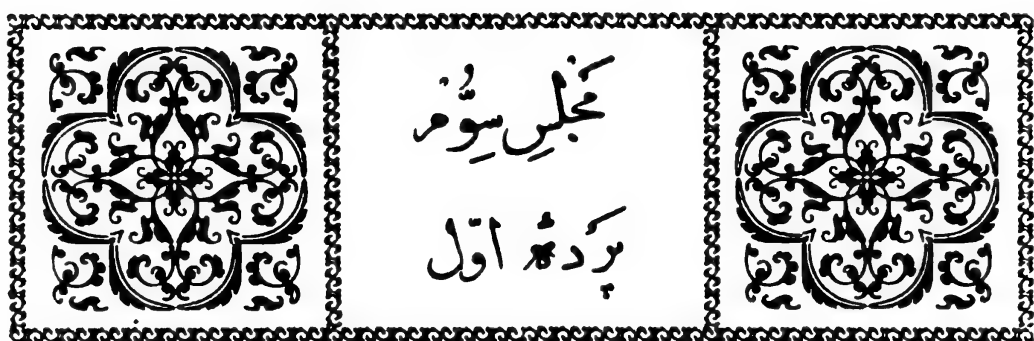
طاعون روی لاش کهنه بیفتد! پیره مرد مکار! ترانیو

۲۲. شعر را مترجم خود افزوده است.

۲۳. در ترجمه فارسی: که پسرک،

خوشبختانه که من براو غلبه کردم واز زیادتر دادن تفوق جستم وبه آقايم درست خدمت نمودم. نمى دانم چرا لوسانتیوى دروغى، پدرى ونساتیو نام درست نمى کند، چیز غریبى است؟ زیرا از قاعده طبیعى، پدر اولاد را درست مى کند، اما در کارى که من جلو گرفتم، اگر تردستى من خطا نکند، حالا باید پسر پدر را تولید نماید. بیرون مى رود.

يك طرف عمارت و اطاق در خانهٔ باپ تيستا.
ورود لوسانتيو و هورتانسيو و بيانكا.

لوسانتيو   مطرب بس است! خیلی با آزادی راه می‌روی.
رفتاری که کاتارینا خواهر این جوان خوشگل
به تو کرد، فراموش کردی؟

هورتانسيو   عالم بی‌مزه! زنی که می‌بینی به خواست خدا
این طور صدایش آهنگ دارد، تحمل کن که
آنچه لازم است به او بیاموزم، همین که یکی دو
ساعت در علم موسیقی صحبت داشتیم، تو هم
می‌توانی همان قدر درس دیگر به او بدهی.

لوسانتیو   جاهل بی کمال که آن قدر هم چیز نخوانده‌ای
تا اسباب و مقصود از موزیک را بفهمی! نه این
است که موزیک برای این اختراع شده که هوش
و حواس را تازه کند و بعد از تحصیل و درس
عادی یومیه، انسان مشغول او بشود؟ بگذار من
درس حکمت را من به او بدهم، همین که راحت
کردم، تو آواز و ساز بیاموز.

هورتانیو   می‌دانی مردی نیستم که تحمل این پر حرفی‌های
ترا بکنم.

بیانکا   آقایان بروید شما هر دو به من بدرفتاری
و بی‌احترامی می‌کنید و در هر چیزی نزاع
می‌کنید که بسته به انتخاب و میل خود من است.
من شاگرد مکتبی که نیستم، مجبور در ساعت
معین و کار معین هم نه. هر وقت بخواهم و میل
داشته باشم، درس می‌خوانم و تعلیم می‌گیرم.
برای آنکه نزاع کوتاه شود، بنشینیم.
به هورتانیو

ساز را بگیر و چیزی بخوان. پیش از آنکه
پرده‌های ساز را مرتب کنی، درس این تمام
شده.

هورتانیو   شما همینکه من پرده‌ها را مرتب کردم، ترك
درس خواندن را نزد او می‌کنید؟
[به طرف بیانکا، سه چهار قدمی می‌رود.]

لوسانتیو هرگز!- همان پرده‌ها را درست کن.

بیانکا کجا رسیده بودیم؟

لوسانتیو خانم، اینجا. (ومی‌خواند: شعر یونانی است)
هاك ايبات سيموئیس، هيک اه سيژه آتلوس؛
هيک استه ترات پريامي رژیاسلزاسنیس.

ترجمه: اینجا جاری است سیموئیس^۱ این است
زمین سیژه^۲ اینجا قصر وسیع پریایم پیر^۳ بلند
بوده.

بیانکا خوب شعر را بساز و درست کن.

لوسانتیو هاك ايبات ، همان‌طور كه سابق به‌شما گفتم-
سيموئیس، من لوسانتیو هستم- هيک اه پسر
ونسانتیو اهل «پیز»- سيژه آتلوس، به‌لباس
مبدل درآمدم تا تحصیل عشق ترا بکنم- هيک
استه‌ترات، لوسانتیو است كه به‌شما عرض‌خدمت
می‌کند- پريامي، نوکر من ترانیو است- رژیا،
كه به‌لباس من و اسم من درآمده- سيلزاسنیس
تا اینکه آنها را فریب بدهد.

هورتانسیو تزدیک می‌شود.

هورتانسیو خانم پرده‌های ساز درست شد.

1. Simois.

2. Sigeia.

3. Priami.

بیانکا بینم، بزن. (هورتانیو میزند) آه پف! چه صدای زنده بدی!

لوسانتیو عزیزم بیرون تف کن و دو مرتبه پرده‌ها را ترتیب بده.

هورتانیو مجدداً می‌رود.

بیانکا بینم من هم می‌توانم شعر بسازم. هاک ایات سیموئیس، من شما را نمی‌شناسم - هیک ادهیژه آتلوس، به تو نمی‌توانم اعتماد کنم - هیک استه ترات پریامی، متوجه شو که حرف‌ها را نشنوند - رژیا، خیلی به خودت مغرور نباش - سیلزا سنیس، مایوس هم نشو. هورتانیو برمی‌گردد.

هورتانیو حالا دیگر خانم پرده‌ها درست شده.

لوسانتیو مگر ته آن.

هورتانیو ته آن هم درست است، فرومایگی و پستی صدا را ضایع می‌کند. (علیحه) چقدر چالاک و جسور است این با سواد متکبر! به جان خودم که این قرمیف با معشوق من بخور می‌دهد. ای الدنگ دیگر نزدیک تر ترا متوجه شده‌ام پایم.

بیانکا یک روزی یحتمل شمارا بشناسم، حالا از صداقت تردید دارم.

لوسانتیو می‌بیند که هورتانسیو گوش می‌دهد

لوسانتیو   تردید نداشته باش از «اه اسید»^۴ باید به
«آژاکس»^۵ تعبیر کنی چونکه پدر بزرگش او
را این‌طور خوانده.

بیانکا   البته باید [به] معلم گوش بدهم بدون این به‌شما
وعده می‌دهم که تردید خودم را می‌توانم با
دلیل ثابت کنم، اما دیگر حرفی نزنیم
به هورتانسیو

حالا لیسو^۶ نوبت شماست آقایان، اگر این‌طور
شوخی کردم بچشم بد نبینید.

هورتانسیو   شما می‌شود که قدری گردش بکنید و یک
(به لوسانتیو) لحظه ما را تنها بگذارید. برای درس من موزیک
سه قسمتی ندارم.

لوسانتیو   شما خیلی بکوتاهی می‌پردازید. (علیحه) باید
بمانم و درست متوجه شوم، زیرا که یا خیلی سهو
کرده‌ام یا مطرب ما عاشق شده‌است.

هورتانسیو   خانم، پیش از دست بردن به‌ساز و یاد گرفتن
حرکت پا باید اول وعده مسئله این صنعترا
به‌شما بیاموزم. می‌خواهم شما را یک نوط
موزیک درستی یاد بدهم به یک قاعده خیلی کوتاه

4. Aeacides.

5. Ajax.

6. Licio.

و مختصر و خیلی مطبوع طبع تر و باقوت تر و
مؤثرتر از مال همکاران و روی این کاغذ پاک-
نویس کرده ام و این است، ملاحظه فرمائید.
کاغذی به بیانکا می‌دهد.

بیانکا اما خیلی [وقت] است که من نوط موزیک را
یاد گرفته‌ام.

هورتانیو همیشه نوط هورتانیو را بخوانید.

بیانکا
(می‌خواند) من نوطی شیرین و حاصل خیز هستم؛ بدون من
هیچ آهنگ خوشی در دنیا نیست.
«آره»^۷، هورتانیو عشق خود را بشما عرضه
می‌دارد.

«به‌می»^۸ در این روزها او را بشوهری بپسند
و قبول کن.

«یه فاو»^۹ بیانکا تو تنها کسی هستی که من
در دنیا دوست دارم.

«دسلره»^{۱۰} هر روزه چشم من از اشک خشک
نمی‌شود. دونوط فقط می‌تواند دردهای او را
به تو بیان کنند.

---

7. A re.

8. B mi.

9. C fa ut.

10. D. sol. re

«اه لا می»^{۱۱} اسباب ملایم محبت بی اندازه من
رحم کن به آتش حسرتی که نزدیک است مرا
بکشد.

تو اینها را نوط موزیک می خوانی؟ یاه! من
خوشم نمی آید. من قاعده قدیم را ترجیح
می دهم. آن قدر سفیه و بی عقل نیستم که قاعده
قدیم را به اختراع تازه تبدیل کنم.

نوکری داخل می شود و می گوید:

خانم کوچک پدرت خواهش می کند که حالا درس
را کنار بگذار و بالاخانه اطاق خواهرت را
بیاکم کن که درست کنند؛ می دانی که فردا
روز عقد و زفاف اوست.

بیانکا   خدا حافظ معلمین عزیزم، باید مرخص شوم.
بیانکا و نوکر بیرون می روند.

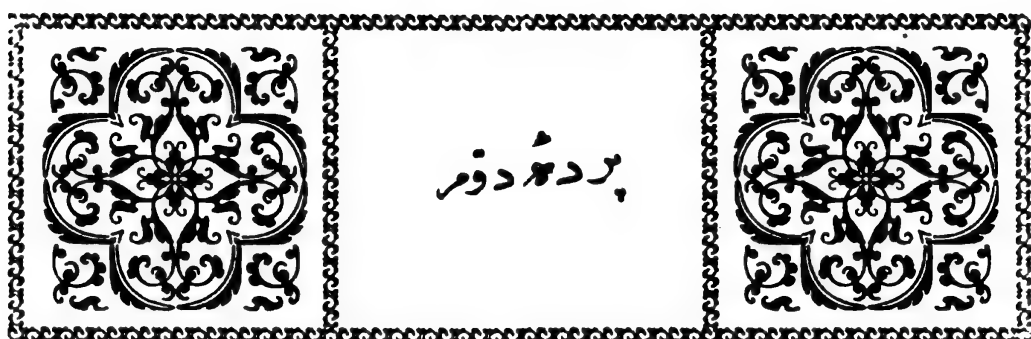
لوسانتیو   از این به بعد دیگر جهتی دیگر ندارد که اینجا
بمانم.

بیرون می رود.

هورتانیو   اما من جهت دارد که بمانم و متوجه این معلم
باشم. نمی دانم؛ لیکن روی هم رفته صورت عشاق
را دارد. بیانکا اگر تو به هر تازه رسیده ای

بگذاری که بلعت کنند، هر کس می‌خواهد ترا
بگیرد، اگر من ترا ثابت قدم نبینم، هورتانسیو
دیگر از عشق تو آزاد است و کس دیگر را
می‌گیرد.

بیرون می‌رود.

جلو خانہ باپ تیستا

ورود باپ تیستا، گرمیو، ترانیو، کاتارینا، بیانکا، لوسانتیو
و چند نفر نوکر.

باب تیستا   آقای لوسانتیو، امروز روز وعده عروسی کاتارینا
(به ترانیو)   و پتروکیو است؛ مع هذا هیچ خبری از دامادم
ندارم. مردم چه خواهند گفت؟ چقدر رکیک و
زشت خواهد بود، وقتی که کشیش برای آئین
عقد حاضر شود و بیهوده منتظر رسیدن زوج
بشود؟ لوسانتیو چه می گوئی از این بی شرمی و
حرکت بد که به ما کرده؟

کاتارینا

این بی ادبی و بی حرمتی برای من تنها است. مرا برخلاف میل مجبور می کنند که دستم را به یک آدم بی مغز بدهم، به یک بی فهمی که پس از مغالزه کردنش با عجله تمام، حالا برای عقد طول و تفصیل می دهد. به شما گفتم که این سفیه و دیوانه است که استهزاهای تلخش را علی الظاهر به زبان دیگر مخفی کرده بود تا برای خودش شهرتی از مهربانی پیدا کند. هزار زن برای عروسی خواهد خواست و روز مهمانی و ضیافتش را هم معین می کند، مهمان را هم وعده می گیرد و به عموم مردم و مجلس عقد و مهر زن را اعلان می کند، بدون آنکه یک مثقال هم عقیده اش در زن گرفتن باشد. پس هر کس با انگشت کاتارینای بدبخت را نشان دانه و خواهد گفت: «این است زن پتروکیو دیوانه که هر وقت میل کرد برای عقد او خواهد آمد.»

ترانیو

کاتارینای خوب من، حوصله کن - و شما هم باپ تیستا صبر کنید، به جان خودم که پتروکیو قصدی به بی احترامی نداشت؛ سبب نقض قولش اگر چیزی باشد، نمی دانم. با وجود تنیدی مزاجش من او را می شناسم که عاقل است، اگر چه میل به خنده زیاد دارد، اما مرد باادب و نجیبی است.

کاتارینا

خدا کند که کاتارینا روی او را هرگز نبیند.

با گریه و زاری دور می‌شود. بیانکاو نوکرها هم عقبش.

باپ تیستا برو دخترم؛ حالا نمی‌توانم از گریهات مذمت کنم، زیرا همچو حرکت زشت وقبیح، يك آدم معصومی را هم از حالت طبیعی خارج می‌کند، دیگر معلوم است يك دختری تند خو و خودخواه مثل ترا چه باید بکند.

بیوندلو آقا، آقا! خبر تازه، خبر کهنه، خبری که هرگز (میرسد و می‌گوید) نشنیده!

باپ تیستا خبر کهنه یعنی چه؟ خودت می‌فهمی چه می‌گوئی؟

بیوندلو این خبر نیست که بشنوید و بدانید پتروکیو رسیده؟

باپ تیستا وارد شده؟

بیوندلو خیر خداوندگارا.

باپ تیستا پس چه می‌گوئی؟

بیوندلو وارد می‌شود.

باپ تیستا کی اینجا خواهد آمد؟

بیوندلو وقتی که به اینجائی که بنده ایستاده‌ام، آمد، همانطور که من شمارامی‌بینم، او هم خواهددید.

باپ تیستا

ببینم، خبرت را درست بیان کن.

بیوندلو

بدانید که پتروکیو می‌رسد با کلاه نو و پالتوی کهنه، یک جفت تنکه که سه دفعه پشت و رو کرده‌اند، یک جفت چکمه که سابقاً جعبه شمعدان وپیه سوز بوده که یک لنگه‌اش دکمه‌دار، دیگر بنددار است، بایک شمشیر کهنه زنگ زده‌ای که از قورخانه شهر در آورده، دسته‌اش شکسته و غلاف ندارد، با دو بند شمشیرپاره، یک اسب پا شکسته که زین کهنه مستعمل کرم جویده رویش گذاشته، بارکابهای لنگه‌بلنگه غیرمشابه. بدانکه اسبش خسته، مانده، کهنه‌کنو(؟)، دهنش زخم، موشمه‌دار، گر، که غده‌های علاج ناپذیر در گلو دارد، کرمک، قوزی، کت دررفته، قره قوش‌دار، دسته جلوی دارد نصف‌پاره، کله‌گی از پشم گوسفند، خیلی بلند که نگذارد اسب سکندری خورده بیفتد که اغلب جاهایش پاره شده و گره زده‌اند، بایک تنگی که شش تکه است و یک قشقونی از مخمل که اطرافش را بانخ و حلقه بسته‌اند.

باپ تیستا

همراهش کی است؟

بیوندلو

آه خداوندگارا، نوکرش سرتاپا زره چهار آینه کرده مثل اسبش، با یک جوراب‌نخی دریک

پا و پای دیگر زنگار، زانوبندی از قیطان قرمز
و آبی و روی سرش کلاهی مثل کلاه شیطان که
پرها به او زده، بالاخره، هیولای واقعی؛ درزیر
لباس که بهیچوجه شباهت به يك نفر نوکر
مسیحی یا جلودار يك اصلزاده ندارد.

ترانیو   باید حالت وخلق غریب تازه‌ای داشته باشد که
این‌طور مفلوك خودش را بسازد.

باپ تیستا   من دلم می‌خواهد که او بیاید؛^۱ دیگر هر شکلی
می‌خواهد باشد.

بیوندلو   اما خداوند گارا ، او که نمی‌آید.

باپ تیستا   نگفتی که می‌آید؟

بیوندلو   کی؟ عرض کردم پتروکیو می‌آید.

باپ تیستا   بلی که پتروکیو می‌آید.

بیوندلو   خیر خداوند گارا ، من گفتم که اسبش می‌آید و
او را در پشتش می‌آورد.

باپ تیستا   خیلی خوب فرقی ندارد.

بیوندلو   بهیچوجه به‌حق «سنت ژاک»^۲ سر يك شاهي با

---

۱. در متن انگلیسی: خوشحالم که می‌آید.

2. Saint Jamy.

شما شرط می‌بندم که يك مرد با يك اسب‌ازیکی
بیشتر هستند.

ورود پتروکیو و گرومیو

پتروکیو این مردان خوب کجا هستند؟ در منزل کی
است؟

[باپ تیستا خوش آمدید، آقا.]

[پتروکیو اما چندان خوش هم نیامدم.]

باپ تیستا الحمدلله نمی‌لنگی.

ترانیو فقط طوری که آرزو داشتم خودت را درست
بزرگ نکرده‌ای.

پتروکیو اگر بیشتر هم می‌کردم، بهتر از این نمی‌آمدم.
حالا کاتارینا کجا است؟ نامزد من کجا است؟
پدر زنم احوالش چطور است؟— دوستان خیلی
صورت‌های شما پرمرده است.— چرا همه به من
نگاه می‌کنید، مثل آن است که بنای تازه حیرت—
انگیزی دیده‌اید یا ستاره دنباله دار، یا چیزی
از این عجیب‌تر.

باپ تیستا آه آقا می‌دانی که امروز روز زفاف و عقد شما
بود؛ اول متفکرو مغموم بودیم و خیال می‌کردیم
که نمی‌آئید. حالا بیشتر مهموم شده‌ایم از

دیدن وضع لباس و حالت حقیری که آمده‌اید.
این لباس نالایق را بکن که اسباب تضییع روز
شادی و عیش ماست.

ترانیو   بگو برای چکار و به چه سبب آن قدر معطل شدید
و چه کار بزرگی شما را از ما و زنت این طور
دوربرد و به این هیکل که هیچ شباهت به شما
ندارد چرا مراجعت کردید؟

پتروکیو   این حکایتی است که از گفتش انسان متأذی
می‌شود و شنیدنش مطبوع طبع نخواهد بود
همین قدر کفایت است که بدانید آمده‌ام و به
وعدۀ خود وفا نموده‌ام. اگر مجبور شدم و در
سر ساعت معین نیامدم، سببش را عرض می‌کنم
که تصدیق خواهید کرد. - حالا کاتارینا کجا
است؟ خیلی وقت است که انتظار می‌کشد؟ صبح
گذشته، حالا ما باید در کلیسیا باشیم.

ترانیو   با این لباس نزد نامزدت مرو، به اطاق من برو و
لباس دیگر بپوش.

پتروکیو   همین را خیلی خوب نگاه می‌دارم و همین طور
که هستم می‌روم او را ببینم.

باپ تیستا   تصور نمی‌کنم که میل داشته باشی با این هیکل
عروسی بکنی.

پتروکیو

چرا؟ استغفرالله! این حرفهای بی معنی را کنار بگذارید. من او را عقد می کنم نه لباسم. اگر من بتوانم به همین سهولتی که لباس بد را به لباس بهتر می توان عوض کرد، آنچه را که باید با او زندگی کنم، اصلاح و تعمیر کنم، کاتارینا باید خوب بشود، من هم بهتر از این. اما من هم احمق هستم که این قدر با شما حرف می زنم؛ موقعی که باید بروم به نامزد صبح بخیر بگویم و پس از سلام بوسه با محبتی از او بردارم.

پتروکیو، گرمیو، بیوندلو دور می شوند.

ترانیو

باید این لباس پست زشت پوشیدنش سببی داشته باشد و خیالی در سرش باشد. خوب است، اگر ممکن باشد، لباس بهتری در کلیسیا بپوشد.

باپ تیستا

من هم می خواهم عقب آنها بروم، ببینم چه می شود.

دور می شود.

ترانیو

(به لوسانتیو) خداوند گارا، باید به عشق، رضای پدر و تصدیق او را الحاق کنیم. برای تحصیل، آن چنانچه سابقا خدمت جناب عالی عرض کردم، باید يك آدمی به این اسم پیدا کنیم. هر کس را دیدیم فرقی ندارد، می توانیم به اسم پدرت درست کنیم. — وونسانتیو اهل پیزش بکنیم و اینجا در پادو

ضامن وجهتی که من وعده کرده‌ام، بلکه بیشتر هم بشود؛ به این قسم، بدون اشکال ممکن است تحصیل آنچه را که میل داری، بنمائی و بیانکا را با قرار پدرش بگیری.

لوسانتیو اشکالی ندارد؛ مگر این معلم رفیق و همکار من که بیانکارا متوجه است، خیال می‌کنم که باید به‌طور خفا و دزدی او را عقد کنم. همین که عمل گذشت همه دنیا اگر بگویندنه، فایده ندارد. و برخلاف میل همه، من دوست و عزیز خودم را نگاه می‌دارم.

ترانیو ما کم کم می‌بینیم که چه پیش می‌آید و نمی - گذاریم هیچ صرفه از ما خارج شود و به گرمیو پیر ریش‌دار غلبه خواهیم کرد و همچنین به زرنگی و محبت پدرا نه مینولا و آن موسیقی‌دان خوشگل لیسو عاشق، تمام این کارها را بنا به خاطر وفایده آقام لوسانتیو خواهیم کرد.

ورود گرمیو

ترانیو آقای گرمیو از کلیسیا برمی‌گردید؟

گرمیو هیچ وقت از مدرسه به این خوشحالی درنیامده بودم.

ترانیو عروس و داماد به منزل برمی‌گردند؟

گرمیو داماد می گوئی؟ خیر، بگو جن! بگو شیطان!
عروس طولی نمی کشد که حقیقت را بفهمد.

ترانیو مگر از او شرورتر است؟ به نظر من غیر ممکن
باشد.

گرمیو این شیطانی است به شما گفتم، شیطان حقیقی!
ترانیو بسیار خوب، عروس هم زن شیطان است و شیطان
واقعی!

گرمیو بی خود حرف نزن. عروس او يك بره، يك كبوتر
است؛ مثل خمیر می ماند.
آقای لوسانتیو الآن برای شما تعریف می کنم که
آنجا چه گذشت: وقتی که کشیش از او سؤال
کرد که راضی است کاتارینا زن او بشود، بایک
صدائی مثل رعد گفت: «بلی بدمذهب». کشیش
از این صدا وحشت کرد و کتاب از دستش افتاد،
وقتی که خم شد کتاب را بردارد، پتروکیو غضب
آلود چنان مشتی به او زد که کشیش و کتاب
روی زمین پهن شدند و گفت: «حالا جمعشان
کن».

ترانیو وقتی که کشیش بلند شد، دختر جوان چه گفت؟

گرمیو تمام بدنش می لرزید و پتروکیو لگد به زمین
می زد و قسم می خورد که کشیش او را می-

خواست مسخره کند. پس از اتمام سایر آئین، جام شرابی خواست — و مثل آنکدرکنارکشتی پس از طوفان ملاحان بهسلامتی بنوشند، به فریادگفت: «بهسلامتی شما!» پس از گفتن، جام پر را لاجرعه بسر کشید و آنچه باقی مانده بود، بهریش کشیش ریخت که ریش تو بد رنگ بود و میبایستی شسته شود. بعد بدون ملاحظه دست بهگردن عروس انداخت و ماچ صدادار بلندی کرد که صدایش بهتمام کلیسیا پیچید. من که اینها رادیدم، ازخجالت فرار کردم و بهزودی همه اینجا خواهندآمد و همهراخواهی دید. هرگز عروسی کسی بهاین غرابت ندیده. گوش بده صدای موزیک می‌شنوم.

صدای موزیک می‌آید.

وود پتروکیو، کاتارینا، بیانکا، باپ تیستا، هورتانسیو، گرومیو و چندین نفر مردم دیگر.

پتروکیو   دوستان، آقایان، ازاین زحمتی که کشیدید تشکر می‌کنم. می‌دانم که قصد کرده‌اید امروز با من غذا صرف نمائید و تهیه بسیاری هم برای این کار دیده‌اید، ولی بدبختانه کاریا تعجیلی دارم که باید از اینجا بروم و از شما مرخصی می‌خواهم.

باب تیستا   چطور می‌خواهی همین امشب از ما سوا شوی؟

پتروکیو باید امروز پیش از غروب حرکت کنم، اگر شما سببش را می‌دانستید اصرار دررفتم، بیشتر می‌کردید تا ماندنم. آقایان، خانمها، ای کسانی که دیدید من دست به صابرتین و ملایم‌ترین و باتقواترین زن‌ها دادم و حاضر مجلس بودید، تشکرات مرا بپذیرید. با پدر زنم صرف غذا بفرمائید، به سلامتی من بنوشید، زیرا باید بروم و با همه خداحافظ می‌کنم.

ترانیو مرحمت فرموده تا بعد از غذا بمانید، ضرر ندارد.

پتروکیو غیر ممکن است.

گرمیو من از شما خواهش می‌کنم، التماس می‌کنم.

پتروکیو محال است.

کاتارینا شما را قسم می‌دهم که بمانید.

پتروکیو خیلی از آن خوشحال شدم.

کاتارینا خوش حال شدید که بمانید؟

پتروکیو خوشحال شدم که شما تکلیف ماندن کردید، لیکن هر چه که بگوئید نمی‌توانم بمانم و باید بروم.

کاتارینا اگر مرا دوست داری، خواهی ماند.

- پتروکیو   گرومیو اسبها را حاضر کن.
- گرومیو   خداوند گارا، حاضر هستند، جو هم خورده‌اند.
- کاتارینا   هرچه میل خودت است. من امروز نمی‌آیم، فردا هم به شرح ایضا، تا هروقت که خودم میل داشته باشم. راه باز است، جاده شما این است، برو، پرقه برو، تا مدتی که چکمه‌هایت نو و تازه است، امان هروقت که میل کردم، خواهم آمد. همچو می‌بینم که تو شوهری هستی که گاهی حیوان و از حالت طبیعی خارج می‌شوی، چون که به این آهنگ حرف می‌زنی.
- پتروکیو   کاتارینا، آرام بگیر، اوقات تلخ نشود، خواهش دارم.
- کاتارینا   البته که اوقاتم تلخ می‌شود. چه خبر است، چه عجله آنقدر داری؟— پدرم، آرام بگیر، تا من نخواهم و میل نداشته باشم، نخواهد رفت.
- گرمیو   نزدیک است که جنگ در بگیرد.
- کاتارینا   آقایان جای خودتان را در سرسفره بروید بگیرد. زنی که جرأت مقاومت و پایداری نداشته باشد، احمق و بی‌مغز است.
- پتروکیو   کاتارینا، این آقایان هرچه بگوئی و بخواهی،

اطاعت می کنند. - اطاعت عروس که اسباب افتخار و کوکبه او بودید، بنمائید، بروید، غذای لذیذ صرف نمائید، خوشحالی کنید، به سلامتی او بنوشید. اما از بابت کاتارینای مقبول من بدانید که او باید بامن باید بیاید (به - کاتارینا) بی فایده است که چشمت را از حدقه درآری، پایت را به زمین بکوبی و خودت را عبوس کنی، اوقاتت را تلخ نمائی، می خواهم آنچه به من تعلق دارد، صاحبش باشم. کاتارینا ضیاع و عقار من است، ملک من، خانه من، منقول و غیر منقول من، زمین من، کشتی بارکش من است، اسب من، گاو من، خر من، همه چیز من است. همین است که جلو ما ایستاده، بدبخت کسی که دست به او بزند، هر کس که جزئی ممانعت از رفتن من به پادو کند، باید به حکم قانون جواب مرا بگوید - گرومیو شمشیرت را دست بگیر، میان یک دسته قطاع الطريق افتاده ایم. خانم و سرور خودت را، اگر دل و جرأت داری، حفظ کن، - خانم قشنگم از چیزی نترس، کاتارینا کسی جرأت دست زدن به تون ندارد. من ترا میان دو کرور دشمن حمایت خواهم کرد. پتروکیو، کاتارینا و گرومیو دور می شوند.

باپ تیستا   این جفت ملایم و آرام هر جا می خواهند، بروند
به سلامت.

گرمیو   اگر قدری هم مانده بودند، از خنده می مردم.

ترانیو   میان تمام عروسیهای غریب و عجیب، این یکی
دیگر شبیه ندارد.

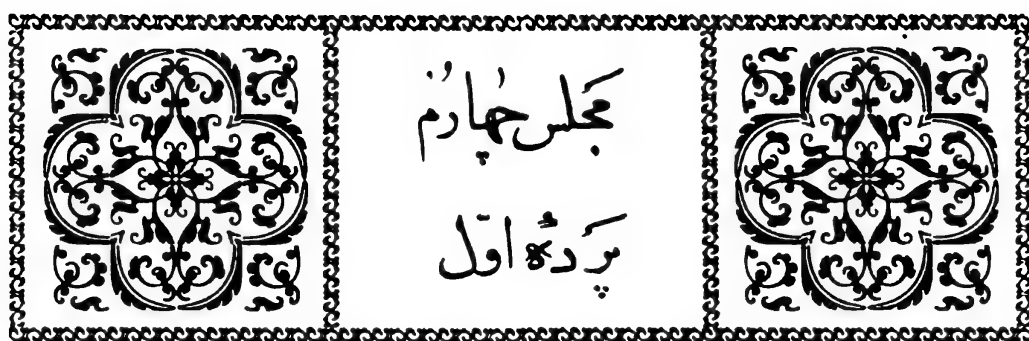
لوسانتیو   خانم کوچولو در حق خواهرت چه خیال
می کنی؟

بیانکا   دیوانه است که جفت سفیهی شده.

گرمیو   به شما قول می دهم که پتروکیو تنه اش به تنه
کاتارینا خورده و مثل او شده.

باپ تیستا   همسایه و دوستان ، اگر عروس و داماد در ضیافت
نیستند و نماندند، می دانید که غذای خوب
حاضر است — لوسانتیو تو جای داماد را بگیر،
بیانکا هم جای خواهرش را.

ترانیو   بیانکای مهربان به تکلیف نامزد باید عمل کند؟
بلی لوسانتیو — برویم. آقایان عازم شویم.
همه دور می شوند.

يك اطاق پذيرائی در عمارت ييلاقى پتروكيو
ورود گروميو

گروميو   يابوى كمرى! آقاى دماغ خشك! راه بدنصيب
شيطان شود! هرگز آدمى بينى مثل من خسته
گل آلوده، خورد خاكشير شده. مرا جلو
فرستاده اند كه آتش درست كنم؛ طولى ندارد
كه برسند و بايد كه خودشان را خشك كنند.
به جان خودم اگر خودم مثل ظرف كوچكى
نبودم كه زود حرارت بدن گرم نمى كرد، حالا
لبهاى من به دندانهايم چسبيده ويخ كرده بود،
زبانم به سقف دهن، دلم به سينه ام، پيش از رسيدن

به آتش، چسبیده و خشك شده بودم. آتش را
حالا پف کنم تا گرم شوم، زیرا که در این هوا
که می بینم قوی تر از ما هم سرما خورده زکام
می شود. آهای کورتیس.

کورتیس داخل می شود.

کورتیس کی صدا کرد به آواز بی حس؟

گرومیو يك تل یخ. اگر شك داری، از شانه تا قوزك
پاهایم بیائی سر بخوری، همچنین از سرتا
گردنم. [آتش، کورتیس عزیز.]

کورتیس گرومیو، آقایم با زنش می آیند؟

گرومیو آه، بلی، کورتیس، بلی. آتش، آتش؛ آب هم
نمی خواهد بالایش بگذاری.

کورتیس خانم همان طوری که می گفتید شرور و تندهست؟

گرومیو پیش ازین یخ بندان بلی بود؛ ولی می دانی که
زمستان مرد و زن و حیوان را از سرکشی
می اندازد. آقای قدیم من، خانم تازه من، خود
مرا، رفیقم را مطیع و آرام کرد.

کورتیس شیطان را لعنت کن سفیه، من که حیوان نیستم.

گرومیو حالا زود باش آتش روشن کن یا شکایت ترا به خانم می‌کنم که طولی نمی‌کشد تنبلی ترا با مشت سنگینش زایل کند.

کورتیس عزیزم گرومیو، خواهش دارم تعریف کنی که چه گذشت، چطور شد؟

گرومیو همه چیز به حالت سردی و بی‌مزگی، سوای آنچه کار تست. حالا آتش درست کن، به تکلیف خودت عمل نما؛ چرا که آقا و خانم تقریباً از سرما مرده‌اند.

کورتیس آتش حاضر شده؛ حالا خبرها را به من بگو.
گرومیو دهانش را کج کرده:
«او لون لان لا!» هر چه خبر تازه که دلت می‌خواهد.

کورتیس برو، می‌دانم که مسخره می‌خواهی بکنی...

گرومیو خاطر جمع باش، آنقدر سردم است که هیچ شوخی بر نمی‌دارد. همان آتش بیار؛ آشپز کجاست؟ چاشت حاضر است؟ خانه پاک و تمیز است؟ حصیر و فرش را درست انداخته‌اند؟ تار عنکبوت‌ها را گرفته‌اند؟ نوکرها پاک و پاکیزه و جوراب سفید پوشیده‌اند؟ هر صاحب منصبی لباس عروسی و جشن دربر کرده؟ گیلاسها را شسته‌اند؟

كلفت‌ها پاك و تمیز هستند؟ روی میزقالی و
قالیچه انداخته شده؟ همه‌جا و همه‌چیز منظم و
مرتب هست یا نه؟

گورتیس همه‌حاضر و مهیا؛ پس چیزهای تازه را تعریف
کن.

گرومیو اول به‌تو بگویم که اسب من کمری شد، آقا و
خانم از اسب به‌زمین خوردند.

گورتیس چطور؟

گرومیو از روی زین به‌توی گل؛ به! این يك تاریخی
است.

گورتیس ده تعریف کن، عزیزم گرومیو.

گرومیو گوشت رانزدیک بیار.

گورتیس این گوشم.

يك سیلی به گوش گورتیس می‌زند.

گرومیو حالا خوب شد؟

گورتیس باید می‌گفتی که تاریخی من احساس کنم، نه
گوش بدهم بشنوم.

گرومیو برای آن است که درست حواست جمع باشد.

در گوشت را برای آن زدم که خواهش کنم
درست بشنود. حالا شروع می‌کنم، اول بارماز
تپه سرازیر شدیم؛ خیلی تپه بدهولناکی. آقایم
ترك خانم سوار بود.

کورتیس هر دو روی يك اسب.

گرومیو این کار چه ضرری به‌تو داشت، به‌تو چه دخلی
دارد؟

کورتیس به‌من خیر؛ به‌اسب اذیت داشت.

گرومیو پس تو تاریخ را تعریف کن. اگر کلام مرا
قطع نمی‌کردی، به‌تو می‌گفتم که چطور اسب
[خانم] افتاد و خانم در زیر اسب در گل چطور
غلطید؛ به‌تو می‌گفتم که آقا چطور خانم را
به‌همان حالت گذاشت؛ مرا چطور زد برای
آنکه اسب سکندری خورده چطور میان گلها،
خانم میان گلها بزحمت آمد و مرا از دست آقا
خلاص کرد؛ چطور آقا قسم می‌خورد و خانم
التماس می‌کرد؛ همین خانمی که هرگز به
کسی التماس نکرده؛ من چه قسم فریادمی زدم؛
چطور اسبها فرار می‌کردند؛ دست جلو اسب
خانم چطور پاره‌شد، من قشقون اسبم را چطور
گم کردم؛ با هزار واقعات حیرت انگیز دیگر
که حالا در ظلمات فراموشی می‌ماند؛ وقتی که

تو با جهلی که داری به گودال عمیقی داخل می‌شوی.

کورتیس [بنا به گفته‌های تو] در این حکایت بجز او شیطان بزرگتری هست؟

گرومیو بلی، این چیزی است که تو و سایرین همین‌که به‌منزل آمد به‌تجربه خواهید فهمید. اما این همه چرند پرند برای چه خوب است؟ ناتانیل^۱، ژوزف^۲، نیکلا^۳، فیلیپ^۴، والتر^۵، سوپ‌اوله^۶ و سایر نوکرها را صدا کن که باید سروکلاهشان پاکیزه، رخت آیشان ماهوت پاک^۷ کن زده باشد، زانوبند به‌رنگهای مختلف ببندند، وقت تحیت و سلام زانوی چپ به‌زمین بزنند و پیش از بوسیدن دست آقایم ماذون نیستند دستی به‌یک موی دم اسب او بزنند. حالا همه حاضر هستند؟

کورتیس تماماً.

گرومیو صدا کن بیایند.

-
1. Nathaniel.
  2. Joseph.
  3. Nicholas.
  4. Philip.
  5. Walter.
  6. Sugarsop.

- کورتیس آهای نوکرها، باید جلو آقا بروید که به خانم تحیت و سلام بنمائید.
- گرومیو خودش خانم می‌داند چطور کند، کمک لازم ندارد.
- کورتیس کسی تردید ندارد.
- گرومیو تو که مردم را دعوت می‌کنی بروند سلامی بکنند.
- کورتیس من دعوت می‌کنم که بروند به او اظهار بندگی نمایند.
- گرومیو لازم ندارد، آنقدر شأن و حرمت دارد و این اظهار افتخاری برای او ندارد.
- چندین نوکر داخل می‌شوند.
- ناتھانیل گرومیو، خوش آمدید.
- فلیپ احوال سرکار گرومیو چطور است ؟
- نیکلا صبح شما رفیقم گرومیو، بخیر باشد!
- ژوزف الحمدلله که سلامت آمدید!
- گرومیو تو هم خوش آمدی؛ احوال تو هم چطور است؛ رفیقم صبح بخیر؛ توهم الحمدلله سلامتی .

سلام عليك بس است.
حالا رفقای رشیدم، همه چیز حاضر است؟ و
همه چیز منظم است؟

ناتهانیل همه حاضر. آقا چقدر مانده برسد؟

گرومیو دوقدم؛ محتمل است که همین الان پیاده شود.
خداوند رحیم، ساکت باشید! صدای آقایم را
می شنوم.

پتروکیو و کاتارینا داخل می شوند

پتروکیو این پدر سوخته ها کجا هستند؟ هیچکس دم در
نیست که رکاب مرا بگیرد واسب مرا ببرد؟
ناتهانیل، گرگوار^۷، فلیپ کجا هستند؟

همه نوکرها بلی بلی، همه حاضر هستیم، همه حاضر خداوند-
گارا!

پتروکیو بلی آقا! بلی آقا! حاضر! حاضر! قرمساق که
هستید! نوکرهای بی تربیت نفهم، هیچ توجه
نباید داشته باشید؟ هیچ شعور و احتیاط، نه هیچ
علامت احترام لازم نبود؟ آن قرمپف احمق که
من جلو فرستادم، کجا است؟

گرومیو خداوند گارا، حاضر و اینجا هستم؛ مثل پیش همان طور احمق و گیج!

پتروکیو حیوان و خر که توئی، به تو نگفتم که جلو من تا باغ بیا و این الدنگها را هم همراه بیار؟

گرومیو خداوند گارا، لباسهای ناتهاییل درست تمام نشده بود؛ کفش گابریل^۸ پاشنه‌اش پاره بود؛ مرکب برای سیاه کردن کلاه پیر^۹ پیدا نمی‌شد؛ خنجر والتر غلاف نداشت و داده بودند غلاف بیندازند؛ رالف و گراگوور مثل حضرت آدم لخت بودند و لباس نداشتند و باقی هم لباس پاره و صله – و صله تنشان بود، مثل گداها، اما هرطوری که هستند می‌بینی که همه حاضر و جلو شما به استقبال آمدند.

پتروکیو حالا قرمپفها بروید غذا حاضر کنید.
 بعضی از نوکرها بیرون می‌روند و پتروکیو می‌خواند:
 «آه چه کس روز خوب مرا به من ردخواهد کرد؟»
 کجا هستند اینها؟ کاتارینا بنشین، خوش آمدی،
 اوف، اوف، اوف!
 نوکرها غذا آوردند.

---

8. Gabriel.

9. Peter.

پتروکیو

خوب درست کرده‌اید؟ کاتارینای خوبم، برویم
 خوشحال باشیم بدذات، چکمه‌ام بکن!
 (و می‌خواند): «راهبی بود، راهب بخور رنگ
 که به راه خود می‌رفت.» بد ذات مفلوک، بلند
 شو! مرده شورت ببرد! پایم را کندی (می -
 زندش). حالا یاد بگیر! لنگه دیگر چکمه را
 چطور بکنی: «زنده باشد و خوش حال کاتارینا».
 آهای آب بیارید. تروئیل^{۱۰} سگ اسپانیولی
 من کجاست؟ - تو برو پسر عمویم فردیناند را
 بگو اینجا بیاید (یک نوکر می‌رود). کاتارینا،
 این کسی است که می‌خواهم در آغوشش بگیری
 و او را شناسی - کفش راحت من کجاست؟ -
 آخر آب به من می‌دهید؟ (کاسه آبی نزدیکش می‌برند)
 کاتارینا بیا دستت را بشور؛ واقعا خوش آمدید
 (نوکر کاسه را می‌اندازد). ای خدا لعنتت کند حرام
 زاده کاسه را انداختی؟
 (می‌زندش).

کاتارینا

استدعا می‌کنم قدری صبر داشته باشید، عمدا
 که نینداخت.

پتروکیو

بد مذهب است؛ حیوان گاوی است. کاتارینا بیا
 بنشین، می‌دانم که گرسنه هستی. دعای پیش از
 غذا را تو می‌خوانی، یانه من خودم بخوانم،

من می گویم. - این چه غذائی است؟ چه گوشتی
است؟ گوسفند است؟

نوکرا اول بلی خداوند گارا.

پتروکیو کی آنرا آورده؟

نوکرا اول بنده.

پتروکیو سوخته، همه گوشتها را سوزانده. بد ذات
لعنت به تو باشد! این آشپز حرام لقمه کجاست؟
چطور مفلوک جرئت کردی که همچو غذائی
را از مطبخ بیاوردی و به من بدهی بخورم که
می دانی خوشم نمی آید. بردار، بشقاب، گیلان،
همه را ببر (غذا و بشقاب و هر چه بود پرت می کند).
احمق! بی کمال ندانم کار! حالا قرقر
می کنی؟ دندانهایت را حالا خرد می کنم. حالا
قرقر را یادت می دهم.

کاتارینا خواهش می کنم شوهر^{۱۱} عزیزم، آنقدر کج
خلق و آتش مزاج نباش. چاشت خوبی هم بود،
می توانستی بخوری و راضی باشی و شکر هم
بکنی، چرا آنقدر تنیدی.

پتروکیو کاتارینا به تو گفتم که سوخته بود و خشک بود
و به من مخصوصا منع کرده اند که این طور غذا

بخورم، چرا که این‌طور گوشت سوخته تولید
غضب و اوقات تلخی می‌کند، چون ما هردو
خوش‌خلق نیستیم، بهتر آن است که هردو روزه
بگیریم و خیلی بهتر است از خوردن گوشت
خشك سوخته شده. حوصله کن، فردا بهتر
خواهند پخت. امشب هردو باهم روزه می‌گیریم -
بیاتاً ترا به اطاق حجله راه نمائی کنم.

پتروکیو، کاتارینا و کورتیس بیرون می‌روند.

ناتهانیل

پیر، هیچ همچو چیز دیده بودی؟

پیر

باهمان اسلحه خودش می‌خواهند تنبیهش کنند.

ورود کورتیس

گرومیو

کجاست؟

کورتیس

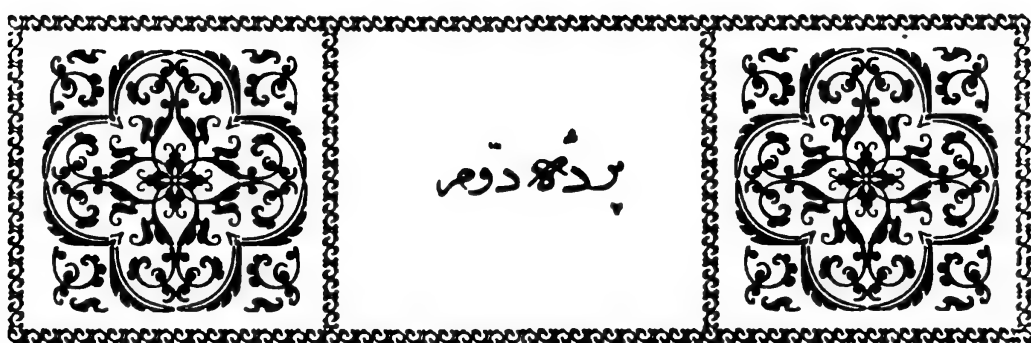
در اطاق خانم مشغول خواندن دعای پاکی و
پاك دامن‌ی است. آقا خانم را به نصایح پند
می‌دهد و قسم می‌خورد، تند می‌شود طوری که
این بدبخت فقیر نمی‌دانست کجاست و لب‌بسته
ساکت مانده بود، مثل آدمی که وسط خواب
سنگین يك مرتبه بیدار شود، مات و متحیر مانده
بود. خودمان را خلاص کنیم، فرار کنیم که
آمد.

بیرون می‌روند.

این طور سلطنتم را به پولتیک قابل شروع کردم. امیدوارم به خوشی و خوبی به مقصد برسم. قرقی من از روزه اشتهای خوبی دارد و باید خوب تربیت بشود، باید به تدبیر بسا و راه رفت والا هرگز چشمش را به طعمه مختصر نمی اندازد. وسیله دیگری هم دارم که مرغ وحشی خودم را دست آموز کنم و یادش بدهم که تا صدا می کنم بیاید و صدای صاحبش را بشناسد و آن وسیله این است که از نزدیک مواظب حال او باشم، مثل آنکه قوش که از اطاعت سرپیچی می کند و منقار می زند، باید چطور او را به دست متصل گرفت تا آرام شود، من هم همین کار را باید بکنم. هیچ غذا که نخورده و چیزی هم امروز نخواهد خورد. شب پیش که هیچ نخوابید، امشب هم البته نمی خوابد؛ همان تدبیری که در مسئله غذا کردم، در کار رختخواب هم باید بکنم و متکا و لحاف و ناز بالش را این طرف، آن طرف بیندازم، و در وسط این حرکات بنمایم که آنچه محض راحتی و صرفه اوست، حاصل این کارها نخواهید دانست. در تمام شب اگر اتفاقاً خواب غلبه کرد تا چشمش را به هم گذاشت، من فریاد می زنم، داد و بیداد راه می اندازم تا مجبوراً بیدار بماند. این طور از زیادی محبت می توان زنی را کشت

و تربیتش همین است. خلق لجوج بد او را
این طور باید ملایم کرده به اطاعتش بیاورم.
هر کسی که بهتر از این وسیله‌ای برای تربیت
کردن دختر و زن تندخوی شرور می‌داند،
نسخه‌اش را به من بدهد از محبت باید به او
اینها را فهماند و شناساند.

بیرون می‌رود.

پادو - جاو خانہ باپ تیستا

وزود ترانیو و هورتانیو

ترانیو
لیسیو عزیزم، آیا ممکن است که بیانکا کس
دیگر را سوای لوسانتیو دوست داشته باشد؟
می توانم شما را مطمئن کنم که به مساعدت با من
رفتار نمی کند.

هورتانیو
آقا، برای دانستن آنچه باید درست بفهمی و
آنچه که گفتم باور کنی، از دور و جای مخفی
درست تماشا کن، بین چطور این معلم به او
درس می دهد.

هر دو در گوشه‌ای می‌ایستند.

ورودیانکا و لوسانتیو.

لوسانتیو خیلی خوب خانم کوچولو، خواندن را غنیمت می‌شماری؟

بیانکا شما خودتان معلم من چه چیز می‌خوانی؟ اول این مسئله را جواب بده.

لوسانتیو من آنچه که به‌آن اقرار و اعتراف دارم، یعنی دوست داشتن علم عاشقی.

بیانکا می‌توانی آقا در صنعت خودت، خودت رامالك نشان بدهی!

لوسانتیو همین‌طور نشان می‌دهم دوست شیرین کلامم، تا مدتی که تو مالك دل من باشی.
دو یا سه قدمی با هم حرکت می‌کنند.

هورتانسیو به‌جان خودم زودپیش می‌روند. حالا چه می‌گوئی؟
تو که قسم می‌خوردی بیانکای عزیزت دردنيا کسی را به‌قدر لوسانتیو دوست ندارد.

ترانیو ای عشق بدبخت! ای جنس دمدمی بی‌مزاج!
لیسیو به‌شما اقرار می‌کنم که این حرکت به‌من خیلی ناگوار آمد.

هورتانیسیو بیشتر از این فریب نخور و اعتقاد مکن: من لیسو نیستم، نه موسیقی دان که حالت او را داشتم دیگر لایق نمی دانم بیش از این لباس مبدل را نگاه دارم برای زنی که اصل زاده ای را کنار گذاشته این دهاتی گردن کلفت را رب النوع خودش نموده. آقا، بدان که اسم من هورتانیسیو است.

ترانیو آقای هورتانیسیو اغلب اوقات از محبت بی - اندازه ای که به بیانکا داشتید، شنیده ام و چون چشمان من شاهد سبکی و رذالت او بود، می خواهم اگر مأذونم کنید، من هم پیروی شما را بکنم و بیانکا و عشقش را ابدالدهر ترك كنم.

هورتانیسیو بین در ماچ و مغازله چطور اسراف می کند - آقای لوسانتیو به تو دست داده و قول می دهم و قسم می خورم که هرگز دیگر به او تعارف و تکلف نکنم و شما هم همین طور ترکش کنید که لایق این همه محبت نبود و از روی سفاهت آن قدر اظهار دوستی به او می کرد.

ترانیو من هم با صداقت و دل پاک، همین عهد را کرده و قسم می خورم که هرگز او را نگیرم، اگر چه او التماس هم بکند. بین باچه بی شرمی او را جلو خودش می اندازد.

هورتانیو

خدا کند که همه مردم سوای این بیانکا را
 نپذیرند. اما من برای آنکه قسم خودم را بهتر
 نگاه دارم، بیش از سه روز زن بیوه دولتمندی
 که مرا دوست دارد، خواهم گرفت و اگر این
 بیوه از همان وقتی که من این دختر نمک بحرام
 تحقیر کن را دوست داشتم، مرا دوست داشت.
 خدا حافظ آقای لوسانتیو- بعد ازین محبت و
 مهربانی زن را ملاحظه کرده و دل می‌دهم نه
 خوشگلی و حسن ظاهری و حالا مرخص
 می‌شوم و آنچه گفتم مسلماً خواهم کرد.
 هورتانیو دور می‌شود. لوسانتیو و بیانکا جلو می‌آیند.

ترانیو

خانم كوچك، آسمان انشاءالله تمام تهنیت‌هایی
 که قسمت عشاق خوش‌بخت است، عطا کند.
 آه، من شما را غفلة گرفتم؛ ای دلربا، من و
 هورتانیو هر دو از شما صرف نظر کردیم.

بیانکا

ترانیو، شوخی می‌کنی. واقعاً راست می‌گوئی
 که شما هر دو از یقه من دست کشیدید؟

ترانیو

بلی، خانم کوچولو.

لوسانتیو

ما الحمدلله از دست هورتانیو خلاص شدیم؟

ترانیو

رفت که زن با مکتبی را بگیرد؛ صحبت کردن
 با او و عقد کردنش کار يك روز بیش نیست.

- بیانکا   بکند، انشاءالله زودتر!
- ترانیو   بلی، وآن زن را تزیت کرده به عقل خواهد آورد.
- بیانکا   این طور گفت؟
- ترانیو   رفت در مدرسه که درس و تعلیم مطیع کردن زنهای شرور را یاد می دهند.
- بیانکا   مگر برای این کار مدرسه هم هست؟
- ترانیو   بلی خانم کوچك، وپتروکیو رئیس این مدرسه است؛ او نمی داند با چه وسیله های خوبی یاد می دهد که زن بدخوی شرور را به حالت صحیح بیاورند.
- ورود بیوندلو
- بیوندلو   آقا آقا، آن قدر سر راه ایستاده ام و راه رفتم که کمری شدم، ولی در آخر آدم موقری دیدم که از تپه سرازیر شد و او کار ما را روبراه خواهد کرد.
- ترانیو   بیوندلو، کی است؟
- بیوندلو   باید يك تاجر یا يك کشیشی باشد؛ حالا نمی دانم کدام است. اما وضع لباس و حرکت و

رفتارش خیلی مناسب است که تکلیف پدری را
انجام بدهد.

لوسانتیو   ترانیو، کی این کار را می‌کنم؟

ترانیو   اگر سست اعتقاد باشد و به آن چه می‌گوییم، معتقد
شود، اسم ونساتیو و شغل او را با کمال عجله
می‌گیرد و نزد باپ تیستا مینولا خودش را
ونساتیو قلم می‌دهد. خانم کوچك را ببر و مرا
تنها بگذار.

لوسانتیو و بیانکا دور می‌شوند.

ورود يك كشيش

كشيش   خداوند شما را آقا حفظ کند!

ترانیو   شما هم همان طور، خوش آمدید! به مقصد
آمد [ید] یا از اینجا دورتر خیال رفتن دارید.

كشيش   به انتهای سفر رسیده‌ایم؛ یعنی حالا تا يك يا دو
هفته که بعد از آن تا رم می‌خواهم بروم، از
آنجا به تریپولی^۱، اگر خداوند عمر بدهد و
زنده بمانم.

ترانیو   اهل کجا هستید؟ استدعا دارم بفرمائید.

كشيش   اهل ماتتو^۲.

1. Tripoly.

2. Mantua

ترانیو   اهل مانتو آقا؟ خدا رحم کند! از عمر خودت
مگر به تنگ آمده‌ای که این‌طور به پسادو
آمده‌ای؟

کشش   عجب! چه خطری در زندگی من مگر واقع
می‌شود؟ حرف بزرگی زدید.

ترانیو   برای تمام اهالی مانتو آمدن به پادو خطر جانی
دارد و می‌کشند. سببش را نمی‌دانی؟ در و نیز
قدغن شده که کشتی‌شماها را دربندر نگاهداری
کنند، و دوک ما از دوک شما شکایت دارد، اعلان
کرده و همه جا حکم سخت نموده. باید تازه
رسیده باشید، والا البته این اعلان را شنیده
بودید.

کشیش   افسوس آقا! این مطلب خیلی برای من اسباب
غصه شد. زیرا من براتی از فلورانس دارم و
اینجا باید بگیرم.

ترانیو   خیلی خوب، برای اینکه ممنون بشوی، آنچه
برای شما بکنم این است و راهی که جلو راه
شما بگذارم این‌طور است. ولی اول اذن‌بده
از شما سؤال کنم که هیچ‌وقت در پیز بوده‌اید؟

کشیش   بلی خداوندگارا، اغلب اوقات در پیز بوده‌ام.
این شهری از حیثیت تمول و اعتبار اهالی

معروف است.

ترانیو   میان این اشخاص متمول، کسی که اسمش
ونساتتیو است، می شناسید؟

کشیش   نمی شناسم؛ ولی شنیده ام که شخص متمولی
است.

ترانیو   آن شخص پدر من است. به شما بگویم که
قدری هم به شما شباهت دارد.

بیوندلو (علیحه) مثل سیب به صدف.

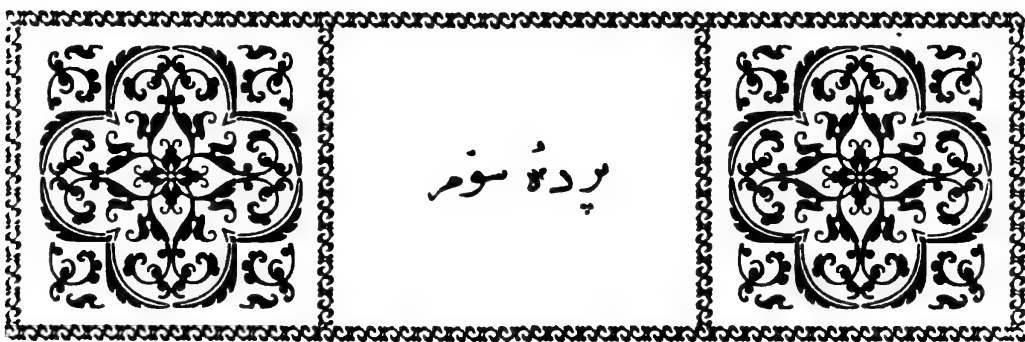
ترانیو   برای خلاصی جان تو از این موقع مشکل، خدمتی
که ممکن است به شما بکنم این است و اقرار
می کنم که این جزئی شباهت شما به ونساتتیو
اسباب خیلی امیدواری و موقع عزیزی است.
شما اسم او را بگیرید و مثل او بشوید و به این
صفت همین جا منزل کنید درست سعی کن
که به طور صحت به تکلیف او عمل کنی. آنچه
می گویم می فهمی؟ - نزد من می مانید. اگر این
عرض و این عطیه مطبوع طبع شما هست، قبول
کنید.

کشیش   آه با کماں میل! و همه وقت شما را مثل حامی
و حافظ زندگی و آزادی خودم می دانم.

ترانیو

همراه من بیا که اجرای عمل کنم. در عبور
 من به تو می گویم که پدرم یکی دو روزی اینجا
 می ماند که از بابت مهر دختر باپ توست اطمینان
 بدهد، مهر زن آینده مرا. تمام واقعات این
 مطلب را به تو خواهم گفت. همراه من بیا تا
 لباسی که باید به تو بپوشانم .

دور می شوند.

اطاقی در خانه ییلاقی پتروکیو

ورود کاتارینا و گرومیو

گرومیو   خیر خیر، به جان خودم که جرئت نمی‌کنم.

کاتارینا   دلیل تازه‌ای است از ظلم و جفای او نسبت
به من. به، عجب! مرا عقد کرده که از گرسنگی
بکشد؟ گدایانی که در خانه پدرم می‌آمدند، همه
جور صدقه می‌گرفتند و در آنجا محبت و
مهربانی که جای دیگر از آنها مضایقه می‌کردند،
تحصیل می‌کردند؛ اما من - که هرگز نمی-
دانستم سؤال و تکدی چیست - غذا و خواب از
من مضایقه می‌کنند، مرا از صدا و داد و بیداد

قسم خوردن زیاد بیدار کرده نمی گذارند چشم
به هم بزنم و تغذیه مرا از خشم و نزاع و غضب
می کنند و چیزی که بیشتر اوقات مرا تلسخ
می کند و بیش از نرسیدن غذا و خواب نکردن
صدمه می زند، این است که تمام این رفتار را
به حالت محبت و عشق به من می نماید و همچو
می فهماند که غذا و خواب مرا ناخوش کرده
فورا می کشد از تو خواهش دارم برو و
چیزی پیدا کن که من بخورم، هر چه می خواهد
باشد، به شرط آنکه غذای سالمی باشد.

گرومیو	پای گاو چطور به نظر شما می آید؟
کاتارینا	بسیار خوب و ممتاز! برو خواهش می کنم زود بیار.
گرومیو	می ترسم که غذای مهیج غضب باشد چه می گوئی در باب گوشت خوک که خوب کباب شده باشد؟
کاتارینا	آنها خیلی دوست دارم، عزیزم گرومیو از همان بیار.
گرومیو	نمی دانم، اما می ترسم که مبادا این هم خیلی مهیج خشم باشد. چطور است يك تکه گوشت گاو با خردل؟

- کاتارینا این‌هم غذائی است که خیلی میل به آن‌دارم.
- گرومیو بلی، اما خردل خیلی گرم است.
- کاتارینا خیلی خوب، گوشت تنها را بده، خردل باشد.
- گرومیو این کار را که نمی‌کنم، خردل را می‌دهم بدون او نمی‌شود گوشت به شما داد.
- کاتارینا هم این را بده، هم آن را یا هر دو را یا هر چه میل‌ت باشد.
- گرومیو در این صورت همان خردل خالی بدون گوشت مصلحت است.
- کاتارینا بروگم‌شو مفلوک پست طبیعت که مرا مسخره می‌کنی (گرومیو را می‌زند) و عوض غذا همان اسم آنها را می‌بری، خدا لعنت کند تو و شبیه ترا که به‌فلاکت من دشنام می‌دهید، برو از اینجا دور شو!
- ورود پتروکیو با يك بشقاب غذا و هورتانسیو
- پتروکیو احوال کاتارینای من چطور است؟ چرا عشق حقیقی صورت و احوالت پُرمرده است؟
- هورتانسیو خانم مزاج شریف چطور است؟
- کاتارینا به‌هر اندازه که تصور کنید و ممکن باشد سرد

ویخ کرده.

پتروکیو بدخلق مباش، وروی خوش بگیر، بشاش باش عزیزم ؛ این غذا را بگیر، می بینی باچه عجله برای تو غذا درست کرده و خودم آوردم. (ظرف غذا را روی میز می گذارد). بی شبهه کاتارینای عزیزم این خدمت لایق تشکروامتنان است- چطور هیچ کلمه هم اظهار امتنان نمی کنی؟ همچو می فهمم میلی به این نداری و زحمت من هدر رفت - غذا را پس ببرید.

کاتارینا استدعا می کنم، اذن بدهید غذا بماند.

پتروکیو خدمت مختصر هم قابل تشکر است و باید من تشکر و امتنان شما را پیش از دست بردن به این غذا بشنوم.

کاتارینا خداوندگارا از شما تشکر می کنم.

هورتانسیو بس است آقای پتروکیو، تو پراذیت می کنی- خانم، من رفیق و حامی شما هستم و باشما غذا می خورم.

پتروکیوبه هورتانسیو یواش

صرف کنید هورتانسیو ، اگر مرا دوست داری همه را بخور- (به کاتارینا) امیدوارم که ازین غذا خوشت بیاید، زود بخور- حالا عشق من،

می‌رویم خدمت پدر تو و در آنجا عیش خواهیم کرد و در آنجا ما لباس ابریشم، کلاه، انگشتر طلا، گردن‌بند، سردست، کمر‌بند، بادبزن، دست‌بند کهربا، دستمال گردن، تمام اقسام چیزهای قشنگ خواهیم داشت. غذا خوردن، همچو نیست؟

خیاط برای زینت دادن شما از دوختن البسه فاخره حاضر و منتظر است.

وروديك پسرخیاط

پتروکیو خیاط بیا این لباس‌ها را ببین و درست‌قد بگیر.
ورود يك خرده فروش

پتروکیو چه می‌خواهی آقا؟

خورده فروش کلاهی که فرمایش فرموده بودید، آوردم، این است.

پتروکیو نعوذبالله! ببین چه کلاهی درست کرده! مثل دیگچه، ظرف واقعی منتها از مخمل! تف به تو باد مرد که نفهم بی‌معنی! این چه چیز است؟ مثل صدف یا قورباغه^۱ یا پوست گردو، اسباب‌بازی بچه‌ها، کلاه عروسك! ببر، ببر؛ از این بزرگتر می‌خواهم.

کاتارینا   من از این بزرگتر لازم ندارم. همین شکل حالا
رسم و مد است و خانمهای محترم این قسم حالا
سر می گذارند.

پتروکیو   وقتی که تو هم استعداد ولیاقتش را پیدا کردی.
به سر خواهی گذاشت، ولی حالا زود است، زیاد
نرو.

هورتانسیو   آنقدر هم زود نیست.

کاتارینا   امیدوارم که در حرف زدن مأذون باشم. حکما
من باید حرف بزnm و چاره‌ای ندارم. بچه قن‌داقی
که نیستم. من خیال خودم را به مردمی که بیش
از شما ارزش دارند، گفتم. اگر تو نمی خواهی
بشنوی، گوشت را پنبه بگذار. باید هر چه در
دل دارم بگویم که در دلم استخوان نشود و دلم
تترکد. البته که به آزادی حرف می زنم و هر
چه می خواهم می گویم.

پتروکیو   به عقیده من حق داری. این کلاه پست بدی
است؛ مثل جای خمیر می ماند یا یک جعبه جواهر
بدل یا شیرینی و نان کلوچه از ابریشم. راحت
من در این است که تو هم او را نخواهی. من ترا
بیش از این دوست دارم.

کاتارینا   مرا دوست داشته باشی یا نداشته باشی این کلاه

به من خوب می آید. همین را باید نگاهدارم یا هیچ کلاه نمی خواهم.

پتروکیو

حالا لباست خیاط لباس را نشان بده، خیلی واقعاً از تو تشکر کنم - این چه چیز است؟ لولو درست کردی؟ این آستین چه چیز است، مثل لوله زنبورک از پائین به بالا چرا دوختی! مثل کیسه جای میوه همچو بریده و دوخته ای مثل پاتیل. با شیطان محشور باشی! خوب خیاط بی کمال، این را چه اسم باید گذاشت؟ خودت به این چه می گوئی؟

هورتانسیو (علیحده) همچو می فهمم که خانم در خطر افتاده که آخر نه کلاه خواهد داشت نه لباس.

جوان خیاط شما به من گفتید که بر حسب رسم و مد حالیه درست کنم.

پتروکیو

راست است؛ ولی اگر یادت باشد، من هرگز نگفتم که بر حسب مد او را ضایع کن، برخیز برو منزلت؛ چرا که به حرف من هیچ نرفتی. لباس را نمی خواهم، به هر کس می خواهی بده.

کاتارینا

هرگز لباس به این خوش دوختی ندیده ام که آن قدر ظریف و برازنده باشد. معلوم است که شما می خواهید مرا لباس مسخره بپوشانید.

پتروکیو حق داری، او ترا می‌خواهد لباس مسخره
پپوشاند، نه من.

جوان خیاط خانم می‌فرماید که شما میل‌دارید لباس مسخره
وعروسك به‌او پپوشانید.

پتروکیو ای هیولای بدزبان، دروغ می‌گوئی. ای
انگشتانه خیاطی، ذرع، سهربع ذرع و چارك،
میخ چوبی، حشرات الارض، پشه لعل-نباید
کسی اینطور از حد خودش در نزد من تخطی
کند و قرقره نخی مثل تو بلند حرف بزند. برو
گم‌شو ای لباس کهنه، مندرس، ذره بی‌مقدار!
یا با نیم ذرعت ترا خوب حال می‌آورم که در
تمام عمرت فراموش نکنی. به‌تو می‌گویم که
لباس را ضایع کردی، بگو خوب.

جوان خیاط جناب عالی در اشتباه هستید. لباس به‌همه‌جهت
مطابق با دستورالعملی است که به استاد من
داده‌اید و گرومیو اینطور سفارش و حکم داده.

گرومیو من حکم ندادم، پارچه دادم.

جوان خیاط اما به‌چه قسم و چه چیز گفتمی که باید لباس
درست شود.

گرومیو عجب! با سوزن، نخ.

جوان خیاط نگفتی که آن را ببرند؟

گرومیو حاشیه و نواری زیادی به زندگانت گذاشته‌ای.

جوان خیاط بلی، همچو باشد.

گرومیو مرا همچو فقیر نگاه نکن. در دوخت و دوز خوب چابک هستی و پارچه را خوب اتو کشیده صاف می‌کنی، خوب است بی‌شرم و بی‌حیائی خودت را هم قدری صاف کرده اتو می‌کشیدی. هیچ میل ندارم که نه مرا از بی‌حیائی اذیت کنند، نه بی‌جهت مغلوب. گوش بده، به استادت گفتم که لباس را ببر، اما نگفتم که تکه‌تکه‌اش کند. پس دروغ می‌گوئی.

جوان خیاط دلیل راستی آنچه گفتم، این یادداشتی است که برای دوختن و شکل لباس نوشته شده.

پتروکیو بخوان ببینم.

جوان خیاط می‌خواند

اول لباس بلندقد باشد.

گرومیو آقا هرگز نگفتم لباس بلندقد مرا در آستر بدوزند و بایک بند نخ بخور ببندند تا بمیرم اگر همچو حرفی زده باشم؛ من گفتم یک لباس بدوزند، نه چیز دیگر.

پتروکیو خوب، بخوان.

جوان خیاط با یقه کوچك گردی.

گرومیو گردن‌بند و یقه راست است، قبول دارم.

جوان خیاط با آستین‌های گشاد.

گرومیو آستین‌ها را هم قبول دارم.

جوان خیاط دو آستین بلند و يك نواخت.

پتروکیو بلی، همین بد و زشت است.

گرومیو در یادداشت اشتباه و سهواست، خداوند گارا، سهو در یادداشت است. من گفته‌ام آستین‌ها را اول ببرند، بعد بدوزند. وقتی که انگشت کوچك تو مسلح به انگشتانه باشد، من روبرو معارضه کرده ثابت می‌کنم.

جوان خیاط آنچه گفتم راست است. اگر جای دیگر خدمت تو برسم، درست محسوست می‌کنم.

گرومیو من مرد توهستم. یادداشت را بگیر، نیم ذرعت را به من بده و هیچ ملاحظه هم نکن.

هورتانسیر گرومیو، توافق و تناسب در دوطرف نیست.

پتروکیو به هر جهت این لباس برای من نیست و نمی‌خواهم

گرومیو خداوندگارا ، راست و حق می‌فرمائید؛ لباس مال خانم آقای من است.

پتروکیو ببر لباس را برای استادت که هرطور میل دارد، استعمالش کند.

گرومیو مردکۀ مفلوک، درست متوجه باش، عجب استادت لباس خانم مرا استعمال کند.

پتروکیو چه می‌خواهی بگوئی؟

گرومیو اینجا مسئله مهم بزرگی است که شما فکر نمی‌کنید استاد این جوان لباس خانم مرا هر طور می‌خواهد استعمال کند، تف به این دنیا! تف به این دنیا!

پتروکیو به هورتانسیو (یواش):

پتروکیو هورتانسیو، مواظب باش که اجرت خیاط داده شود (بلند) برو، لباس را هم ببر، دیگر هیچ حرف نزن.

هورتانسیو یواش به خیاط جوان:

خیاط، من فردا اجرت لباس را می‌دهم. این کلمات تند را قدری به دل نگیر، برو از قول من به استادت اظهار امتنان بکن.

جوان خیاط [و خرده فروش] بیرون می‌روند.

پتروکیو

کاتارینا بیا با این لباس ساده می‌رویم خدمت پدرت؛ زیرا کمال و شعور زینت حقیقی، بدن است. همان‌طور که آفتاب از پشت ابرهای تیره نورش را نشان می‌دهد، همان‌طور کمال و شأن و حرمت از زیر لباس ساده حقیر ظهور و بروز دارد. آیا زاغچه عزیزتر است از طرّقه، به واسطه آنکه پرهایش‌قشنگ‌تر و خوش‌رنگ‌تر است؟ آیا چون پوست‌رنگ‌افعی بهتر است و خوبتر به نظر می‌آید ارزش و قیمتش هم از «آنگیل»^۱ (قسم ماهی) بیشتر است؟ خیر، خیر، کاتارینای من! این زینت و بار بندیل حقیر مختصر از قیمت تو چیز کسر نمی‌کند. اگر خجالتی برای تو دارد، گردن من بگذار. برویم خرم و بشاش باش. حالا می‌رویم که در خدمت پدرت شادی و عیش کنیم - (به گرومیو) برو نوکران را صدا کن و الآن حرکت کنیم. بگو که اسبهای مارا آخر خیابان بیاورند؛ آنجا باید سوار شویم تا آنجا با حالت گردش خواهیم رفت - بینم، گمان می‌کنم حالا ساعت هفت است. برای شام به موقع خواهیم رسید.

کاتارینا

خداوند گارا، می‌توانم شما رامطمئن کنم که حالا ساعت دو است و ما آنجا نمی‌رسیم، مگر

۱. در متن انگلیسی: cel (مارماهی)، در فرانسه: anguille

وقت خوردن چاشت.

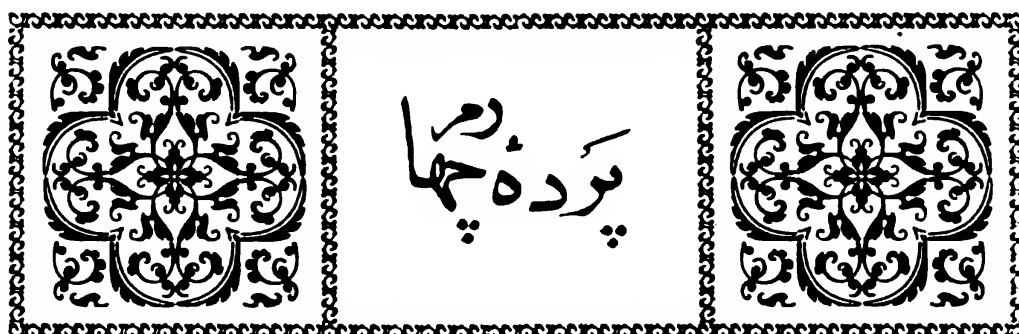
پتروکیو

پیش از آنکه به اسب سوار شویم، ساعت هفت خواهد شد. هرچه می‌گوییم و هرچه می‌کنم یا اظهار می‌نمایم که باید چنین کرد، همیشه تو يك حرف مخالفتی میان می‌زنی - آقایان، ما را تنها بگذارید، دیگر امروز نمی‌روم؛ هر وقت بروم، هر ساعتی می‌روم که خودم دلم می‌خواهد.

هورتانسیو

این است مرد زن دوست عاشق پیشه که مدعی است فرماندهی آفتاب را می‌تواند بکند.

همه بیرون می‌روند.

پادو، جلو خانهٔ باپ تیستا

ورود ترانیو و کشیش در لباس ونساتیو

ترانیو خداوندگارا، این است خانه، می‌خواهید که
کسی را صدا کنم؟

کشیش البته اگر سهو نکنم آقای باپ تیستا، می‌تواند
به‌خاطر بیاورد که تقریباً بیست سال قبل مرا
در ژن^۱ دیده که با هم در مهمان‌خانه پکاز^۲
منزل داشتیم.

---

1. Genoa.

2. Pegasus.

ترانیو بسیار خوب، در هر موقع ، در رفتار بدقت تمام
 سختیهای پدری و بزرگی را نشان بده.
 ورود بیوندلو

کشیش حالا به رفتار خودم جواب می‌دهم. اما بین آقا
 این است نوکر شما که می‌آید. بهتر است که به
 او آنچه باید بکند بفهمانید و یاد بدهید.

[ترانیو] از او خیالتان آسوده باشد. های ،
 بیوندلو، سعی کن وظیفه‌ات را بادقت انجام
 دهی. من به تو نصیحت می‌کنم. تصور کن او
 و نسانتیوی واقعی است.]

بیوندلو باه! آسوده باشید.

ترانیو پیغامی که داشتی درست به باپ تیستا رساندی
 و از عهده برآمدی؟

بیوندلو گفتم که پدر شما در ونیز بوده و امروز فردا
 منتظر ورودش به پادو هستید.

ترانیو پسرک خوبی هستی، بگیر این انعام را، می‌بینم
 که باپ تیستامی آید- خداوند گارا، درست مقرر
 و سنگین باش.

ورود باپ تیستا و لوسانتیو

ترانیو آقای باپ تیستا به موقع شما را ملاقات کردم-

(به کشیش) پدر اصلزاده‌ای که خدمت شما عرض می‌کردم، این است. استدعا دارم نسبت به‌من پدر خوبی باشید و بیانکا را به‌مهر پدری گرفته به من بذل کنید.

کشیش

پسر آرام - (به باپ تیستا) خداوندگارا چون به‌پادو برای ادای بعضی قروض آمده بودم، پسر لوساتیو خبر عمده‌ای از عشق خودش که در میان او و دختر جناب عالی پیدا شده، به‌من داد و از صفات محسنه شما، آنچه باید، توصیف نمود. به‌واسطه محبت فوق‌العاده‌ای که نسبت به دختر جناب عالی از او مشاهده می‌کنم، همین طور مهری که دختر به او دارد، میل دارم که انتظار دیگر بیش از این نکشد. به‌عروسی او رضایت خودم را عرض می‌کنم. اگر شما هم مثل من فکر می‌کنید، باید آنچه لازم این عمل است، مهیا نمود. و آرزو دارم که عمل به‌خوبی و خوشی ختم شود؛ زیرا آنقدر تمجید کرده و حرفهای مساعد زده که دیگر هیچ تحقیقی لازم ندارد.

باپ تیستا

مرا معذور دارید از آنچه خدمت عالی [عرض] می‌کنم. - بی‌رودربایستی حرف‌زدن و واضح و مختصر گفتن کلام شما، بسیار اسباب خوشنودی من شد - راست است که پسر شمالوساتیو دختر مرا

دوست دارد و او هم این را می‌خواهد و خوب است که هر دو این محبت زیاد را مدت‌العمر با هم داشته باشند، به شرط آنکه شما به‌طور پدری در حق پسران رفتار ننمائید و مهر کافی برای دختر من معین کنید؛ به این ترتیب عمل تمام است و من راضی هستم که پسر شما شوهر دختر من باشد.

ترانیو از جناب عالی تشکر می‌کنم. کجا را معین می‌فرمائید و بهتر است که شیرینی خورده و قرار عقد را بدهند به همان شکلی که دوطرف راضی باشند.

باپ تیستا لوساتیو، میل دارم که این کار در منزل من نشود. می‌دانی که دیوار گوش دارد. من نوکر زیادی دارم. به علاوه گرمیو پیر همیشه مواظب احوال است و ممکن است بدائی در این میانه واقع شود.

ترانیو خداوندگارا، پس در منزل من، اگر مرخص کنید، این امر واقع شود. پدرم هم در آنجا منزل دارد، در آنجا است، این عمل را ختم خواهیم کرد. از این آدم‌هائی که در خدمت شما هستند بفرستید دخترتان را بیاورند. نوکر من الآن می‌رود، وکیل محله را می‌آورد.

چیزی که بد شد، این است که چون غفلة مهمان می‌شود غذای خوبی دل بخواه نمی‌توانم مهیا کنم.

بپا تيسٲا   چه بهتر (به لوساتيو) کامبيو^۳، بروخانه و به بيانکا بگو که حاضر باشد. آنچه اينجا گذشت، می‌توانی به او بگوئی و بفهمانی که پدر لوساتيو در پادو است و محتمل است که زن لوساتيو بشود.

لوساتيو   از خدا می‌خواهم که همین‌طور بشود، انشاءالله آسمان همراهی کند!

ترانيو   آسمان را کنار بگذار و برو- آقای بپا تيسٲا راه را بشما بنمايم؟ خیلی خوش آمدید. محتمل است که يك نوع غذا بیشتر برای شام حاضر نباشد. «پيز» اگر تشریف بياوريد، بهتر از اينها پذيرائی خواهم کرد.

بپا تيسٲا   خدمت شما هستم .

ترانيو، کيش و بپا تيسٲا دور می‌شوند.

بيوندلو   کامبيو!

لوساتيو   بيوندلو، چه می‌گوئی؟

بیوندلو آقایم را دیدی که چشمک می زد و ترا که نگاه می کرد می خندید؟

لوسانتیو خیلی خوب، مقصودت از این حرف چیست؟ چه می خواهی بگوئی؟

بیوندلو به عقیده من هیچ ولی مرا اینجا گذاشت که وقتی همه رفتند، من معنی اشارات و حرکات را بفهمانم و معنی کنم.

لوسانتیو بیان کن، خواهش دارم.

بیوندلو بین، باپ تیستا الآن در محل خاطر جمع و مشغول صحبت است . باپ در دهاتی يك پسر مزور بد ذات.

لوسانتیو خوب، بعد؟

بیوندلو دختر را باید تو بیاوری که در سر غذا حاضر باشد.

لوسانتیو خیلی خوب، آخر؟

بیوندلو کشیش پیر کلیسای سنت لوك^۴ در همه اوقات حاضر خدمت شماست.

لوسانتیو مقصود و نتیجه همه این حرفها را بگو.

بیوندلو

چیزی نمی‌دانم که بگویم. فقط چیزی که می‌دانم، این است که همه مشغول هستند تا عقد دروغی را اجرا نمایند مطمئن می‌شوی از شخص جوانی که با امتیازی که دارد داخل کلیسیا بشود- کشیش غیر کشیش عدد بسیار کافی از شهود هم حاضر باشد- این نبود که می‌خواستی بررسی؟ دیگر چیزی نمی‌توانم اضافه‌اش کنم، مگر آنکه نصیحت می‌کنم که بیانکا را ابدی خدا حافظ بفرمائید.

قدمی بر می‌دارد که برود.

لوسانتیو صدایش می‌زند

بیوندلو، گوش بده.

بیوندلو

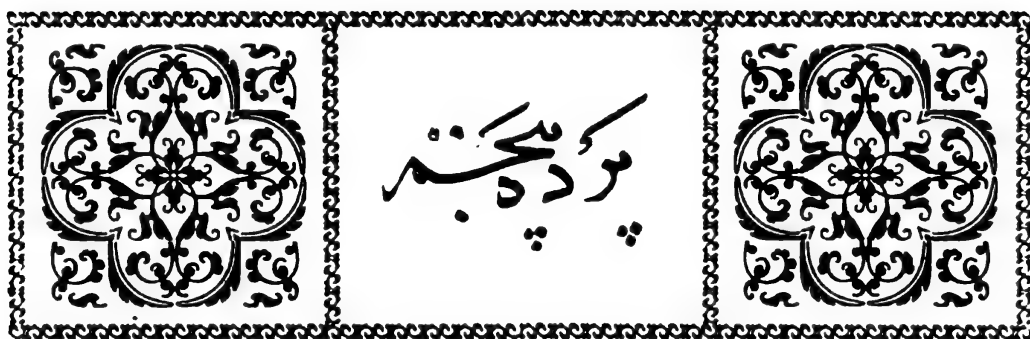
نمی‌توانم زیاد بمانم. دختری می‌شناختم که بعد از ظهری عروسیش کردند. مثل او به باغ می‌رفت و جعفری می‌چید که مسمای خرگوش درست کند؛ شما هم حالا می‌توانید همان شغل را پیش بگیرید. پس خدا حافظ. آقایم به من گفته بروم به سنت لوك و کشیش را بگویم حاضر باشد که هر وقت شما یا خانم نامزد او آمدید، او هم برای اجرای عقد مستعد باشد دور می‌شود.

لوسانتیو

اگر بیانکا راضی بشود، من هم همان‌رامی خواهم.

چرا حالا تردید کنیم؟ هر چه می‌شود بشود!
الآن می‌روم به‌طور صاف و ساده با او حرف
می‌زنم. خیلی بدبختی است اگر کامبیو بی‌او
برگردد.

شاه جاده

ورود پتروکیو، کاتارینا و هورتانسیو

پتروکیو   حرکت کنیم برویم، به خواست آسمان نرسد
پدرمان می‌رویم خدای متعال، چقدر ماه قشنگ
و درخشنده است!

کاتارینا   ماه؟ بگو آفتاب، ماه حالا روز است، نمی‌درخشد

پتروکیو   می‌گویم این ماه است که اینطور روشنایی تند
انداخته.

کاتارینا   می‌دانم که این آفتاب است که حالا می‌درخشد.

پتروکیو قسم به پسر مادرم، این منم که می‌خواهم بگویم
ماه یا ستاره یا هرچه میل داشته باشم، می‌درخشد.
پیش از آنکه مشغول طی مسافت تا منزل پدرمان
باشیم، سراسب را برگردانید. خیلی غریب است،
متصل باید تو مخالف من حرف بزنی، یعنی
همیشه، همیشه!

هورتانسیو (به کاتارینا) مثل او و به میل او حرف بزنی، والا هرگز به منزل
نمی‌رسیم.

کاتارینا استدعا دارم برویم، چون که تا اینجا به خیلی
زحمت آمدیم. این یا ماه است یا آفتاب یا هرچه
رأی تو بخواهد؛ اگر مهلت باشد، بگو يك
شمعدان، برای ما آن وقت شمعدان است نه چیز
دیگر.

پتروکیو گفتم که این ماه است.

کاتارینا من هم که همین‌طور می‌دانستم و می‌گفتم.

پتروکیو خیر دروغ می‌گوئی، این آفتاب نیکو کار روح -
بخش است.

کاتارینا خیلی خوب، خدا ترا پیام‌رزد! آفتاب عالم تاب
است. ولی اگر میل تو نباشد، آفتاب نیست. ماه
به میل و هوس تو تغییر می‌کند. هرچه شما
بخواهید، همان است. واقعاً کاتارینا همان را که
تو می‌گوئی، می‌شناسد.

هورتانسیو   پتروکیو، برو که میدان جنگ مال تست.

پتروکیو   جلو بروید، جلو بروید؛ مثل وقتی که گلوله
باید بیاید، بدون ملاقات مانعی - اما آرام، چه
کس می آید؟

ورود ونساتیو در لباس سفری

پتروکیو   سلام علیکم خانم کوچك دلربا، کجا تشریف
(به ونساتیو) می پرید؟ - (به کاتارینا) کاتارینا راستی بهمن،
یگو هیچ، دختری تا حال آب ورنگ و سرخ و
سفید دیده بودی که این طور دوگونه اش
شفاف و براق باشد؟ چه ستاره ای در آسمان به این
قشنگی درخشندگی دارد که دو چشم او روی
صورت آسمانیش نور می دهد بامحبت و خوشگل!
خانم کوچك، دفعه دیگر صبح شما بخیر باشد.
کاتارینای عزیزم، بغلش^۱ بگیر به ملاحظه و جاهت
و حسنی که دارد.

هورتانسیو   حالا مرد که دیوانه می شود که او را عوض زن
بگیرند.

کاتارینا   گل سرخ دختری، غنچه معطر تازه، کجا
می روید؟
کجا منزل دارید؟ خوش بخت پدر و مادری

که همچو فرزند مقبول دارند. از آن خوش بخت تر کسانی که همچو رفیق راهی پیدا کرده اند.

پتروکیو کاتارینا، چه می گوئی؟ چه حالت داری؟ امیدوارم دیوانه نباشی. این پیر مرد، صورتش چین چین، پڑمردۀ شکسته، همین که می بینی، چشم داری، کی دختر است که بیخود حرف می زنی؟

کاتارینا پدر، عفو می خواهم. حالت آفتاب چنان چشم مرا خیره کرده که آنچه می بینم به نظر سبز می آید. حالا می بینم که شما پیره مرد محترمی هستید. استدعا دارم که تقصیر مرا عفو کرده ببخشید.

پتروکیو پیره مرد او را ببخش. به ما بگو به کدام طرف می روید؟ اگر به همین خط حرکت ما تشریف می برید، خیلی خوش حال هستیم که رفیق راه شما شدیم.

ونسانتیو خداوندگار معظم - و شما خانم که میلی به خنده دارید، و اول مکالمات شما بسیار اسباب تحیر من شد - اسم من ونسانتیو و در پیز منزل دارم. حالا می روم به پادو پسر را که مدتی است ندیده ام، ببینم.

- پتروکیو   اسم پسر ت چیست؟
- ونسانتیو   اسمش لوسانتیو.
- پتروکیو   ملاقات خوشی شد. برای پسر شما خوشتر خواهد بود.
- ونسانتیو   قانون و حق سن مرا حق داده که شما را پدر عزیز بخوانم. در همین لحظه که حرف می‌زنیم، پسر شما خواهر زن مرا گرفته. هیچ نه تعجب نکن نه اوقات تلخ بشود. دختر معروف و مشهوری است، جهازش خیلی زیاد است، خانواده‌اش معزز و محترم، به علاوه صفت‌هایش به قدری خوب است که هیچ اصل‌زاده‌ای نبود که آرزوی وصلت او را نداشته باشد. اذن بده و نسانتیو محترم که من شمارادر آغوش بگیرم. و راه را طی کنیم تا پسر لایق ترا ببینیم و ورود شما اسباب بسی خوشحالی خاطر او بشود.
- ونسانتیو   اما آنچه گفتید واقعاً راست است یا شوخی می‌کنید؟ [همانند مسافرانی سرخوش که دوست دارند شوخی کنند.]
- پدر محترم، تصدیق می‌کنم که آنچه گفت، راست و از روی حقیقت است.
- پتروکیو   با ما بیا تا خودت درست مطمئن بشوی؛ زیرا

می‌بینم که شوخیهای اول ما شما را به‌شک
انداخته.

پتروکیو، کاتارینا و ونساتیو دور می‌شوند.

هورتانسیو
(تنها)
بسیار خوب پتروکیو، آنچه کردی اسباب تشویق
من شد. بروم زن بیوه را پیدا کنم، اگر کمی
بد خلق است، باشد؛ توبه من یاددادی که چطور
شروتر و بدخوتر از او بشوم.

دور می‌شود.

پادو، جلو خانه لوسانتیو

ورود از يك طرف: بیوندلو، لوسانتیو و بیانکا.

گرمیو از طرف دیگر به حالت گردش راه می‌رود.

بیوندلو خیلی زود بدون قال مقال؛ زیرا، خداوند گارا، کشیش منتظر است.

لوسانتیو بیوندلو، من پرواز می‌کنم، ولی ترا در منزل لازم خواهیم داشت. این طور از پیش ما جدا می‌شوی؟

بیوندلو باید بینم که در کلیسیا روی شما بسته شود،

بعد باعجله می آیم آقايم را پیدا می کنم.

لوسانتیو، بیانکا و بیوندلو دور می شوند

گرمیو (تنها) تعجب دارم که کامبیو آن قدر چرا در آمدن طول داده.

ورود پتروکیو، کاتارینا، ونسانتیو و چندین نفر نوکر

پتروکیو آقا در این است، خانه لوسانتیو آنجاست. خانه پدرزن من قدری از اینجا دورتر است، نزدیک میدان و بازار. من آنجا می روم و شما را اینجا می گذارم.

ونسانتیو البته پیش از رفتن مضایقه نخواهید کرد که اینجا قدری مانده راحت شوید. گمان می کنم که بتوانم در اینجا از شما پذیرائی شایانی نمایم و محتمل است غذای خوبی هم اینجا پیدا کنیم. در می زند

گرمیو مردم اینجا خیلی کار دارند و مشغول هستند، بهتر این است که قایم تر در بزنید.

ونسانتیو مجدداً در می زند.

کشیش سرش را از پنجره بیرون می کند و می گوید:

این کسی است این طور در می زند که خیال می کنی در را می خواهد بشکند؟

- ونساتیو   آقای معظم، لوساتیو آیامنزل تشریف دارند؟
- کشیش   در خانه هست، ولی نمی‌توان با او حرف زد.
- ونساتیو   چطور؟ حتی کسی که پانصد تا هزار تومان پول برای دست خرجی او آورده باشد؟
- کشیش   پانصد تومان برای خودت نگاهدار تا مدتی که من زنده‌ام احتیاج به چیزی ندارد.
- پتروکیو   به‌شما خوب گفتم که پسر تدر پادو طرف محبت عموم شده— خداوند گارا بشنوید (به کشیش) برای مختصر کردن نطق‌های بی‌مصرف و کلمات غیر لازم، التفات فرموده بگویند به آقای لوساتیو که پدرش از پیز آمده و دم در منتظر است که با او حرف بزند.
- کشیش   دروغ می‌گوئی، پدرش از پیز خیلی وقت است آمده و همان خودش است که الآن باشما از پنجره حرف می‌زند.
- ونساتیو   تو پدرش هستی؟
- کشیش   بلی، مگر تو مادرش باشی.^۲

1. a hundred Pound or two.

۲. در متن انگلیسی: بله آقا، مادرش هم این چنین می‌گوید، و من به حرفش اعتماد دارم.

پتروکیو   آقا این حرف یعنی چه؟ این صفت مرد نانجیبی
(به ونساتیو) است که اسم دیگری را روی خودش بگذارد.

کشیش   این بد ذات را بگیرید، محتمل است که به اسم
من بعضی تقلبات در شهر بکند.

ورود بیوندلو و می گوید:

هر دو را در کلیسا گذاشتم. خدا بخواهد که به
مقصود برسند! — اما چه می بینم؟ آخ، آقای پیرم
ونساتیو است. ما تمام و معدوم شدیم؟ دیدی چه
شد؟

ونساتیو بیوندلو را می بیند و می گوید:

بیا اینجا، حیوان نادرست!

بیوندلو   اگر خوشم بیاید خواهم بود، سر کار عالی.

ونساتیو   نزدیک بیا بد ذات. چطور است مرانمی شناسی؟

بیوندلو   شما را بشناسم؟ جناب عالی، بنده شما را هرگز
ندیده ام، چطور بشناسم؟

ونساتیو   نمک ناشناس متقلب، تو هرگز پدر آقایت ونساتیو
را نمی شناسی و ندیده ای؟

بیوندلو   چه کس؟ آقای پیره مرد محترم خودم را چرا
نمی شناسم؟ حقیقة همین است که از پنجره
نگاه می کند.

ونساتیو می زندش

ونساتیو در حقیقت همان است؟

بیوندلو آخ به دادم برسید، کمک کنید، کمک کنید، این دیوانه هار است که می خواهد مرا بکشد. و خودش را خلاص می کند.

کشیش پسر م، به کمک بیا به کمک بیا ای آقای باپ تیستا (از دم پنجره رد می شود.)

پتروکیو یک طرف باشیم کاتارینا و ببینیم آخر چطور می شود یک طرف می ایستند

ورود کشیش، باپ تیستا و ترانیو و چندین نفر نوکر

ترانیو سرکار عالی کی هستید که آدم های مرا می خواستید کتک بزنید؟

ونساتیو من که هستم؟ و شما که هستید؟ شما خودتان— ای خداوند فنا ناپذیر! ای بد ذات حرام لقمه! با این نیم تنه ابریشم و گردن بند مخمل و سرداری گلابتون دوز، کلاه نک تیز! من دیگر خراب شدم! خراب شدم! هرچه من صرفه جوئی کرده و می کنم، پسر م به این آشکاری خرج بیهوده می کند.

ترانیو خیلی خوب، به تو چه دخلی دارد؟

- باپ تیستا   این آدم بین دیوانه است؟
- ترانیو   سرکار عالی از خارج به نظر پیره مرد محترم و عاقلی می‌آئید، ولی کلمات شما به دیوانه‌ها شبیه است. به توچه ضرری دارد که من مروارید و طلا به خودم بزنم؟ به شکرانه وجود پدرم، وسیله نگاهداری این تجملات را دارم.
- ونساتیو   پدرتو؟ ای کافر بد [مذ] هب! پدرت در برگام^۳ نساج است.
- باپ تیستا   شماسهو کرده‌اید؛ سرکار عالی اشتباه فرموده‌اید؛ اسمش را استدعا دارم بفرمائید.
- ونساتیو   اسمش؟ چطور ممکن است که اسمش راندانم و حال آنکه او را از طفولیت بزرگ کرده‌ام- اسمش ترانیو است.
- کشیش   برو گم شو، برو گم شو احمق نفهم! اسم این جوان لوساتیو است. پسر واحد و وارث فرد تمام مایملک من است؛ من که اسمم ونساتیو است.
- ونساتیو   لوساتیو؟ آه! پس آقایش را کشته، بگیریدش به اسم حاکم و قاضی شهر. ای پسر، ای پسر- کافر بی‌دین، بگو بینم پسر لوساتیو کجا

است؟

ترانیو   پولیس صدا کنید. (بعضیها با پولیس و محتسب می‌رسند).
این متقلب را به محبس ببرید. (به باپ تیستا) پدر
زن، شما باید این مرد را به محکمه عدالت
حاضر کنید.

ونسانتیو   مرا به محبس ببرند!
گرمیو   محتسب بگیرش؛ خودش به محبس نخواهد
رفت.

باپ تیستا   آقای گرمیو خودت را قاطی مکن. گفتم که
به زندان خواهد رفت.

گرمیو   آقای باپ تیستا، متوجه باش که در این عمل
فریب نخوری. من حاضر هستم که قسم بخورم
ونسانتیو واقعی و راستی همین است.

کیش   اگر جرئت داری، قسم یاد کن.

[گرمیو]   نه، من جرأت نمی‌کنم قسم یاد کنم.

ترانیو   آنقدر می‌خواهی بگوئی که مثلاً من هم لوسانتیو
نیستم.

گرمیو   می‌دانم که سرکار عالی لوسانتیو هستید.

- باب تیستا   این متقلب را ببرند، ببرندش به زندان.
- ونساتیو   بین چطور آدم غریب را اذیت کرده ستم می‌کنند. - ای کافر رسوا!
- مراجعت‌یوندلو با لوساتیو و بیانکا
- بیوندلو   آخ! ما تلف شدیم - این است، انکار کن، نپسند، تعجب کن یا از ما دیگر گذشته.
- لوساتیو جلو ونساتیو زانورده و می‌گوید:
- پدر عفو کن مرا.
- ونساتیو در آغوش می‌گیرد
- پسر عزیزم الحمدلله زنده است.
- بیوندلو، ترانیو و کشیش فرار می‌کند.
- بیانکا زانو زده
- پدر مرا ببخش.
- باب تیستا   چرا بی‌آبرو [ئی] می‌کنی؟ لوساتیو کجاست؟
- لوساتیو   لوساتیو من هستم، پسر ونساتیو حقیقی و محترم، من که دخترت را به مزاجه شرعی درآورده‌ام؛ در مدتی که اشخاص دروغی و خیالی به تزویر باتو حرف می‌زدند.
- این است خیالتی که همه ما را فریب داد.
- این کافر بد اعتقاد جهنمی ترانیو، کجاست که
- گرمیو
- ونساتیو

جرئت کرد مقابل چشم من این طور حرف بزند
و آنقدر بی حیائی بکند.

بپ تستا   چطور مگر، این کامیو نیست؟

بیانکا   کامیو به لوساتیو مسخ شد.

لوساتیو   عشق این معجزه را کرده؛ محبت من نسبت به
بیانکا مرا به ترانیو عوض کرد که من او را
و داشتم در پادو به تکلیف من عمل کند بالاخره
دعاهای من مستجاب شد و بدون خطر و بدائی
به اول خوشبختی خودم رسیدم- آنچه که
ترانیو کرد، من باعث شدم و مجبورش کردم
که بجا بیاورد. پس از روی التفات، پدر، محض
خاطر من، او را عفو کن.

ونساتیو   من دماغ او را می شکم؛ این بد ذات که مرا
به زندان می خواست بفرستد.

بپ تستا   آقا، بگو ببینم، تو دختر مرا عقد کرده ای بدون
رضای خاطر من؟

ونساتیو   بپ تستا، آرام بگیر، ما شمارا راضی خواهیم
کرد؛ ولی می خواهیم که بروم از متقلبهات مقام
بگیرم.

داخل خانه لوساتیو می شود.

[باب تست] من هم همین‌طور، باید این تقلب و
 رذالت را فاش کنم.

خارج می‌شود.]

لوساتیو بیانکا، آنقدر رنگت نپرد، پدرت نمی‌رنجد و
 اوقاتش تلخ نمی‌شود.

لوساتیو و بیانکا هم داخل می‌شوند.

گرمیو تمام این شیطنتها برای من شد؛ ولی من هم
 مثل سایرین دلم می‌خواهد داخل بشوم— همه
 چیز از دستم رفت بجز جایم در سر میز غذای
 عروسی.

داخل می‌شود.

پتروکیو و کاتارینا جلو می‌آیند

کاتارینا دوست عزیز، عقب اینها برویم تا انتهای این
 همه شعبده‌بازی را ببینیم.

پتروکیو بلی کاتارینا، راست است؛ اما اول مرا بغل
 بگیر، ماچ کن.

کاتارینا چطور، وسط کوچه شارع عام؟

پتروکیو چطور است، مگر تو از من خجالتی داری؟

کاتارینا خیر عزیزم، خدا نکند!—از ماچ کردن خجالت

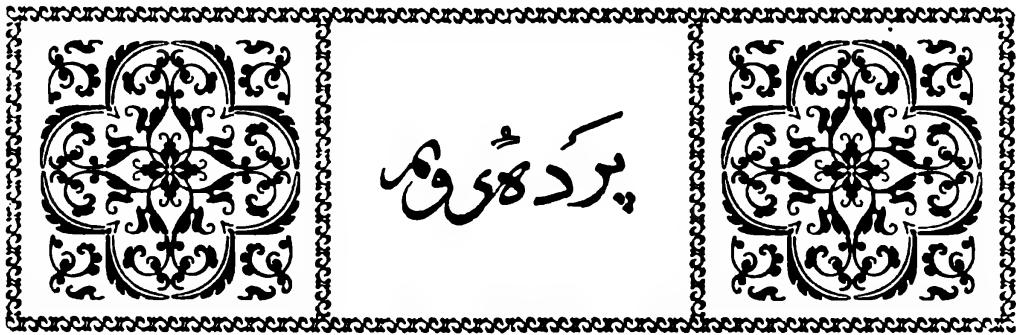
می کشم.

پتروکیو در این صورت پس به منزل برگردیم - (به يك نوکر) برویم، تو جلو بیفت.

کاتارینا خیلی خوب، بغلت می کنم، ماچت می کنم، خواهش دارم عزیزم بمانیم.

پتروکیو اینطور نیست که کار خوبی بود؟ - عزیزم کاتارینا، بیا هر چه دیرتر بهتر؛ چرا که هرگز خیلی دیر نیست.

دور می شوند.

يك اطاق بزرگ در خانه لوسانتیو و میزهم حاضر شده.
ورود باپ‌تیستا، ونسانتیو، گرمیو، کشیش، لوسانتیو، یانکا،
پتروکیو، کاتارینا، هورتانسیو، و يك زن بیوه، ترانیو،
بیوندلو، گرومیو و سایر نوکرها خدمت سر میز را می‌کنند.

لوسانتیو   بالاخره بعد از مدت طولانی زد و خورد از دل
هم در رفتیم. وقتی که جنگ خونریز تمام بشود،
کسانی که از خطر بیرون آمده باشند، می‌توانند
بخندند و صحبت کنند. — یانکای خوشگل من
باعشق صحیح پدر مرا پذیرائی کن همان‌طور
که من پدر ترا پذیرائی می‌کنم — بسر ادرم

پتروکیو - خواهرم کاتارینا - و شما هورتانسیو
با زن بیوه دوست داشتنی‌ات در این عیش و
مهمانی به خوشحالی عیش کنید و نزد من همه
کس خوش آمدید. این میوه‌جات متمم غذای
خوبی است که تهیه کرده‌ایم. مرحمت فرموده
همه بنشینند - چرا که ما در اینجا جمع شدیم
که هم زیاد حرف بزنیم و هم غذا بخوریم .

تمام اشخاص جای خودشان را در سرمیز می‌گیرند و می‌نشینند.

پتروکیو به هیچ چیز فکر نکنم، مگر همان پر حرفی و
غذا خوردن و عیش کردن.

باپ تیستا پادو است که اینطور اسباب عیش برای ما فراهم
آورده.

پتروکیو پادو چیزی ندارد، مگر محبت و دوستی.

هورتانسیو می‌خواهم که برای مادو نفر همینطور باشد.

پتروکیو همچو می‌فهمم که هورتانسیو ترس از زن
بیوه‌اش دارد.

زن بیوه پس تو مرا وحشت‌انگیز یقین می‌بینی.

پتروکیو اگر چه هوش و کمال داری مع هذا حرف مرا
نفهمیدی، گفتم که هورتانسیو درست مطمئن از
تو نیست.

بیوه کسی که دوران سردارد، همچو گمان می کند
که دنیا می چرخد.

پتروکیو همچو درست جواب دادی و صحیح گفتی.

کاتارینا خانم مقصودت از این حرف چه بود؟

بیوه بر حسب قاعده خود او جواب داده و اظهار مطلب
کردم.

پتروکیو بر قاعده من چیز درك كردن؟ - هورتانسیو
چطور به این مطلب راضی می شود؟

هورتانسیو بیوه ام گفت، درك كلام او را کرد.

پتروکیو خیلی خوب تصحیح کردی - بیوه عزیز در
آغوشش برای این زحمت و خدمت بگیر

کاتارینا «کسی که دوران سر دارد، گمان می کند که
دنیا می چرخد» استدعا دارم که این مطلب را
درست بیان کنید که مقصود از این کلام چیست؟

بیوه شوهر تو افسرده است که يك زن بد ادا و تلخی
دارد - از این جهت افسردگی شوهر مرا به مال
خودش میزان می گیرد. حالا ملتفت خیال و قصد
کلام من شدی؟

کاتارینا خیال بی معنه، بی مزه ای است.

- پیوه   برای آنست که روی کلام به تو برمی گردد.
- کاتارینا   از این قرار ، من خیلی چیز کمی به چشم تو آمده ام.
- پتروکیو   بارک الله کاتارینا، آفرین!
- هورتانیو   آفرین پیوه خودم، ماشاءالله!
- پتروکیو   من صد مارک (سی تومان) نذر می بندم که کاتارینا او را کیش داده مات کند.
- هورتانیو   من خودم هم همین حرف را می زنم.
- پتروکیو   شجاعانه حرف زدی. به سلامتی تو هورتانیو می نوشم.
- باپ تیستا   گرمیو، این جنگ کوچک را چطور می بینی؟
- گرمیو   اینها مردمی هستند که هم زورند و می توانند کله بکله شاخ بشاخ یکدیگر بزنند.
- بیانکا   شاخها را برای خودت نگاهدار و صفت خودت را به دیگری تسلیم مکن و بهتان ترن.
- ونساتیو   ها، ها، ها! نامزد مقبول! این کلمات ترا از خواب بیدار کرد.
- بیانکا   بلی، اما مرا ترسی نداد، پس باز دو مرتبه

می خوابم.

پتروکیو   یقیناً خیر، چون که تازه شروع کردی. یکی دو تیر می خواهم به طرف تو بیندازم.

بیانکا   مگر من مرغ هستم که به من قراول بروید. الآن پس جنگل نشیمنم را تغییر می دهم، بحال می کن. بیانکا، کاتارینا و زن بیوه پیرون می روند

پتروکیو   صبر نکرد جواب مرا بشنود - آقای ترانیو، مرغی که قراول می رفتی، بین که نتوانستی او را بزنی. به سلامتی تیراندازهایی که تیرشان به شکار خورده و نخورده، می نوشم.

ترانیو   خداوند گارا، لوسانتیو مرا پشت سر شکار انداخت. من هم توله قابل تربیت شده ای بودم که برای خودم شکار پیدانمی کردم، بلکه برای صاحبم.

پتروکیو   تطبیق و مثل، صحیح و خوب است؛ اما حیف که بوی منزل را سگ احساس می کند.

ترانیو   خداوند گارا، شما خوب کاری کردید که شکار برای شخص خودتان کردید. می گویند که مرال شما، شمارا به صدا آورده.

باب تیستا   آه، آه! پتروکیو! ترانیو تیر به شمامی اندازد.

لوسانتیو عزیزم ترانیو، از تو تشکر می‌کنم که خوب تیری انداختی.

هورتانسیو اقرار کن، اقرار که درست به‌نشانه زد.

پتروکیو قبول دارم که کمی پوست مرا کند، اما ده به یک شرط می‌بندم که تیر پس از آنکه قدری مرا مجروح کرد و پوست مرا برد، اما شما دو نفر را سوراخ کرد و از این طرف بدتان بیرون رفت.

باب تیستا به‌دلخوری می‌گویم دامادم پتروکیو؛ اما گمان می‌کنم که از تمام زنهای مال شما مشکلترین زنهای که آدم رام کرد، با او بتواند راه برود.

پتروکیو مدعی هستم که خیر اینطور نیست دلیلش این است که هر يك از ما بفرستیم دمبال زنهایمان، کسی که زنش مطیع‌تر از همه بود و به‌اول احضار شوهرش اینجا آمد، او نذر را برده و گرو را بگیرد.

هورتانسیو قبول دارم؛ چه شرط بسته‌ای؟

لوسانتیو بیست «اکو»^۱ (بیست تومان).

پتروکیو بیست تومان! من این شرط را برای قش و

---

1. Twenty crowns.

توله‌ام می‌بندم؛ اما بیست مقابل آنرا برای
زنم.

لوساتیو خیلی خوب، صد تومان.

هورتانیو قبول دارم.

پتروکیو من هم شرط بستم.

هورتانیو اول کی بفرستد؟

لوساتیو من - بیوندلو برو به‌خانمت‌بگو که بیاید اینجا.

بیوندلو الآن می‌روم.

بیرون می‌رود.

باپ تیستا دامادم نصف شرط را من شریکم و ضامن هستم
که بیانکا بیاید.

لوساتیو من شریک لازم ندارم؛ می‌خواهم خودم بازی
کنم.

بیوندلو برمی‌گردد.

لوساتیو خیلی خوب چه خبر تازه؟

بیوندلو خداوند گارا، خانم گفت که حالا کار دارد و
نمی‌تواند بیاید.

پتروکیو چطور کار دارد و نمی‌تواند بیاید؟... جوابش

همین بود؟

گرمیو   بلی، واین جواب معقولانه است؛ از خدامسئلت
کن که زن تو جوابی از این بدتر نفرستد.

پتروکیو   امیدوارم که بهتر از این جواب بدهد.

هورتانسیو   بیوندلو، برو از زن من خواهش کن که همین
الآن اینجا نزد من بیاید.

بیوندلو بیرون می‌رود.

پتروکیو   آه، آه! برود خواهش واستدعا کند، البته بنا
به خواهش از آمدن تخلف نمی‌کند.

بیوندلو برمی‌گردد.

هورتانسیو   خیلی خوب، زن خوب من کجاست؟

بیوندلو   خانم گفت که شما میل شوخی دارید؛ دلش
نمی‌خواهد بیاید و گفت شما خودتان بروید
پیش او.

پتروکیو   دیگر بهتر، دلش نمی‌خواهد بیاید. به به، خیلی
حرف بدی است، حرف رسوا! حرف ناملایم!
تحمل این شکل پیغام خیلی ناملایم است—
گرومیو برو خانمت را پیدا کن و بگو که آقا
فرمودند الآن اینجا بیاید.

گرومیو می‌رود.

- هورتانیو من پیش از وقت جوابش را می‌دانم.
- پتروکیو چه خواهد بود؟
- هورتانیو کدش نمی‌خواهد بیاید.
- پتروکیو کاری نمی‌شود برای من، فقط عیب بزرگی می‌شود.
- ورود کاتارینا
- باپ تیستا بحق حضرت مریم ببینید که کاتاریناست.
- کاتارینا خداوندگارا، چه فرمایش، چه خدمت که مرا احضار فرمودید.
- پتروکیو خواهرت کجاست؟ همچنین زن هورتانیو؟
- کاتارینا کنار بخاری و آتش باهم صحبت می‌کنند.
- پتروکیو آنها را اینجا بیار؛ اگر از آمدن مضایقه کردند باشلاق و به‌زور هردو رانزد شوهرشان بفرست. به‌تو می‌گویم برو و همین لحظه آنها را بیار.
- کاتارینا بیرون می‌رود.
- لوسانتیو مسئله عجیبی است؛ هرگز کسی به‌خاطر ندارد.
- هورتانیو بلی یقین هیچکس نمی‌توانست همچو پیش‌بینی بکند.

پتروکیو پیش‌بینی خانه‌داری خوب، عشق، زندگی راحت، يك اقتداری که احترامش را بدارند و يك تفوق و برتری شرعی؛ بالاخره يك کلمه، يك زندگی آرام خوش را می‌کند.

باپ تیستا قسمت شما خوشبختی و طالع خوب باشد عزیزم پتروکیو. شرط را بردید. به پولی که آنها باختند، من بیست هزار تومان^۱ می‌افزایم و این جهاز تازه دخترم است؛ زیرا او عوض شده و الآن روی هم - رفته آدم دیگری است.

پتروکیو می‌خواهم دو مقابل از شرطها ببرم، می‌خواهم مجدداً وضع اطاعت او را نشان بدهم، همچنین از تقوا و پرهیزگاری و حرف شنوی او.

مراجعت کاتارینا، بیانکا و زن بیوه

پتروکیو ببینید آمد و یاغیهای شما را آورد که نصفش به واسطه فصاحت زنیت او مغلوب شده‌اند - کاتارینا این کلاه به تو خوب نمی‌آید، بردار و زیر لگد بینداز.

کاتارینا کلاه را برداشته و به زمین می‌اندازد.

زن بیوه خدای متعال، ممکن است غصه و اندوه نداشته باشم تا اینکه آنقدر احمقی را ببینم.

---

1. Twenty Thousand crowns.

بیانکا   تف! چطور ممکن است اینطور اطاعت احمقانه را قبول کرد.

لوسانتیو   احمق هر قدر که بخواهی، خدا کند که احمقی توهم اینقدر بشود. بیانکای مقبول من، اطاعت عاقلانه شما مشب صد تومان به من ضرر زد.

[بیانکا]   از حماقت تست که بر سر عقل و اطاعت من شرط بسته‌ای].

پتروکیو   کاتارینا، ترا مأمور می‌کنم که به این زنهای خود خواه سرخود بگوئی که تکلیف آنها نسبت به شوهرشان چه چیز است و چه باید بکنند.

زن بیوه   برویم، تو ما را استهزاء می‌کنی، نصیحت لازم نداریم.

پتروکیو   بگو آنچه که به تو گفتم و از او شروع کن.

زن بیوه   هرگز کاری نخواهد کرد و چیزی نمی‌گوید.

پتروکیو   خواهد کرد - شروع کن براو.

کاتارینا   گوش بده - این پیشانی گره زده اخم آلودت را از هم باز کن و با چشمانت نگاه تمسخرآمیز بد به شوهرت نکن که اسباب اذیت او بشود. او شوهر تو، پادشاه تو و صاحب تست. این رفتار، وجاهت ترا پژمرده می‌کند. مثل هوای سرد

بیخ که علفهای چمن را ضایع کند، شهرت ترا
 خراب می‌کند، مثل طوفانی که شاخهای نازک
 و نهال کوچک را بیندازد و این رفتار نه به قاعده
 است و نه محبت می‌آورد. زن بد خلق اوقات
 تلخ، مثل موج مغشوش مضطرب گل آلود بد
 سنگین است که تمام صافی و روشنی حسنش
 رفته باشد. تا مدتی که در این حالت است،
 هیچکس لایق نمی‌داند که آن آب را به لبش
 بگذارد و یک قطره از او بنوشد. شوهر تو
 خداوندگار تو، زندگی تو، نگاهدار تو، رئیس
 تو و سلطان تست؛ او به تو مشغول و لـوازم
 زندگی را مهیا می‌کند و به کارهای پر زحمت
 در دریا و خشکی متصل جان می‌کند که تو را
 راحت نگاهدارد؛ شبها خودش را به مخاطره
 طوفان می‌اندازد، روزها در سرمای سخت
 حرکت می‌کند، در صورتیکه تو در منزلت در
 اطاق گرم خوابیده راحت و بدون ترس و وحشت.
 شوهرت از تو چیزی نمی‌خواهد و مالیاتی از
 تو نمی‌پسندد، مگر عشق و محبت و روی گشاده،
 اطاعت حقیقی، منفعت خیلی کم. از این قرض
 زیاد اطاعتی که رعیت از پادشاه دارد، همانطور
 زن باید از شوهرش داشته باشد. وقتی که خود-
 خواه، لجوج، بدخلق، سرخود، شرور باشد
 و به فرمان و حکم صحیح او نرود، آن وقت چیزی

نیست، مگر مخلوق یاغی خیانت کاری نسبت به صاحبش که او را دوست دارد؛ چه خجالتی از این بیشتر که زنها آنقدر بی عقل باشند و اعلان جنگ بکنند، در حالتی که تکلیف و حق آنها تحصیل صلاح است و در حالتی که جنس و فطرت آنها برای اطاعت و خدمت و دوست داشتن خلق شده و ترکیب هیکلشان برای همین است تا هوس فرماندهی و استیلا و سلطنت را داشته باشند. همین که طبیعت، ترکیب بندی ما را این طور سست و نرم کرده و غیر قابل برای زحمت و خستگی و انقلابات دنیا نموده، خواسته است که اخلاق و صفت ما هم پیرو طبیعت و ترکیب بندی قیافه ما باشند. بروید، بروید، گرمهای خاکی بی حال یاغی! احوال و اخلاق من مثل مال شما متکبر و ناهموار بود، دل من هم همانطور با هوا و هوس و ناپاک، یحتمل که اسباب و دلیل برای جواب دادن به هر کلمه برای من بیشتر و بهتر فراهم بود که هر کس کلمه ای بگوید، جواب بدهم، تهدیدی بکند، رد کنم؛ ولی دانستم که نیزه ما چیزی نیست مگر ترکه نازک و ساقه کاه، وقوت ما ضعیف و ضعف ما شبیه ندارد و خیلی کمتر هستیم از آنچه که به نظر زیاد می آئیم. تکبر و نخوت خودتان را بشکنید زیرا هیچ به دردتان نمی خورد و دستهایتان را زیر پای

شوهرتان بگذارید. برای مدلل کردن به شوهر خودم، اطاعتم را بگوید و هرچه میل داشته باشد، اگر چه مختصر باشد، دست من محض اطاعت حاضر است.

پتروکیو این است دختر خوب، و امیدوارم همین طور باشد کاتارینا بیاومرا در آغوش بگیر.

لوساتیو برو عزیزم و پیروی کارت را بکن که در راه صحیحی افتاده.

ونساتیو خیلی خوب است که انسان فرزند ملایم و آرام ببیند.

لوساتیو اما خیلی بد است که آدم زن سر خود را ببیند.

پتروکیو کاتارینا بیا، می خواهیم برویم بخوابیم - ماسه نفر عروس و داماد تازه هستیم، ولی تفوق تو بر آن دو معین شدومن شرط را بردم (به لوساتیو) اگر چه دست تو بدسفید رسید (بیانکا یعنی سفید)، اما من در صفت غلبه و فاتحی به شما شب به خیر می گویم.

پتروکیو و کاتارینا بیرون می روند.

هورتانسیو برو، همیشه برو، تو شیطان متکبری را به عقل و شعور آوردی.

لوساتیو
خیلی تعجب دارد، ولی اذن بده که بگویم آن
دختر هم خدا کند بگذارد که رامش کنند و
قابل این کار باشد.

تمام شرح مجلس تماشای خانه به تربیت آوردن دختر شد
ترجمه نوات والا حسینی میرزا اعلا اسطه
فهرستی اولی ۱۳۱۸

در دوره قاجاریه حرکت گسترده‌ای در ترجمه آثار ادبی و تاریخی آغاز شد که در زمان اخیر کمتر شناخته شده و در تاریخ ادبی، نثرهای ترجمه به عنوان بخشی از ادبیات ما منظور نشده است. در حالیکه نثر این ترجمه‌ها تأثیر بسیاری در شیوه نگارش و پرداخت نثر زبان فارسی داشته است و می‌تواند یکی از مباحث تاریخ ادبی در دوره تحول اجتماعی - سیاسی جامعه ما باشد. از این سلسله، کتاب حاضر که از اولین ترجمه‌های آثار ادبی غرب است، نمونه‌ای است جالب توجه و قابل بحث.

